

BARCELONA:
PER EDICIÓ
DUES PESSETES
CADA MES

La Veu de Catalunya

10 cts.

PENINSULA:
7'30 PTS. Trimestre
UNIÓ POSTAL:
15 PTES. Trimestre

Any XXXII. - Núm. 8.201 - Dimecres, 2 de juliol de 1922

Edició del matí

Oficines i impremta: Escudellers, 10 bis. - Telèfon 184 A

Totes les misses que se celebraran demà, dilluns, dia 3 dels corrents, a l'església parroquial de Sant Francesc, de Reus, a la capella dels Pares de la Sagrada Família (Sant Andreu de Palomar) i a l'església parroquial antiga de Sant Martí de Provençals (Sagrera), essent d'ofertori les de deu a dotze en aquesta última, seran aplicades en sufragi de l'ànima de

Donya Josefa Aluja i Miquel

vídua de don Josep Mestre

que morí el 30 de juny de 1921

havent rebut els Auxilis Espirituals i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afligits, fill Josep, filla política Teresa Rusca, nét, germans, cosins, nebots i família tota, en recordar als seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua els preguen que li tributin un record en llurs oracions i se serveixin assistir a alguna de les dites misses, pel qual favor els quedaran sumament agraits.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

LA DOCTORA QUADRAS BORDES

participa a la seva clientela que durant el pròxim agost suspèn la seva consulta per absentar-se en viatge d'estudis a l'estranger.

URGEIX COMPRAR

PREMSA A MA de fer fardells, usada, en bon estat, d'una o dues columnes.

Dirigir-se a Editorial Catalana, S. A., carrer de Mallorca, 257-259.

MOSAICS E. F. ESCOFET & C^{ia}

Ronda Universitat, 20

DR. BREMON Raigs X. Radiografia. Radioterapia. Instal·lació transportable a domicili. BRUCH, 46. - De 4 a 6.

Capses de luxe per a bodes i bateigs. Antiga Casa BARGUES. Sant Pau, 38.

PAPER DE FUMAR BAMBU

ES VEN PER TOT ESPANYA

D. JOSEP TOBELLA D'ARGILA

mori a Sant Pol de Mar el 15 del proppassat mes de juny a l'edat de 76 anys

confortat amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus fills Francisca, Josep, Lluís, Joan i Maria, fills polítics Sofia Adroher i Lluís Clos, néts, germana política Joana Mas, neboda i nebots polítics i parents tots, en recordar als amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els preguen que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir als funerals que, per l'etern descans de la seva ànima, tindran lloc el dimarts, dia 4 del corrent, a les deu del matí, a l'església parroquial d'aquesta vila.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Sant Pol de Mar, juliol de 1922

La Companyia General d'Autobusos de Barcelona, S. A.

en agrair al públic el favor que li dispensa amb la utilització dels seus serveis que la obliguen a extremer la seva activitat per a la ràpida instal·lació dels serveis ordinaris que té concedits per acord de l'Excel·lentíssim Ajuntament d'aquesta ciutat, es creu en l'obligació de fer constar que res té que veure amb l'empresa innominada que ahir inaugurà un servei dels banys al monument a Colom en combinació amb els Tramvies de Barcelona, amb dos petits cotxes, que, en ésser rebutjats per a la seva utilització pels carrers d'aquesta ciutat en el concurs públic celebrat, han hagut de limitar la seva actuació a la zona marítima.

Barcelona, 1 de juliol de 1922.

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4

BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSEANK

Apartat de Correus núm. 1.

Telèfons números...

(4530 A.)

(4531 A.)

(4532 A.)

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Conde de Peñalver, núm. 18

Cada dosi dona força i vigor

Des de la primera presa de FOSFONIO NUXADO, els vostres nervis adquireixen més força, la vostra sang es torna més generosa i augmenteu així, amb cada presa, la vostra energia i la vostra virilitat, puix l'home sa i robust disposa d'una gran força de nervis i abundor de sang roja. La vostra fatiga obeeix a l'esgotament del vostre sistema nerviós i l'empobriment de la vostra sang, i els millors metges recepten sempre en aquests casos un regenerador per als nervis i per a la sang, dosificat científicament, com és el FOSFONIO NUXADO.

Si us sentiu deprimat, si heveu perdut el vigor i esgotat la vostra vitalitat, un tractament amb FOSFONIO NUXADO restablirà les vostres forces, la vostra virilitat i el vostre vigor sota tots els conceptes. El FOSFONIO NUXADO és usat amb èxit per més de 4.000.000 de persones i el farmacèutic preparador té una tal confiança en la seva eficàcia, que es compromet formalment a tornar-vos els diners si al cap de quinze dies no noteu que us trobeu millor. El FOSFONIO NUXADO es troba a totes les bones farmàcies i centres d'específics.

FOSFONIO NUXADO

CAMISERIA F. VEHILS VIDAL

2, Portal de l'Angel, 2

	Ptes.
Mitges seda costura .	3'00
Mitjons fil brodats .	4'00
Camises percal Batlló	12'00
Camises zèfir anglès.	15'00

Casa especial en camises a mida

Vida religiosa

Avui, IV diumenge després de Pentecostès. La Visitació de la Mare de Déu, Santa Simforosa. — Demà, Sants Trifó i companys màrtirs i Heliófor i Dat, bisbes.

Quaranta hores: Avui, a la Santa Catedral Basílica. Hores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit de la tarda. — Demà, a la mateixa església.

La missa d'avui: Dominica quarta després de Pentecostès, color blanc. — La de demà: Cinquè dia de la Infraoctava de Sant Pere i Sant Pau, apòstols, color vermell.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona dels Angels, a la seva església. — Demà, Nostra Dona de la Providència, al Pi, privilegiada.

Adoració nocturna: Avui, Torn de

Sant Francesc d'Assís. — Demà, Torn de Nostra Dona de la Mercè.

Vetlla en sufragi de les Ànimes del Purgatori: Avui, Torn de la Comemoració dels Fideles Difunts, a la seva capella, Escorial, 155, Gràcia. — Demà, Torn del Sagrat Cor de Jesús, a la mateixa capella.

— Dominica IV després de Pentecostès. Evangeli. — En aquell temps: era Jesús a la platja de l'estany de Genesareth, i com la gent s'empenyia damunt d'ell per a oir la paraula de Déu, va veure allí dues barques fermades a la ribera i els pescadors en terra rentant les xarxes; i se'n pujà dalt d'una barca, la de Simó, li pregà apartar-la un poc de terra, i d'allí la nau, seient, adreçava les turbes. I com acabà de parlar digué a Simó: Mena endins i tireu els filats a la pesca. Mestre, li respongué Simó tota la nit que treballé i no hem agafat res; mes, ho dieu Vós, i calaré. I, així fet, agafaren tanta abundor de peix que cuidava rompre's la xarxa; i els calgué fer senyal als companys de l'altra barca que hi anessin a ajudar-los. Hi anaren i n'ompliren totes dues barques que quasi s'enfonsaven. Simó Pere, quan això veu, cau als genolls de Jesús dient: Aparteu-vos, Senyor, de mi, que soc un home pecador. I restaren espantats de la pesca que havien feta, tant ell com els altres que eren, entre els quals hi havia els fills del Zebedeu, Jaume i Joan, companys de Simó. Llavors Jesús digué a Simó: No temis, d'ara més seràs pescador d'homens. I menades les barques a terra, ho deixaren tot i el seguiren. — (Evangeli, Lluç. V, 1-11.)

(De la «Fulla Dominical», del bisbat de Barcelona, edició catalana.)

— Parròquia de Santa Madrona. — Cultes de la setmana: Avui, diumenge, misses a cada hora. Última a dos quarts d'una. A les deu, missa cantada per la clergia i fideles amb Homilia. A les onze, exercicis de la Confraria del Roser. A les dotze i dos quarts d'una, plàtica doctrinal.

Tarda, a les cinc, res del Sant Rosari, exercicis del mes en honor de la Verge del Carme, cant dels Pare-nostres i sèrmó.

Mes de Nostra Senyora del Carme: Tots els dies feiners, a les set del matí, exercicis del mes dedicat a la Mare de Déu del Carme, amb els Pare-nostres cantats pel cor de senyorettes d'aquesta parròquia.

Divendres, dia 7 a dos quarts de vuit, exercicis del primer divendres en honor del Sagrat Cor de Jesús.

Diumenge dia 9, misses a cada hora,

l'última a dos quarts d'una. A les vuit, Comunió general reglamentària per a totes les Associacions de la parròquia. A les deu, missa cantada amb Homilia. A les 11, visita col·lectiva de les Filles de Maria a la Santíssima Mare.

Necrològica

Ha causat sentiment a Barcelona la mort del savi doctor en Medicina i Cirurgia N'Avell de Martin i de Montellà.

A més a més d'un metge il·lustre, era don Avell de Martin un cavaller complet.

Un següent molt nombros i sobre tot escollit acompanyà ahir matí a l'església de Betlem el cadàver del difunt. A. C. S.

Bisbat

— Avui, se celebrarà la pelegrinació dels catòlics de Sabadell a Montserrat.

La presidirà l'arxiprest i els sacerdots d'aquella ciutat.

— Ha estat nomenat vicari interí de Sardanyola el reverend don Antoni Vergés i Samaranch.

— El senyor bisbe ha delegat el canonge penitenciari perquè el representi en el certamen catequístic que se celebrarà demà, a Sant Joan de Vilassar.

— El darrer número del Butlletí Oficial Eclesiàstic d'aquest Bisbat, conté el següent sumari:

«I. Carta del Papa al cardenal Pompili con motivo del Congreso Eucarístico. — II. Sagrada Congregación de Religiosos: Decreto sobre sustitución del escapulario de los Terciarios por una medalla. — III. Sagrada Congregación del Santo Oficio: Decreto condenando un libro. — IV. Nombres parroquiales. — V. Edicto del Tribunal Eclesiástico. — VI. Limosnas recogidas por el Consejo Diocesano de la Obra de la Santa Infancia durante el año 1921. — VII. Crónica diocesana.»

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé trametre'ns articles o notes publicades, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne el menor cas) d'avaluar degudament els originals amb un segell o una firma a la dreta.

Tira d'acer tremp de molla de rellotge. Blau, groc, negre i blanc.

Stock 500 mides

Josep Daniel Vilà
Aribau, 62 Barcelona

AUTOBUSOS

Servei especial de Banys

Inauguració del primer servei d'AUTOBUSOS, des del 1.º de juliol, de les 8 del matí fins a les 10 de la nit.

Del Monument Colom als Banys St. Sebastià

15 cèntims

Sortida cada cinc minuts

Per a la major comoditat del públic, aquesta companyia estableix el servei de correspondència amb els tramvies de les línies números 21, 22, 24 i 25 de tornada dels banys, despatxant-se als autobusos els bitllets següents:

De Sant Sebastià al carrer d'Aragó.....	20 cèntims.
De Sant Sebastià a la Travessera.....	25 "
De Sant Sebastià als Josepets.....	
a la Mare de Déu del Coll.....	35 "
a Sant Josep de la Muntanya.....	
De Sant Sebastià a la Bonanova.....	40 "

Barcelona, 30 de juny de 1922

LA GERENCIA

Hipofosfits Sant Jordi

De venda: Farmàcies i Centres d'específics

reforcen, fan gana i sang nova

ELS TAN ANOMENATS CAMELS I BOMBONS MARCA "SOL" REGISTRADA

Es venen a les principals confiteries i colmados de Barcelona, Madrid i províncies. — J. BERNABÉ BARCELONA, Proveïdor de la Reial Casa.

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegramas i conferències de LA VEU)

NOTÍCIES DE PORTUGAL

Lisboa, 1. — Com a conseqüència de la reorganització que s'està fent al ministeri de Negocis Estrangers, seran elevades a la categoria d'Ambaixades les Legacions de Portugal a París i Londres. — Havas.

EL CONSELL D'ESTAT

Madrid, 1, 2 tarda. A les onze del matí s'ha reunit el ple del Consell d'Estat per a donar possessió dels seus càrrecs als nous consellers.

Han assistit a l'acte el cap del Govern i els ministres de Governació i Gràcia i Justícia.

Ha faltat el conseller permanent doctor Cortezo, que està malalt.

Després de pendre's jurament als nous consellers, el cap del Govern ha fet un discurs recordant la labor patriòtica de l'alt cos consultiu i edificant no sols els consellers sinó també els oficials del cos.

El senyor Pérez Caballero, com a conseller més antic, ha contestat al senyor Sánchez Guerra.

Ha regat les frases d'elogi que ha reforçat amb altres de record per a les personalitats il·lustres que han donat glòria al Consell d'Estat.

El senyor Golcochea ha saludat al Consell en nom dels seus companys i ha regat els elogis dedicats als oficials de l'alt cos, a la qual classe va pertànyer, i al qual també pertanyeren els senyors Silveira, Puigcerver, el marquès de Cortina i altres personalitats.

SOBRE EL DISCURS D'EN CAMBÓ

La premsa del matí dedica atenció preferentíssima al discurs d'ahir pronunciat pel senyor Cambó, considerant-lo de gran importància tant per la qualitat i les circumstàncies especials que concorren en l'orador, com pels conceptes que emet, en sa majoria conformes amb el sentir de l'opinió pública.

«La Llibertat» diu que el senyor Cambó exposa idees, fórmules concretes, i determina solucions amb les quals no pot menys que demostrar la seva conformitat.

El que li reprotxa és que pensant així en el problema del Marroc, hagi format part del Govern anterior i hagi tardat tant a expressar el seu pensament.

«El Liberal» creu que el discurs del senyor Cambó ha posat el debat sobre el Marroc a l'altura que ha de tenir, i l'ha orientat perquè no resulti un debat més ineficaz com els molts que hi ha hagut en el nostre Parlament.

Afegeix que aquest discurs és fidel expressió de l'opinió del país, puix aquest creu també que la campanya s'ha de donar per acabada i ha de continuar la repatriació i l'imitar-ne a l'ocupació del litoral.

Creu que el Govern no podria demorar resposta a aquest discurs, abans que intervinguin altres oradors.

«El Sol», encara que no comparteix alguns conceptes del discurs del senyor Cambó, compren que aquest discurs és un bon plantejament del debat, perquè eleva el problema a termes de la major astringència i a un terreny molt concret del qual no podran sortir-se els oradors subsegüents.

«El Imparcial» no censura el discurs, com pel que diu, puix comprèn que en ell hi ha el sentir públic; el que censura és la contradicció que suposa en la conducta política del seu autor.

«El Debate» exposa l'alt relleu que abir va adquirir el debat amb la intervenció del senyor Cambó, i afegeix:

«Profunditat el senyor Cambó un dels discursos més típics del seu peculiar gènere d'oratoria».

Difícilment podria imaginar-se oració política més purament intel·lectual. Es diria que no hi havia altra cosa que idees.

Les frases, calentes, profundes les afirmacions, valents els consells, forts el judici, diàfans els propòsits; un discurs, en fi, que per la seva forma mereix els honors d'ésser proposat com a model d'oratoria parlamentària.

El Congrés presta al discurs del senyor Cambó, vivíssima atenció i s'abstingué de fer cap mena de manifestacions.

Pot brollar-ne una solució al gravíssim problema plantejat a l'Àfrica, si s'imita l'exemple del senyor Cambó.

No ens referim al fons del discurs, que no volem jutjar ara, sinó a la pena que donà el cap catalanista, del que ha d'ésser el debat solenne del Marroc.

Precisa que els oradors d'aquesta tarda imitin al senyor Cambó en les condicions externes en la seva intervenció parlamentària.

Ha d'elogiar-se sense reserves, en el discurs que comentem, la valentia, la sinceritat i l'encert d'exposar solucions concretes i pràctiques per al moment actual.

L'EXPEDIENT PICASSO

Madrid, 1, 4'15 tarda.

Sembla ésser que dictaminat per les fiscalies militar i togada, el pròxim dilluns començarà a veure's a la Sala del Consell Suprem de Guerra i Marina l'expedient Picasso.

També s'assegura que hi haurà sessions matí i tarda, i si cal, al vespre, amb l'objecte que aquest alt tribunal dictami, bans no comencin les vacances judicials, les quals comencen el dia 15 del present mes de juliol.

LA «GACETA»

La «Gaceta» publica:

Real Ordre de Finances fixant el recàrrec de s'ha de cobrar per les Duanes en les liquidacions de crèdits de les mercaderies que s'importin o exportin durant el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

Altra Real Ordre assenyalant les cotitzacions mitjanes per a l'aplicació dels coeficients per depreciació de moneda en el mes de juliol actual. El dit recàrrec serà de 22'66 per cent.

varia d'una tan important quantitat.

Per aquesta i altres modificacions que ha sofert el projecte, la recaptació ha d'ésser veritablement insignificant amb relació a les necessitats del Tresor.

En el que al concepte d'utilitat es refereix, hi haurà, com he dit abans, una baixa superior a 20 milions de pessetes.

El senyor PAN DE SORALUCE, de la comissió, contesta que els càlculs del senyor Chapaprieta són equivocats.

El senyor CHAPAPIRIETA rectifica, fent-ho també la comissió.

Madrid, 1, 3'30 mit.

El marquès de MORTARA intervé breument, fent algunes observacions per a la incorporació dels comerciants individuals a l'impost d'utilitats.

El marquès de CORTINA consumeix un altre torn en contra.

Opina que la presència del senyor Bergamín al ministeri de Finances és avui indispensable per a la imposició de la llei que estem discutint.

Fa algunes observacions al dictamen amb l'objecte que l'impost d'utilitats sigui aplicat amb la major equitat possible.

El ministre de FINANCES fa algunes breus aclaracions que satisfan al marquès de Cortina.

El marquès de LA HERMIDA intervé breument i s'aprova l'article després de manifestar el President de la Cambra que l'esmena admesa al Sr. Esperdilat i que per error material no figura en el text queda amb aquesta aclaració incorporada al dictamen.

A l'article 14 s'hi rebutgen diverses esmenes del baró del Río Tobía i marquès de Mortara.

A aquest últim se n'hi accepta una i altra al marquès de Cortina.

Al senyor Ferrer-Vidal se n'hi rebutgen dues i s'aprova l'article 14.

A les exposicions addicionals s'accepta una esmena del senyor García Molina i una altra del marquès de Lei i una altra al senyor Azpitia, després d'explicar el seu abast aquest últim senador.

Al senyor Suárez Inclán se li accepta una altra esmena.

El marquès de SANTAMARIA en defensa una, combatent les disposicions addicionals, en virtut de les quals s'obliga al Govern a que escometi en el termini de dos anys un pla de reforma tributària.

S'accepta l'esmena substituint les paraules «dos anys» per «en el termini més curt possible».

Als senyors Durán i Ventosa i Elias de Molina se'ls accepten unes esmenes.

Se'n rebutgen algunes i se n'accepten d'altres, entre elles una a cada un dels Srs. Luca de Tena i marquès de Salazar.

Sobre la totalitat de les disposicions addicionals intervé el senyor CHAPAPIRIETA, demanant explicacions sobre l'autorització que concedeix al ministre el present projecte de llei.

El ministre de FINANCES diu que les autoritzacions no poden usarse sinó una vegada.

S'aproven les disposicions addicionals, i amb elles la reforma tributària, quedant pendent de votació definitiva.

Es llegeixen diversos dictàmens de pressupostos i s'alcega la sessió a un quart de set.

CONGRES

Madrid, 1, 4'15 tarda.

El comte de Bugallal declara oberta la sessió a les 3'35.

Al banc blau, prenen seient el cap del Govern i el ministre d'Estat.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Ordre del dia:

Continua la discussió de la secció 13 del pressupost. Acció al Marroc.

El comte de ROMANONES fa us de la paraula.

Comença dient que hauria estat inconcebible que en discutir-se aquest dictamen no es tractés minuciosament el problema del Marroc.

Afegeix que té molt poca confiança en l'eficàcia d'aquests debats parlamentaris sobre el Marroc, puix en 1914 hi hagué un ample debat en el qual tots vàrem estar conformes en el que havia de fer-se al Marroc i després s'ha vingut tant al Marroc

tot el contrari del que es va convenir que havia de fer-se.

En novembre últim hi hagué un altre debat i també vàrem tornar a estar tots conformes i al Parlament no ha estat escoltat.

S'han celebrat aparatoses reunions i conferències per a acordar plans, i no s'ha fet res.

Es dol que l'estat de la seva salut l'hagi privat de discutir el pressupost de Guerra, puix s'hauria oposat a tot augment de despeses. Ho hauria discutit en les seves relacions amb el problema del Marroc, puix tenen tots dos una gran connexió.

Però el pressupost de Guerra està ja aprovat i li basta amb la indicació que ha fet i per raons impronables no pot esclarir més.

Manté tot el que digué a la conferència que va donar a Sevilla.

Nosaltres no podem pensar mai, ni en hipòtesis, abandonar el Marroc, perquè l'abandó portaria per a Espanya conseqüències transcendents.

Des de 1902, tots els Guberns han reclamat els drets que Espanya té sobre el Marroc, i si ara diguéssim que el Marroc no té importància per a Espanya, resultaria que tots els governants hauríem perdut el temps.

L'última carta que Espanya ha de jugar-se en el tauler d'Europa és el Marroc, i seria una nació d'últim ordre si la perdessim.

Espanya no pot perdre la consideració que el món li té.

Li mereix gran entusiasme la política i la figura d'En Prim, però no comparteix aquesta política si fer-ho, però no és possible l'abandó.

Espanya pot mantenir-se al Marroc sense el sacrifici que fins ara ha fet.

El que passa és que no ha demostrat capacitat política suficient per a significar un abandó.

Pregunta al ministre d'Estat si creu que el desinterès-se del problema del Marroc és la major reparació per a la conferència sobre el problema de Tànger.

L'important és saber fins on ha d'arribar l'acció militar.

Sobre això ens ha fet una concreta pregunta el Sr. Cambó, i a això jo no hi puc contestar. L'únic que pot fer-ho és el Govern, el qual té tots els elements de judici. Millor no pot saber el senyor Cambó, que fou ministre fins al març.

Seria innocent que nosaltres contestéssim a aquesta pregunta.

El Parlament pot ajudar al Govern, però no pot substituir-lo, i per tant no li incombem determinar el que és obra del Govern.

Li diu al Govern que apremit per un corrent d'opinió ha obrat amb precipitació en iniciar la repatriació de tropes.

Fa avinent que l'Alt Comissari està essent discutit tots els dies per la premsa, assenyalant-se els noms dels substituts probables.

Les relacions de l'Alt Comissari amb el Govern no són les més cordials.

Això no ha de seguir. S'ha de saber el que vol fer el Govern, perquè l'opinió pública pugui orientar-se.

Fins ara ha cregut que no havia de parlar del problema de Tànger, però ja avui creu que ha de sortir d'ella nebulosa en què es troba.

Quina pressa té ara el Govern perquè es resolgui aquesta qüestió?

El seu moment fou quan es va signar la pau de Versalles; però ara, per què el Govern ha apresat els gabinets francès i anglès perquè s'acceleri la solució d'aquest assumpte?

A aquestes hores els Guberns francès i anglès saben fins on van i ambdós es compenetren; però fins ara sols hi ha un començament de diàleg, i en aquestes converses hi haurà un tercer, que és Espanya.

Quin és el pensament d'aquesta sobre la qüestió?

En el problema de Tànger hi ha contrets greus responsabilitats, però aquí estem acostumats a que no s'extingixin.

En aquest problema va embolicat l'esdevenidor d'Espanya.

assistència que tan necessària li és. Procurarà donar respostes parcials a cada orador, sense perjudici de les consideracions de caràcter general que siguin pertinents.

Dedicà grans elogis a la forma emesa amb què ahir tractà la qüestió el senyor Cambó. Aquest va plantejar dues qüestions essencials. Fou una d'elles, el moment en què el Govern del senyor Maura necessità reivindicar l'honor d'Espanya amb motiu de la catàstrofe d'Annual.

Creu que entre les paraules dels senyors Cambó i Maura hi ha alguna discrepància, perquè aquest ha negat que s'acordés l'empresa d'Alhucemas i el senyor Cambó donà a entendre ahir que l'empresa s'anava a escometre i que en aquest moment es retiraria del Govern.

El creu el mateix que el senyor Cambó, però és indubtable que ha de donar crèdit preferent al senyor Maura, que llavors era el cap del Govern.

El senyor MAURA. — No s'acordà escometre-la de moment.

EL CAP DEL GOVERN. — Aquestes paraules em reanimen, puix aquest Govern, a penes arribat al poder, crida el general Berenguer i decidí que no podíem escometre l'empresa d'Alhucemas perquè en aquell moment, sense que això signifiqués que en el successu no els tinguéssim, no teníem elements.

Madrid, 1, 6'15 tarda. Interessa — diu el senyor Sánchez Guerra — que quedit ben aclarit que no es pot anar a un canvi de règim al Marroc sense un període de transició, puix no convé que l'opinió s'extraviï amb el que es diu i s'escriu fora d'aquí.

Deia el senyor Cambó que estem al Marroc per a servir a Anglaterra, i servint de col·lisió entre aquesta nació i França. Doncs no hi ha tal cosa. Si així fos, mereixeríem el desprec general. La sang espanyola val per a molt més. Estem al Marroc per la nostra conveniència.

Té un paràgraf patriòtic per a censurar aquest judici del senyor Cambó, que la majoria aplaudeix.

Reconeix que el problema del Marroc no és solament militar, ni com a tal es pot resoldre, i diu que cal anar ràpidament, encara que no per satis, a implantar el protectorat en els terrenys pacífics, que ja n'hi ha alguns, que és per l'única cosa que estem al Marroc.

Es queixa de les manifestacions del comte de Romanones sobre la repatriació, puix ja es pot comprendre que el Govern no anava a caure en la insensatesa de procedir per caprici, ni perseguir tampoc cap efecte de popularitat.

Ja s'ha dit aquí que quan vingué el general Berenguer es redactà una nota amb instruccions que firmaren el Govern i l'Alt Comissari. En aquesta nota es diu que un cop terminats els objectius es repatriarien en primer de juny tropes que no baixarien de 20.000 homes, i el que s'ha fet ha estat complir una base en la forma i amb les normes convingudes amb l'Alt Comissari.

La primera cosa que nosaltres procuràrem des del primer moment fou establir els diners de la nació i mantenir l'encoratjament d'aquesta.

El comte de ROMANONES. — Perquè no lleixi S. S. la resta de la nota?

El cap del GOVERN. — Segueixo el consell de S. S. de què sigui discret, (Risalles.)

Ja he dit que solament he de manifestar el que pugui fer públic.

La nota íntegra algun dia es coneixerà, puix per a això està escrita.

Pregunta al comte de Romanones d'on treu que aquest Govern té la responsabilitat d'expressar la celebració de la conferència sobre Tànger. No hi ha tal cosa. El que passa és que vivim en la realitat, i quan ens asseguem de què hi ha converses decidim que això no pot ésser un duo i que Espanya ha d'ésser un tercer, perquè l'assumpte no pot tractar-se en absència d'Espanya.

Madrid, 1, 9'15 nit. Diu el president del Consell que quan s'acordà la data de la Conferència i es determinà quina ha d'ésser la nostra representació, hi anàrem per a procedir com el nostre honor ens demana.

Ens pregunta S. S. si tenim força per a això, i jo li contesto que sí, amb aquesta salvetat: no es governa amb egoisme per a servir l'interès personal i fugir en el moment de perill. No valgu demanar per venir. Vosaltres aconsellàreu que vinguéssim, i no valgu desertar; aquí estareu fins que em manqui la deguda confiança.

Creiem tenir la mateixa eficàcia que qualsevol altre Govern que estés aquí. Vosaltres teníu el deure de treure'n quan cregueu que perjudicàvem al país; però quan actuem en nom d'Es-

panya, teniu l'obligació d'ajudar-nos i defensar-nos. Aplaudiments de la majoria.

Contestant al senyor Maura, li diu que l'hostilitat a què aquest s'ha referit en parlar del focus de rebel·lió a la zona oriental no ha desaparegut. L'hostilitat dels beniturguells no ha desaparegut, però als que creuen que no es pot fer tasca política sense un previ castig manu-militari a aquesta cabila, els ha de dir que estan dissents d'ell.

Respecte a l'opinió estranya, creu que la nostra única missió al Marroc, és la d'implantar el protectorat. El principal per a això, és l'assistència del moro i cal cercar-la pels elements que altres moros la cercaren, i el primer que es requereix, és l'oblid del passat com deia ahir el senyor Cambó.

Espera poder arribar aviat a aquest protectorat del contingut del qual ja s'ha parlat en discursos seus del Senat i també aquí.

A la zona occidental, quan esdevingué la catàstrofe de juliol, es realitzaven gestions per a aconseguir la sotmissió del Raisuni i que abandonés aquell territori. Ara s'és en afxo, i així serà fàcil implantar el protectorat, com es pogué fer a Arclia i a Larraix i no es féu.

Termina expressant el seu desig de procedir el més activament possible en tot allò que les circumstàncies demanin i solventar totes les deficiències que hi hagi, si bé han de comprendre tots, que ni ell ni ningú pot fer miracles. (Aplaudiments de la majoria.)

El senyor VILLANUEVA rectifica, i diu que no s'han entès bé les seves manifestacions sobre les sessions secretes. Ell es referia a què es pugés dir a les representacions polítiques, allò que no fos discret llançar als vents de la publicitat.

Recorda la política del general Prim, que fou enemic de la guerra de conquesta, com ho fou també en Canovas del Castillo, el qual suposava empresa impossible la conquesta del Rif.

Disserta durant una estona sobre diversos casos demostratius de què sempre a Espanya produïren perniciosos efectes aquestes determinacions. No troba molt concreta la resposta que ha donat el Govern i les revelacions fetes sobre la realitat actual, però creu, de totes maneres, que no estan, ell i els seus amics, molt allunyats del pensament del Govern.

Pregunta en què va a consistir aquest període de transició a què ha al·ludit el cap del Govern.

Creu que per a anar de moment implantant el protectorat en determinats llocs, li manca el principal.

EL CAP DEL GOVERN. — La capacitat?

El senyor VILLANUEVA. — No, la confiança. A les tres zones del protectorat el que predomina és la desconfiança.

Censura que de molt temps ençà no s'hagués establert ja a Melilla el règim civil, puix aquest hauria estat el centre d'on d'una manera eficaç irradiés l'acció del protectorat a tota la nostra zona.

Un altre error és l'haver anat com vam anar a Tetuán i entrar en la forma que vam entrar.

Afirma que al moro no li hem d'imposar res que sigui contrari a la seva voluntat, els seus usos i els seus costums.

Manifesta que és indispensable exigir responsabilitats per l'esdevingut al Nord d'Àfrica, puix això podria determinar una saludable rectificació per a l'esdevenidor.

Evoca el record d'aquell canceller que anà a la campanya que terminà amb l'acció de Sadova i que va dir que tornaria victoriós, o no tornaria, i que a la butxaca portava la garantia de la veritat de les seves paraules. (Grans murmuris.)

El senyor PRIETO intervé.

Diu que ho fa mogut per les manifestacions del cap del Govern de què no ha desaparegut l'hostilitat de la cabila de Beniurriaguel, ço que impideix la implantació del protectorat allí.

Invitat a tots a què examinin els fets per a veure si una sola vegada hi ha hagut hostilitat al protectorat en cap cabila, perquè en això potser estigui l'eix del problema del Marroc.

Recorda que els socialistes sempre s'han pronunciat per l'abandó del Marroc.

Diu que no li estranyen les manifestacions d'ahir del senyor Cambó, perquè de molt temps ençà que coneix la seva gran agilitat per a saltar en les diverses situacions polítiques perquè ha travessat.

Ens deia el senyor Cambó que admira En Prim, com el primer polític espanyol del segle XIX perquè va recomanar l'abandó de Mèxic i de Cuba. Doncs jo dic que el senyor Cambó és el primer polític d'aquest segle per les seves variacions. (Risalles.)

Expressa la seva estranyesa per la

teoria abandonista que ara ha exposat el senyor Cambó.

Li diu al senyor Maura que avui ha parlat musitant, com si tingués por que se sentís la seva veu, o que un malalt aquí present s'alequés.

Afirma que l'honor de les armes, que es va trencar a Annual, no s'ha rehabilitat.

Afegeix que aquí ha sonat avui, una altra vegada, la veu de la insinceritat.

El Govern anterior acordà la insensata aventura d'Alhucemas, i l'actual n'ha dissents. Aquesta és la veritat. No altra cosa es pot deduir de les paraules d'ahir del senyor Cambó i de les d'avui del senyor Sánchez Guerra.

Ens va dir el senyor Cambó que discrepa del propòsit, i quan això esdevé, el natural és que hi hagi una desregiació; però al senyor Cambó, la seva consciència li cercà el mitjà de trobar una treva fins que l'obra de l'arancel quedés terminada. (Rumors.)

Diu que les indemnitzacions als habitants de la vall del Gareb no impediran que la catàstrofe es repeteixi, puix les causes persisteixen, ja que veuen que a llurs dones se les viola i degolla, i a ells se'ls fa víctimes de vexacions encara que acceptin el nostre protectorat.

Jo — diu — vaig voler veure la tragèdia d'apropr, i vaig anar a Melilla en aquells dies de pau que el veínat, sense distingir de militars ni paisans, demanava que s'apropessin els vaixells de nit allí per a fugir per mar.

Va comprendre que la veritat no podia estar solament allí, i va voler anar al camp enemic.

Vaig demanar al general Berenguer facilitats per a veure a Abd-el-Krim. Jo no volia més que els mitjans de transport fins a les línies enemigues. La resta jo m'ho hauria proporcionat.

No vaig poder veure a Abd-el-Krim. No obstant, Abd-el-Krim no tenia inconvenient a rebre'm, com no en tenia en rebre l'enginyer senyor Montes.

Però vaig redactar unes preguntes que arribaren fins Abd-el-Krim, i foren contestades per aquest. Per a ratificar llur autenticitat, les signaren quatre caps presoners. Se'm trameteren certificats i el certíficat el va interceptar el Govern del senyor Maura. (Aquest arronsa les espalles. — Grans murmuris.)

Però, en extracte, coneix el que contestava Abd-el-Krim, i és que ell no era enemic del protectorat, si aquest es feia sincerament i honradament.

En què que ell i els seus no estan conformes és amb el procediment amb què es vol implantar el protectorat, amb els actes repugnants que es realitzaven a les proximitats de Alhucemas; i la prova de tot això no és molt lluny de la taula del despatx del Resident francès, i al pas d'aquest per Madrid, algun polític espanyol va poder-ne tenir dades concretes.

El coronel Morales era ben vist pels moros, i per això tornaren el seu cadàver amb tots els honors.

Els moros no s'oposen al protectorat. No hi ha dificultats per a implantar-lo; no n'hi ha hagut mai; el que passa és que no s'ha intentat implantar-lo.

Paraules aquí mai n'han mancat. El Diari de Sessions està ple de propòsits; però no hi ha res més. De seguida surten a relleu les dificultats i la manca d'instrument.

Abans del més de juliol arribaren lletres al ministeri d'Estat, del germà d'Abd-el-Krim.

El marquès de LEMA. — Pel que toca a mi, completament inexacte.

El senyor PRIETO. — S. S. sempre es mou dintre de la ridícula reserva diplomàtica.

Els moros no s'han oposat al protectorat, però de 1909 ençà, tots els Govers han perseverat en perniciosos procediments.

El que l'opinió espanyola sent no es desconfiança, sinó exhaurement, i cal acabar d'una vegada amb l'afer del Marroc, però no amb hipòcrites períodes de transició, sinó d'un cop.

Per això nosaltres, els socialistes, ens pronunciem per l'absolut abandó del Marroc, puix no hi ha mitjà de persistir en el desagnament que va començar amb aquella cruel campanya de 1909, en la qual el senyor Maura va col·locar el plomall del deshonra, de la immoralitat i del ridícul. (Murmurs d'aprovació.)

El senyor SENANTE intervé breument per a manifestar que encara no s'han aconseguit els objectius, i mentres no s'aconsegueixin, no es pot donar per acabada la campanya del Marroc.

Afegeix que necessitem demostrar la nostra superioritat, i per això cal portar la creu per emblema.

Està bé que els moros construïssin les mesquites que vulguin, però no les hi havem de construir nosaltres.

Per últim advoca perquè l'acció de les armes cessi com més aviat millor.

El senyor CIERVA és creu obligat a intervenir per la part que ha tingut en els mesos anteriors en la governació de l'Estat.

Relata somerament els primers treballs realitzats arran de la catàstrofe, per a reparar per les armes el mal sofert.

Reconeix que pel gener hi hagué les vacil·lacions i les discrepàncies a les quals ha al·ludit el senyor Cambó.

El Govern anterior mai es va inspirar en la crueltat, ni va ficar els en l'acció militar, sinó que cercà per diversos mitjans entaular bones relacions amb les cabiles que no mostraven llur hostilitat.

El Govern anterior no va creure fèrtil la campanya amb l'ocupació de Dar-Drius.

Es feren grans esforços per a aconseguir que la cabila de Beni-Urriaguel deposés la seva resistència i després, quan ens vàrem convencer que no assolíem la seva submissió, pensàrem en castigar-la per a obligar-la. Feren els preparatius necessaris per a portar l'acció on fos precis i el senyor Cambó presentà la seva discrepància, costant gran treball fer-lo seguir al Govern.

Tenia raó el senyor Maura avui, quan afirmava que de moment no es pensava escometre l'empresa. Però, cal parlar clar: nosaltres pensàvem que calia sotmetre aquella cabila.

Diu que aquesta cabila no ens va perseguir quan la retirada d'Annual, però després, en el setge de Mont-Arroit feren acte de presència i carregaren amb part del botí.

Si fóssim impotents per a implantar el protectorat civil, no podríem continuar al Marroc, però en consciència cal declarar que no ha arribat aquest cas.

No és possible l'abandó mentre no reconeixem que hem d'apel·lar a això perquè subsisteixi la nostra nacionalitat.

Es indubtable que el problema està relacionat amb dificultats internacionals.

Llegeix fragments de l'obra de Canovas del Castillo titulada: «Los Reyes contemporáneos», en els quals s'assenyala a Espanya la necessitat d'anar al Marroc perquè la nostra frontera no és l'Estret, sinó l'Atlas.

Creu que el concepte subsisteix igual que l'any 60, i per tant afirma que no tenim dret a abandonar el Marroc, adhoc quasi hagin d'acomodar la nostra acció a les possibilitats d'Espanya; i només en el cas que es demostrés que som impotents per a una acció modesta hauríem d'optar entre posar en perill la nostra nacionalitat o abandonar el Marroc.

Entre grans rumors d'estranyesa fa una al·lusió al Canal de Panama, per a dir que interessa a aquells que s'interessen pels dos costats de l'Estat de Gibraltar.

Creu que el Govern és el que únicament pot resoldre com ha de procedir-se al Marroc, però mentre allí hi hagi un focus de rebel·lió, serà inútil pensar en una acció civil exclusiva.

El senyor GUERRA DEL RIO s'aixeca a expressar el criteri de la minoria republicana i diu que ho fa ell perquè el senyor Lerroux discrepa en la qüestió del Marroc del pensar dels altres diputats republicans.

Recorda que en 1909 els catalans cridaren: «Abaix la guerra!», i amb aquest crit expressaven llur enemic a l'aventura marroquina. Aleshores el poble ignorava encara el que hi havia darrera d'aquesta aventura, però procedia per instint; ara vénen a donar-ne la raó els elements conservadors que aleshores patrocinaven la guerra.

Aquí està el discurs d'ahir del senyor Cambó, que ve a donar la raó a aló de 1909. Avui els republicans segueixen com en 1909, essent enemics de la guerra del Marroc.

El senyor CAMBO rectifica.

Li diu al senyor Prieto que si es fixa bé veurà que no hi ha la més petita discrepància entre el seu criteri de 1914 i el que expressà ahir. En 1914 s'afirmà que el Marroc interessava per a l'equilibri del Mediterrani, i el mateix vaig dir ahir.

Jo no vaig ésser ahir abandonista, perquè si al Marroc no hi hem anat per la nostra voluntat, tampoc per ella podem abandonar-lo.

Respecte a la seva actitud, creu que ha quedat clara amb les manifestacions dels senyors Maura, Sánchez Guerra i Clerva.

El senyor BESTEIRO. — Hi ha algun document escrit de la Conferència de Pizarra?

El senyor CAMBO. — Està ben clar que jo vaig discrepar de l'acció militar directa que s'intentava sobre la cabila de Beni-Urriaguel.

Té l'esperança que tots arribaran a coincidir que no és necessària aquesta acció.

Els moros no ens han atacat per llur voluntat, sinó perquè s'han sentit molestats i atacats per nosaltres.

Per desconeixement de la psicologia del moro, sense justificació i sense malícia, els hem fet mal.

L'acció militar desgraciadament no ha preparat ni pot preparar el protectorat; al contrari, ho impedeix i ho dificulta. L'única cosa que pot fer és defensar-lo.

Molts espanyols abans de l'acció militar han donat al Marroc exemple de veritable protectorat.

Si el Govern creu que ha de terminar l'acció militar ha d'anar al protectorat. Què és el període de transició? Mentre ocupem posicions militars, no hi ha transició. Hem de retirar-nos allí on les nostres posicions no signifiquin provocació.

Retirar els nostres soldats mantenint les posicions actuals, és perillós. Si mantenim aquestes posicions demostrarem que volem humiliar al moro; de manera que si volem donar per terminada la campanya hem d'anar-nos retirant amb una declaració que volem continuar a l'Àfrica.

Quant al fons del problema, coincideix amb les manifestacions del cap del Govern, i creu que si continua el debat hauran d'arribar a grans aproximacions.

Avui Espanya al Marroc no té cap interès afirmatiu. Només té un interès negatiu, que és evitar que una altra nació ocupi la nostra zona.

Creu que la nostra integritat nacional estaria més garantida tenint Anglaterra a Ceuta i posseint nosaltres Gibraltar. La llibertat de l'Estret està en mans d'Anglaterra.

Fa al·lusió al senyor Clerva que no compari Gibraltar amb l'Estret de Panama, puix aquest respon a un problema de comunicació, ja que comunica l'Atlàntic amb el Pacífic signifiant l'estalvi de molts dies de navegació.

Insisteix que el protectorat al Marroc no ha d'ésser imposat per nosaltres, sinó sol·licitat pels moros.

No hem d'anar al Marroc a jugar el paper de gran potència, perquè fariem el ridícul.

Anant-hi modestament complirem amb deurem amb els nostres deures i amb la nostra conveniència.

EL CAP DEL GOVERN també rectifica i rebutja alguns càrrecs que se li han dirigit per no fer consultes, puix diu que el que governa ho fa amb la seva responsabilitat i els seus convenients, i no ha de prodigar les consultes als caps polítics.

Afirma que ningú té per què pensar en l'abandó del Marroc, puix no ha estat aquest l'objecte del debat.

Nosaltres estem al Marroc per a complir el nostre deure, i ho farem en la forma que no impliqui un sacrifici per al país.

Creu que hi ha un xic d'artificial en la invocació a les responsabilitats, quafi es relacionen amb aquell projecte de recompenses que el Parlament ha aprovat.

Si es tracta d'altres responsabilitats, d'aquestes imputables al Govern, en aquest cas ningú us dona la mà. És el Congrés el que ha de tenir la iniciativa.

L'expedient del general Picasso ja ha dit que està al Suprem de Guerra i Marina i cal esperar la seva tramitació.

Recull lleugerament manifestacions dels senyors Prieto i Clerva i recorda que el senyor Maura ha declarat que ocupat Dar Drius considerava suficientment salvat l'honor de l'exèrcit, sense perjudici de la necessitat d'altres accions militars, a les quals s'ha al·ludit aquí aquesta tarda.

També recull alguns extrems del discurs del senyor Senante.

Assigura que nosaltres no podem aspirar a tota l'ocupació militar de la nostra zona, i si poguéssim seria una insensatesa que ho fèssim.

Afegeix que hi ha moros molt prestigiosos que estan conformes amb acceptar el nostre protectorat i s'oposen a la rebel·lió.

(S'aprova la sessió per menys de dues hores.)

Explica el que serà el període de transició i diu que de cop i volta no es pot implantar l'acció civil. Cal estudiar abans les condicions del terreny, la situació d'ànim i altres extrems que els tècnics han d'apreciar i si és necessari mitjançant viatges dels ministres d'Estat, Guerra i Marina.

Manifesta que Espanya no pogué determinar l'hora d'intervenir al Marroc, puix el seu desig era de prolongar tot el possible el «statu quo», però al nostre ambaixador a París ens advertí de la ruptura d'aquest «statu quo» i haguérem d'intervenir-hi.

Es dona per terminada la discussió de la totalitat i se suspèn el debat, aixecant-se la sessió a les nou menys vint minuts.

LES TERRES CATALANES

MALLORCA

II

Les conferències del Museu Diocesà

La quarta i cinquena conferències del cicle d'enguany foren dedicades als servidors i devots de Sant Francesc a Mallorca.

Fra Miquel Quetglas va parlar extensament de l'origen, desplegament i actuació social de la Tercera Orde de Sant Francesc a Mallorca.

Amb abundància de dades històriques, demostratives dels estudis fets sobre la qüestió, va parlar el conferenciant de l'estat de la Tercera Orde en les èpoques llunyanes de la seva creació, i va exposar quina era la tasca que havia portat a terme.

Fra Gabriel Tous va fer la biografia del P. Antoni Llinàs, benemèrit franciscà, que es va destacar per la seva acció apostolitzadora, i ens conta dels seus viatges i les seves gestes per aconseguir que les predicacions del Sant d'Assís fossin escampades arreu, i observades.

La sisena conferència la donà l'arquitecte i regidor regionalista, En Guillem Forteza, el qual va desenvolupar el tema: «Arts complementàries de l'arquitectura: el mosaic decoratiu».

La reconeguda competència del conferenciant, no solament en el que fa esment a la seva professió, sinó també en totes les qüestions d'estètica, va fer que aquesta conferència fos de les escoltades amb més gust.

En Forteza, que va acompanyar la seva dissertació, de fotografies d'aplicació del mosaic, va explicar la importància que aquest art havia tingut en èpoques preterites, i el bell profit que se'n podia treure.

Fou, en realitat, una formosa lliçó d'aquest art magnífic i oblidat.

La conferència que vingué després, la va donar el capità d'artilleria, don Miquel Ribes de Pina, que ha adquirit un nom ben guanyat per la seva ofici als estudis històrics en el que fa referència a la seva professió.

En aquesta conferència fou el tema: Artilleria mallorquina (del XIV al XVIII).

El treball del senyor Ribes de Pina, evidència les seves dotes per a tals obres.

Va descriure, amb molts detalls i basant-se en documents, l'organització de l'artilleria a Mallorca, durant els apuntats segles.

Fou esment de la intervenció que hi tenia l'administració regional, i el gelos que era de les seves prerrogatives; explicà com estava constituïda l'artilleria, i quins homes l'havien manada; en una paraula, va fer una completa i documentada història del que anunciava el tema.

Tot després el torn al P. Miquel Alcover, cuidador i actiu conservador del Museu.

Cada any ve donant el P. Alcover una conferència sobre les aportacions que del cicle anterior encà han anat enriquint el Museu, i així semblava que havia d'ésser aquesta.

Però no fou així, degut a que entre els objectes hi figurava un triptic notable, parlant del qual va passar el temps de la dissertació.

Es tracta d'una obra que es trobava poc menys que perduda en una capella d'una casa de camp, i que per indicació del bisbe fou portada al Museu per a conservar-la.

La dissertació del P. Alcover, va apar encaminada a demostrar que el triptic era del segle XVI, i a volta de comparacions amb obres de pintors d'aquell temps, va acabar per apuntar la idea que potser el triptic fos obra de Rafael.

Si bé es tracta d'una obra verament notable, són molts els que no creuen que sigui l'obra del gran pintor italià.

Les dues conferències que seguien estigueren a càrrec de l'arxiver provincial, En Josep Ramis de Ayreñor, qui va escollir el tema «La noblesa mallorquina en el segle XVII. El comte Maló i la seva família».

Si bé es creia que n'hauria prou amb una conferència, no fou suficient i pagué de donar-ne una altra.

Ens va pintar de mà mestra l'estat de la noblesa de Mallorca en aquella època, les seves bragues, els seus palaus, com vivien i de quina manera recollien les llurs diferències, fent al·lusió a alguna gesta que ha quedat com un dels fets més importants de la nostra història.

El senyor Ramis de Ayreñor evidencià la seva condició i posà de relleu la seva capacitat per a treballs d'aquesta índole.

C.

El servei postal aeri Palma-Barcelona

A la fi, i després d'alguns mesos d'espera, ja funciona la línia aèria entre Mallorca i Barcelona.

Inaugurada oficialment, fou suspesa l'endemà per manca d'un d'aquests innombrables permisos que la burocràcia espanyola converteix en traves per a tota obra.

Aconseguit aquell permís, va començar el servei, i el segon dia que es feia, era dins la primera desena d'abril, la desgràcia esdevinguda a l'hidroavió «Elvessa», que pilotava En Colomer, el qual va morir víctima de l'accident, va donar lloc a una segona suspensió del servei.

El fet de suspendre una línia de comunicació, basant-se en què ha esdevingut una desgràcia, és un fet tan inequí i tan fora de lloc, que va promoure molts comentaris, ja que d'estendre's aquesta doctrina donaria per resultat que un descarrilament o un naufragi representaria la paralització del servei ferroviari o de comunicacions marítimes.

D'alleshores ençà, moltes gestions ha anat fent l'Aero Marítima Mallorquina, per aconseguir la represa del servei. I així ha donat lloc a què quedés demostrat una vegada més, la lamentable desorganització de les dependències i oficines de l'Estat espanyol.

En primer lloc, quan la Companyia concessionària va haver de comprar aparells, va demanar a una autoritat tècnica oficial en qüestions d'hidroaviació, quina era la marca preferible; i la dita autoritat va indicar com a tal la casa «Macchi».

Va comprar l'Aero, hidro de l'esmentada casa, i ara, quan ha vingut la concessió definitiva, resulta que a Madrid no accepten el «Macchi», sinó que exigeixen que siguin «Savoias».

D'altra banda, es va anunciar la represa definitiva del servei, concedida per R. O. del ministeri de la Governació, i l'Administració de Correus, avisada ja oficialment, va enviar a l'hidro que havia de sortir, la correspondència.

Però aquell dia no va sortir encara l'aparell. I no va sortir perquè el comandant de Marina va rebutjar donar la seva autorització, no solament perquè no tenia notícia oficial de l'esmentada R. O., sinó perquè el dia abans—i érem dins la segona quinzena de juny—havia rebut la notificació de l'ordre de suspensió del servei, dictada el dia 8 d'abril.

Heus aquí dos botons de mostra que parlen prou fort de la manera com es fan les coses a l'Espanya oficial.

Però benaventuradament, tots els obstacles han estat vençuts, i el servei ja funciona normalment.

Els hidroavions surten d'aquest port a les deu del matí i reprenen la tornada, des de Barcelona, a les dues de la matinada, havent-se demanat darrerament a la Direcció general de Comunicacions autorització per a canviar l'hora de sortida de Barcelona, i que sia a les tres.

Per ara disposa la companyia de dos hidroscopis construïts per la casa «Savoia» i anomenat l'un, «Mallorca», i l'altre «Colomer», en memòria del jove aviador català que part tant important va tenir en l'establiment d'aquesta línia, en la qual va morir tragicament, i de dos més de la casa «Macchi», dits «Barcelona» i «Menorca».

S'espera l'arribada, d'un dia a l'altre, d'un hidroavió «Savoia», portat ja a Barcelona per En Guarnini.

I per la més endavant es compraran altres aparells més bons.

El personal el formen els aviadors italians Sandro Passaliva (cap de la línia), Renato Spada, Bosco i Tizzi (aquest sembla que quedarà de director del taller de la companyia), i els catalans Ortí i Duró.

Es de desitjar que l'Aero Marítima, trobi, com a premi als seus esforços per a la creació d'un nou mitjà de comunicació entre Mallorca i Barcelona, el premi merescut, i més tenint en compte que és la primera línia que uneix dues províncies espanyoles, i feta tota amb capital mallorquí.

C.

GIRONA

(Conferència de les 9 de la nit)

Havent acordat l'Ajuntament de Roses no pagar el lloguer de la caserna de la guàrdia civil, aquesta ha estat traslladada a Cadaqués.

Dilluns, es celebrà una reunió de representants de l'Ajuntament, Diputació, entitats polítiques, culturals i obreres, per a tractar de la creació de la Borsa del Treball, acordada per l'Ajuntament.

El president de la Diputació, doctor Riera, ha tramès al ministre de la Governació el següent telegrama: «Al protestar nèrgicament afirmacions falses i calumnioses hechas Fournier Congreso, a juzgar informes prensa respecto mi actuación como presidente Comisión Mixta, ruego ordene información.—Riera».

El dia 10 es farà a l'Administració de les cases de Beneficència de la Mancomunitat, el concurs per al subministre de diversos articles de consum.

La Comandància de carrabiners d'aquesta província, anuncia el concurs per a construir o llogar un edifici destinat a caserna de Roses, pugnent-se presentar les proposicions dins el terme de 20 dies.

Demà, el Grup Excursionista Gironí, anirà a Blanes i Santa Cristina de Lloret.

A Sant Joan de Palamós s'ha calat foc a la casa de Ricard Ignaci, propagant-se a una botiga de queviures de Ricard Guàrdia. El foc durà tres hores, i les pèrdues pugen a 11.000 pessetes.

La vila de Centelles a les fosques

Desacertada actuació del governador

Fa temps que la vila de Centelles viu agitada per qüestions locals que una encertada actuació governativa hauria acabat.

Era il·luminada la vila per un particular, qui havia instal·lat unes línies aèries. El contracte que per la instal·lació havia fet el dit concessionari deal que acabat el contracte el material tornaria a l'Ajuntament. Arribat el temps previst, el particular i l'Ajuntament no s'entengueren i vingueren qüestions entre ells, que van acabar amb un plet contencios-administratiu, fallat a favor de l'Ajuntament. Durant aquest temps no donava l'um el particular perquè tenia les línies intervingudes, i tampoc en donava l'Ajuntament perquè no tenia força, puix que un motor que instal·la una Societat formada per elements de l'Ajuntament no funcionava bé, estant molt de temps sense funcionar.

Durant un temps es va gestionar que el governador donés un permís provisional per a instal·lar noves línies, que no va donar, obligant a estar a les fosques els veïns. Per fi, fallat el plet i sotmes el particular a les resolucions del veredictor ha quedat ferma la incautació del material a favor de l'Ajuntament. El particular que disposa de força per a utilitzar-la ha reinit un expedient de concessió, essent ben informat per a tots els tècnics i centres administratius, i el governador ha donat la concessió perquè instal·les noves línies.

Sembla resolta ja la qüestió, però ha bastat que l'Ajuntament, afecte al candidat a diputat a Corts de la U. M. N. per Castellersol, don Miquel Es-

telles, derrotat en tres eleccions esgudes, anés a visitar el governador perquè aquest anunciés que no donaria cap element perquè es pogués fer la instal·lació amb ordre i tranquil·litat.

Resulta, doncs, que l'únic responsable de la situació de Centelles és el governador amb la seva desencertada actuació i les benvolences prop de l'Ajuntament de la U. M. N.

Amb diverses qüestions plantejades en el Govern civil es veu cada dia més que la política està ficada en aquella casa en determinat sentit, fent que es tractin com a qüestions polítiques fets com el que esmentem, que res hi tenen que veure, sinó que volen donar-los aquest caràcter els homes de la U. M. N. per a millor resoldre-les a favor de llurs recomanats.

Seguint per aquest camí, s'apropen dies tristos per a la «província».

L'altre dia ens queixàvem de la política de Badalona, avui ens hem de queixar de la de Centelles, i molt temem que la llista aviat serà massa llarga.

Penedès

VILAFRANCA — Acabada la lliçència ha tornat a Melilla el caporal de quota vilafraquí En Francesc Garriga, que pertany al regiment de cavalleria de Treviño.

Presidida pel degà del Penedès ha estat a Montserrat una comissió per a arranjat l'estada del romatge del Cos de Portants del Sant Crist a la Muntanya Santa.

Tindrà lloc als últims dies d'octubre.

Ha marxat a Sant Pau, a passar l'estiu a les seves possessions, la distingida família Martí-Esteva.

A la Catedral del Penedès s'ha celebrat solemnement la festa anyal del Sagrat Cor de Jesús.

A la missa de comunió del matí féu la plàtica el degà, doctor Badalad.

A la funció de la tarda sermonà el definidor provincial dels caputxins P. Josep de Besalú.

L'església s'omplí de gom a gom.

Es a Montserrat l'enginyer de l'Estació Enològica N'Isidre Campionch, amb la seva família.

Ha tornat del Marroc el soldat de quota En Jaume Guàrdia.

Lluit fou el ball donat en honor del alumnes del finit curs de l'Estació Enològica, celebrat al Casino Unió Comercial.

De la nostra vila han tornat de Lourdes, amb la pelegrinació de Barcelona l'esposa i la filla de N'Antoni Coral, i En Casimir Batlle i la seva esposa.

La comissió de veïns pro-emprésit municipal la formen els senyors Joan Hill, Ramon Vinyals, Ramon Torras, Francesc Oliveras, Pelegrí Guàrdia, Josep Canas, Josep Guasch i Silvestre Mata.

Els senyors Joan Bosch i Lluís Berger no acceptaren la designació.

PUNGALBA — El Col·legi del Sagrat Cor, que dirigeix la intel·ligent mestressa Na Carme Romeu, prepara per al dia del Carme una exposició escolar.

Empordà

CADAQUES. — Gràcies a les gestions realitzades pel diputat a Corts En Josep Umbert, s'han rebut darrerament algunes obres per a la Biblioteca popular anexas a l'escola oficial de nens i un lot de material pedagògic, destinat a l'escola de nenes.

Cal remarcar que en la seva visita a l'escola de nens feu un valuós donatiu a la Mutualitat L'Esdevindor Cadaquésenc, i que prossegueix en les seves gestions en pro de la prompta construcció del pont que s'enderrocà a conseqüència dels últims aiguats.

Els simpàtics artistes que formen l'agrupació escènica Esbart Artístic han realitzat darrerament una excursió al veïl poble de Selva de Mar, prenent part en una vetllada organitzada per l'empresa del teatre d'aquella població, posant en escena l'aplaudid drama popular educatiu «El Drac», d'En J. Pons i Pagès, i la bonica comèdia «Perdriu per garsa», de N'Albert Llanas.

En els intermedis i al final han cantat boniques cançons les simpàtiques senyoretes Na Concepció Trèbol i Na Rosa Romans.

Es preparen festes molt lluides amb motiu de les properes festes de Sant Jaume.

VALENCIA

Coronació pontificia de la Verge del Desemparats. — Festa Infantil als Vivers Municipals. — Lletres valencianes. — El diputat provincial doctor En Francesc Moliner, sanchez-guerrista i fill del cèlebre fisiòleg dels mateixos nom i cognom, en la sessió celebrada aquest matí per la nostra Diputació, ha presentat una proposta, amb motiu de la propera represa de l'edifici de l'Audència, que fou el de l'antic Palau de la Generalitat del Regne, demanant la cooficialitat de les llengües catalana i valenciana dintre la corporació, la qual proposta és aprovada sense protestes.

L'èxit més complet ha coronat les gestions que venien fent el nostre amadíssim arquebisbe, doctor N'Enric Reig Casanova, i el claviari de l'antiga i Reial Confraria, senyor comte de Montornès, els quals, acompanyats dels sots-secretaris del ministeri del Treball, senyor comte d'Altea, i dels parlamentaris valencians, que havien ofert llur concurs, han obtingut l'acceptació, per part de don Alfons i donya Victòria, de les presidències d'honor de la Junta encarregada de portar a terme l'obra de la coronació.

També expressaren les règies persones llurs vius desigs d'assistir a la dita solemnitat, per la qual feia realització palesaren tenir interès remarkable.

Sabem que el Comitè executiu la hora intensament en els preparatius de tan memorable esdeveniment i rep consultes de diversos indrets d'Espanya i de l'estranger, en demanda d'antecedents dels assetjats d'antidid d'antecedents dels actes que hiran lloc en matg de 1923.

Continua augmentant la llista de donants de joies per tan piadosa fi.

...

El dijous últim es va celebrar als Vivers Municipals la festa Infantil, organitzada per la comissió municipal de Passeigs, de la qual és president l'ex-batlle En Ricard Samper, al qual es deu tan simpàtica iniciativa.

Fou una festa formosa, correpnedora, de la qual servaran grat record els nens que hi tingueren uns moments de joia i llibertat.

Assistiren als Vivers més de dos mil nens i nenes, de totes les escoles nacionals, municipals i particulars de València, inclos dels centre benèfics. No hi hagué cap excepció. Els petits anaven acompanyats dels seus mestres.

A l'entrada se'ls va donar un suculent berenar, molt abundant, amb dolços per a postre. Els esbarjos consistiren en elevació d'aerostats, concursos per la Banda Municipal i balls grotescos i infantils, que foren el delit dels festejats.

La festa terminà amb una jollua traca en colors, i a la sortida es donà a cada noi els opuscles «La ciutat», «Els jardins» i «El guàrdia municipal», deguts a la ploma dels joves escriptors valencianistes En Maximilià Thous (fill) i En Francesc Almela Vives, i il·lustrats meravellosament per En Lluís Dubon, els quals opuscles tenen per finalitat educar el sentiment ciutadà i exaltar l'amor a València en els nens.

En resum, resultà l'acte una festa que honora per igual al nostre Ajuntament i al seu iniciador, el regidor En Ricard Samper.

...

Els amants de la literatura valenciana estan d'enhorabona. Gràcies a l'entusiasme d'un grup bastant nombros de literats de la Societat d'amadors de les glòries valencianes, «Lo Rat Penat», aviat serà un fet la publicació d'obres degudes a prestigiosos plomes d'escriptors i poetes que conreen el nostre idioma, en el que amb tanta dolçor com virior poden expressar-se, així els estats de major elevació espiritual com l'energia avalladora de la més vehement passió.

Segons notícies, ahir se celebrà una vetllada a «Lo Rat Penat» per a enllestir detalls d'organització, la qual transcorregué dintre la major animació i falaguer entusiasme, restant definitivament fixada l'orientació que ha de tenir empresa tan sumament agradosa per als bons valencians, i

CAMISERIA SANS
Boqueria, 32
Especialitat en camises a mida

nomenant-se, acte seguit, una comissió composta dels senyors Almarich (Francesc), president de «Lo Rat Penat»; Alberola (Espanisau) i Martínez Sabater (Eduard), perquè amb la seva competència ben provada s'encarreguin de l'admissió de les obres que hagin de donar-se a la llum pública.

Nostre felicitació més sincera a aquesta colla d'entusiastes valencians.

La Diputació provincial ha celebrat aquest matí la seva reunió ordinària, presidint-la el senyor Jiménez de Benito.

Els escons estaven molt animats, així com també el lloc destinat al públic.

Llegida i aprovada l'acta de l'anterior, s'ha entrat a l'ordre del dia, donant-se compte de diverses mocions de la presidència i aprovant-se diversos dictàmens de la Comissió de Finances.

Seguidament s'ha donat lectura a una patriòtica proposta que el diputat doc En Francesc Moliner dirigeix a la corporació, i que sotscrituen, ultra els diputats senyors Bataller, Montfort, Flores i Serrano, demanant amb motiu de «no ésser llunyà el dia en que aquesta Diputació tingui l'honor de rebre, per al seu de custòdia, l'antiga Casa de la Generalitat», que «es serveixi declarar i declarar per a les deliberacions, documents i actes de la Corporació, la oficialitat de les llengües castellana i valenciana».

La proposta és aprovada sense distinció, i per unanimitat, i el senyor Moliner dona les gràcies en breu i escaint discurs.

El bell document s'insereix íntegrament a «La Correspondència de València», i per la nostra part, de moment, ens suggereix l'afalagador comentari que es diria que l'ha inspirat un salvador instant social.

Al camp valencianista l'acord ha produït, com és natural, el més gran goig, pensant-se ja en els actes d'homenatge que s'hauran d'organitzar.

Lleor a la nostra Diputació i al diputat senyor Moliner, que així segueix les petjades populars i patriòtiques del que fou el seu il·lustre pare, el doctor En Francesc Moliner.

E. M. F.

València, 30 de juny de 1922.

LLEYDA

(Conferència de les 9 h 45 de la nit)

El Pomell de Joventut «Els Patriòtics», volent celebrar el triomf obtingut al Concurs de Borges, obtingut als dos primers premis, ha organitzat per a demà, una excursió col·lectiva a Vermut de Gironella i poble d'Alcoletge.

La Junta del Pomell obsequiarà a les senyoretes que en formen part, amb un berenar.

Amb ocasió de sortir cap a Madrid el governador, el substituirà don Francesc J. Palacios, secretari del Govern.

Al Canal d'Urgell, terme de Preixens, ha estat trobat flotant el cadàver d'Angela Perladà Vicens, de 55 anys, veïna d'Agramunt, la qual hi va caure, com ja vaig comunicar.

Ha estat remès al jutge municipal de Preixens.

Ha estat detinguda a Fuliola Maria Dolores Pastor, de 31 anys, natural de Tarragona, la qual tenia gènere la procedència dels quals, no sabé explicar. Fou posada a disposició del jutge de Les Borges.

Demà celebrarà la festa dita «Segona diada de Beneficència», en un dels patis de la Casa de Misericòrdia amb un escollit programa, a càrrec dels nois i noies de la Casa.

FIGUERES

(Conferència telefònica del nostre veïdador, a les nou de la nit.)

La inauguració de la Biblioteca Popular.

Amb el ràpid ha arribat la Comissió del Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya, per a assistir a les festes de demà. La componen els consellers senyors Sol i Riera, i el diputat pel districte, senyor Noguera i Comet, amb el secretari, senyor Sane i Buigas.

A l'estació els ha rebut l'alcalde de la ciutat, don Vicens Ros, molts regu-

dors, el diputat senyor Ferran, el secretari del Municipi, l'ex-diputat i ex-tenent alcalde de Barcelona, senyor Jordà, el secretari d'Ensenyança Primària i Secundària de la Mancomunitat, senyor Galí (A.), i una gran gentada.

En cotxes descoberts s'han dirigit a l'Hotel del Comerç, on s'estatgen.

Aquesta nit hi ha recollit a l'Ajuntament, prenent-hi part l'Orfeó «Germanor Empordanesa», i el cor «La Erato». Finalment la festa, hi haurà sardanes.

Demà, amb l'express, arribarà el President, senyor Puig i Cadafalch. Li preparen una rebuda entusiasta en què es palesarà el respecte al càrrec i la simpatia a l'eminent personalitat. Anirà a descobrir una llosa, donant el nom d'En Prat de la Riva al carrer Ampie, i a la inauguració d'una Exposició d'artistes empordanesos.

A la tarda es farà la inauguració de la Biblioteca. L'acte promet revestir una gran importància.

Després es col·locarà la primera pedra de l'Escola Graduada que construirà la Mancomunitat, al Parc Bosc de l'Ajuntament. També es jugarà un partit de futbol.

El President, consellers, diputats i personalitats, seran obsequiats amb un àpat a l'Hotel Paris. — Costa.

Dels Mossos d'Esquadra

Els mossos de l'esquadra de Santa Coloma de Gramenet, noticiosos que a la casa coneguda per Torre dels Lleons d'aquell terme s'havia comès un crim passional, en unió del jutjat es traslladaren allí, resultant que el subjecte Francesc Balaquer Vernet, de 63 anys, casat, jornaler, de la província de València, i veí d'aquesta ciutat, s'havia presentat al matí d'aquell dia al domicili de la seva amant, Francisca López Padilla, la qual, en l'actualitat, vivia amb Francesc Miralles Sánchez, el qual estava absent en aquella hora, entaulant-se una disputa entre l'esmentada dona i el Balaquer, per negar-se ella a reprendre les relacions, i ell, fora de si, amb un gros ganivet li va inèrrir nou ferides que li causaren la mort.

El jutjat va ordenar recollir el cadàver.

La dita parella practica actives diligències per a la detenció de l'esmentat subjecte, aconseguint detenir-lo en aquesta capital, carrer de Pàdua, 5, declarant-se autor del fet i ocupant-li el ganivet, en el qual havia comès el crim, juntament amb el qual va ésser posat a disposició del jutjat.

Els de Sant Pere de Ribes auxiliaren al jutjat municipal de la localitat, en les diligències amb motiu de recollir el cadàver del veí del dit lloc, Joan Milla Mestre, de 15 anys, manobre, que estant treballant a les obres d'una casa propietat de don Ferran de Maristany, tingué la desgràcia de caure d'una bastida d'uns sis metres d'alçada, rebent tan fort cop, que quedà mort a l'acte.

Els de Sant Cugat del Vallès denunciaren un subjecte per danys a la propietat.

També posaren a disposició del jutjat, la nora Josepa Serra Roig, per haver penetrat al domicili d'un conveí, apoderant-se d'una quantitat en metàl·lic que li fou ocupada.

Els de Sardanyola denunciaren tres conductors de cotxes per infringir el reglament de policia de carreteres.

Els de la Granada del Penedès denunciaren al jutjat respectiu sis subjectes, per infringir les ordres governatives.

TARRAGONA

(Conferència de les 9 30 de la nit)

Les regates de Tarragona

Les regates d'avui han donat el següent resultat:

Sèrie de set metres. El «King-Koal», arriba amb 1-15-15, guanyant la Copa del comandant de Marina. (Primer dels tres anys).

Sèrie de sis metres. Primer: «Rajazo», amb 12-21-14. Segon: «Barandil», amb 12-21-50. Tercer: «Razola», amb 12-26-40. Quart: «Mercedes», amb 12-25-40.

El primer ha guanyat la Copa Martínez Anido, i el segon un objecte d'art.

Per al creuer han sortit a les 11 10. Arriben «Maria», amb 12-29-49. «America», amb 12-31-49. «Montse-

rrat», amb 12-46-55. «Perla», amb 13-1-7. «Turires», amb 13-6-10.

El primer guanya la Copa «Palomou Angles», i el segon un objecte d'art.

Demà serà el dia més interessant, puix es disputaran la Copa de la Mancomunitat de Catalunya, prenent-hi part les primeres tripulacions dels Clubs Alacant, Club de Mar, Reial Club Marítim, de Barcelona, i el nostre Club Nàutic.

A la nostra Universitat Pontificia, han rebut la investidura de doctor en Sagrada Teologia, mossèn Josep Maria Feliu, del Bisbat de Barcelona, i de Llicenciats, mossèn Pere Brugal Comas, de Lleida, i mossèn Ramon Genta, de Tarragona. També ha rebut la de Dret Canònic, mossèn Josep Maria Casanyes, el nostre bon amic tarragoní.

Ha pres possessió del Govern militar de la plaça i província, el general de divisió, don Maximilià Soler.

Demà jugaran al Camp del Camí d'Alexar, de Reus, el Vilafranca F. C., i el Reus Esportiu. A Tarragona jugaran el Tarraco i el Pomell.

El vapor «Mainesbury», ha descarregat 3.000 tones de carbó anglès, briquetes, per a la Companyia del Nord.

Aquesta tarda ha fet la seva visita d'inspecció a l'estació del Nord, l'inspector principal de la Secció de València, don Emili Anoden. Demà marxarà amb l'express cap a València.

La Costa

ARGENTONA. — Morí a la ciutat de Vinh al senyor Josep Pallas, pare del nostre benvolgut senyor vicari i conseller dels Pomells de Joventut d'aquesta població.

A l'acte de l'enterrament, que es va celebrar a la mateixa ciutat, hi va assistir una representació del Patronat de Sant Isidre.

Donem a l'afligida família el nostre més sentit pesam per tan dolorosa pèrdua.

En el local del Patronat Obrer de Sant Isidre, pel grup d'aficionats, amb la cooperació de N'Alfons Castells, es representà el drama «El Sometent d'Igualada», a benefici de la novella Banda Argentonense, assistint-hi molta gent, que amb entusiasme aplaudia les escenes més patriòtiques, sobretot en finalitzar l'acte tercer, que es va cantar un himne amb la música d'«Els Segadors», dedicat al Sometent d'Igualada i amb visques a Catalunya.

Fou posat en escena amb tota propietat, sota la direcció de l'expert artista senyor Ildefons Casanovas, qui va presentar amb tota exactitud la plaça del Biat d'Igualada, lloc d'acció de l'obra.

El veïns del carrer del Comte de Lavern celebraren la festa de Sant Pere amb un lluit ball, que va durar fins a la matinada.

Bergadà

BERGA. — Es digna de lloanca l'actitud enèrgica que ha adoptat el jutge de primera instància, don Josep Maria Reyes, per tal de reprimir el joc.

El Gremi dels Elois ha celebrat lluidament la seva festa.

A la cavalcada obtingueren premi dels cavalls, el genet senyor Salvans, dels matxos, el senyor Pros, i dels ases, el moliner de l'Antic.

Les fonts dels nostres ehonotorns, sobretot de Tagaset, mossèn Guix, Carot i Negre, foren, la tarda del diumenge, molt visitades, tocant l'orquestra a l'última.

En virtut de canvi, ha pres possessió d'un benefici a la nostra parroquia mossèn Josep Vinyes Badia, ocupant el del Sagrat Cor, a l'església de Sant Joan, el doctor don Magí Albargues Escoda.

Són ja moltes les famílies que vénen a passar la temporada d'estiu entre nosaltres.

Han començat els treballs de la sega als entorns de la nostra població.

Ha estat nomenat penonista de la processó que celebrarà l'Apostolat de l'Oració, el batlle don Josep Viladomat Roderas, qui ha elegit per corionistes a don Ramon Maria Pujol i a don Climent Casellas.

Els obrers de les mines de Figols es declararen en vaga dies enrera, per haver-los disminuït el jornal i augmentat les hores de treball.

Fins ara els obrers han observat una actitud pacífica.

Obituari

ENTERRAMENTS

El nen En Jordi Prèsas i Plana, Avui, a dos quarts d'onze, Arribau, 8. Parroquia dels Àngels. Cementiri Nou.

FUNERALS

En Francesc Vidal i Solars, Morí el 6 de juny últim. Demà, dilluns, a les deu, funerals a l'església de la Casa de Caritat.

En Josep Tobella d'Argila, Morí el 15 de juny últim a l'edat de 76 anys. Demà passat, a les deu, funerals a la parroquia de Sant Pol de Mar.

ANIVERSARIS

Na Concepció Blancafort i Carbonell de Novellas, Morí el 2 de juliol de 1921 a l'edat de 43 anys. Divendres veient, a les deu, funerals a l'església de la Casa de Caritat.

Na Jolopa Abuja i Miquel, vídua d'En Josep Mestres, Morí el 30 de juny de 1921. Demà, misses a la parroquia de Sant Francesc, de Reus, capella dels PP. de la Sagrada Família de Sant Andreu i a la parroquia antiga de Sant Martí (Segre).

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

En Josep Masana i Fàbregas, Ha mort a l'edat de 65 anys. Enterrat avui matí al Cementiri Nou.

N'Edward Zaragoza i Navas, Ha mort a l'edat de 17 anys.

L'actualitat social

EL CONCURS DE LA COMISSIO MIXTA DEL TREBALL

Ha arbatat la distribució, a domicili, de les invitacions per a assistir al solemne acte del repartiment de premis del Concurs Internacional de la Comissió Mixta del Treball, en el comerç d'aquesta ciutat, que ha de tenir lloc avui, a les onze del matí, a les Cases Consistorials.

Diferents entitats han esgotat immediatament les invitacions que se'ls havien tramès; la qual cosa demostra la gran simpatia que ha despertat l'esmentat concurs, i tot fa suposar que l'acte de demà es veurà excepcionalment concorregut.

Les societats patronals i de dependents interessades en el funcionament de la Comissió Mixta, que, per obligat involuntari, no haguessin rebut les corresponents invitacions, poden passar a recollir-les al local de la Comissió, fins a les vuit d'aquesta nit.

Responent a preguntes que s'han dirigit aquests dies repetidament a les seves oficines, la Comissió Mixta es complau a fer públic que la concurrència de dames a la cerimònia de la Sala de Cent, l'estimarà com a deferència inapreciable.

M. SEILER

Es troba ja a Barcelona, havent estat ahir tarda, acompanyat de la seva distingida muller, a la nostra redacció, M. Jean P. Seiler, guanyador del primer premi del Concurs Internacional de la Comissió Mixta del Treball, el repartiment de premis del qual tindrà lloc avui.

Mme. Seiler és del Comitè femení de l'obra del doctor Nansen i es proposa interessar a aquell si els nostres nuclis intel·lectuals.

A Sant Andreu

LA FESTA DE LES ESCOLES

DEL C. P. O.

Tingué lloc al Centre Popular Català de Sant Andreu, la festa anual de repartiment de premis als alumnes que assisteixen a les Escoles d'Art i Oficis que sosté aquella benemèrita entitat.

Presidí l'acte el tinent d'alcalde del districte, senyor Tusell, al qual acompanyaven el regidor doctor Cararach, el president de la Comissió de Cultura, senyor March i un bon nombre dels professors que dirigien les classes.

El professor de caligrafia i gramàtica catalana, senyor Cortada, donà lectura a l'acostumada memòria explicativa de la tasca cultural portada a terme per les Escoles. Fou molt aplaudit.

Acte seguit, foren cridats els alumnes que durant el curs han sobresortit per llur aplicació i mèrits, els quals acudien entre els piaments de mans de la concurrència, a rebre de mans del senyor Tusell el premi al qual s'havien fet creditors. Els premis consistien en llibretes amb 25 pessetes d'imposició, a la Caixa d'Estalvis, i diplomes.

Foren premiats amb llibretes, els alumnes següents: Ramir Ausiró, Jacint Gay, Francesc

Brunet, Teresa Palou, Josefa Escudé, Alfons Peydro i Narcís Ventura.

Meresqueren ésser distingits amb diploma i qualificació d'Excel·lent.

Jaume Roderas, Isidre Bisbal i Florenci Soler.

I amb la de Notable: Pere Roquet i Emili Escaso.

Acabat el repartiment de premis, el senyor Tusell pronuncià un formós parlament, felicitant els alumnes premiats, i encoratjant el Centre Popular Català a prosseguir la tasca de cultura que ve desenvolupant en aquella població i treballadora barriada. Es degut a aquestes escoles escampades arreu de Catalunya — digué — que veient avui com ja no es troben catalans que en escriure's ells amb ells, no ho facin en la nostra preda llengua, i es pot dir més encara, no hi ha catalans, encara que es diguin enemics polítics nostres, que no afegixin a llur bagatge cultural, els coneixements de la gramàtica i depuració de la nostra llengua. Avui podem constatar com són molts els establiments comercials i industrials que usen la llengua catalana en totes llurs relacions.

Persevereu, doncs, en aquesta tasca, i tinguen fe en la seva virtualitat. Grans aplaudiments coronaren el formós discurs del senyor Tusell, i es donà l'acte per acabat.

A continuació, i després d'una estona de descans, el quadro infantil de declamació de l'Ateneu Nacionalista Verdader, representà dues rondalles: «Les arracades de la Vergue» i «Musset i Bernardet», que deleitaren de debò la concurrència.

La festa, en conjunt, resultà força simpàtica.

Del robatori de la joieria

Des del mateix moment que la policia va tenir notícia de l'escaudat robatori es treballa per al descobriment dels seus autors.

Es poden donar interessants detalls que posen de manifest l'actitud dels subjectes que van donar el cop, i que tot obria a un pla que es vania preparant de molt de temps ençà.

Se sap que a principis de setmana estigueren a la joieria dos individus amb l'objecte de veure unes medalles d'or, les quals no arribaren a comprar, i es suposa que aquests, juntament amb dos més, són els autors del robatori d'abans d'ahir a la tarda.

Com que aquest s'ha realitzat en la mateixa forma i en les mateixes condicions que el de la Casa de Canvi de davant del Govern civil, que fou a saltada anys enrera per uns malfactors, no manca qui assegura que els autors són els mateixos.

El que — segons sembla — no dona lloc a dubtes, és que els autors del robatori al senyor Carreras foren quatre individus: un d'ells tenia cura de vigilar la dependència de la joieria per a evitar que ahir arribés precisament quan s'estava realitzant el robatori, un altre es va quedar a la porta de la joieria per a allunyar els compradors que poguessin acudir mentre els altres dos romanien a l'interior de l'establiment.

La dependència, que viu a la Casa de Maternitat, va sortir ahir de la joieria a la una de la tarda, i no va tornar fins després de les quatre, interrompent, amb això, el costum que té d'acudir a la botiga a dos quarts de quatre.

D'haver acudit a aquesta hora, l'individu que se suposa que la seguí, s'hauria vist obligat a barrar-li el camí, per a evitar que en arribar a la joieria sorprengués dins els lladres.

El joier, senyor Carreras, no sospita de ningú, i el noi, Ramon Poyuelo, ha declarat que va rebre el cop que el va fer caure a terra en disposar-se a obrir la porta de la botiga per a demanar auxilí.

També ha declarat, segons s'assegura, que els individus que van entrar a l'establiment, representaven tenint d'uns vint a vint-i-cinc anys, i que si els veles els reconeixeria.

Fins a les primeres hores de la matinada, s'ha treballat a la delegació de policia en l'acte.

En aquest han declarat crescut nombre de persones, no resultant en contra seu cap càrrec.

Han quedat vigilades les estacions, com també moltes cases freqüentades per sospitosos.

Es té la creença que els lladres són a Barcelona amagats en alguna barriada.

A última hora de la tarda, el delegat del districte de l'Audiència, amb alguns inspectors i agents a les seves ordres, estava practicant actives cerques en un dels barris més apartats de la ciutat.

Fins ara no s'ha realitzat cap detecció.

NOTICIES DE L'ESTRANGER

Els francesos al Marroc

Mequinez, 1. — El dia 30 de juny últim, quatre mil dissidents atacaren un comboi al Sud de la regió de l'Alt Muluia.

Els assaltants abandonaren en el camp nombrosos cadàvers, entre ells el d'un fill del Morabo Ali Amauch. — Havas.

L'aviador belga Demuyter

Brussel·les, 1. — L'aeronauta belga Demuyter, que havia estat detingut per les autoritats lituanes, ha sortit de Kovno, marxant amb direcció a París. — Havas.

La qüestió de Tànger

Londres, 1. — L'Agència Reuter dona compte d'haver obtingut les següents declaracions de font privada, encara que autoritzadíssimes, respecte de la qüestió de Tànger, que fou objecte últimament d'una activa discussió entre els Governos de París i Londres.

L'Estatut polític de la ciutat de Tànger, diu l'Agència Reuter, punt principal de la qüestió, té per a Anglaterra un interès especialíssim, ja que el comerç britànic amb el Marroc s'eleva, durant l'any 1920, a 308 milions de francs.

D'ençà que se celebrà la Conferència de la pau s'han fet insistents gestions prop del Govern francès, perquè aquest faci proposicions concretes sobre la referida qüestió de Tànger.

En desembre de 1921, França feu proposicions sobre aquesta qüestió, però com que aquestes contenien, en substància, la incorporació de Tànger a la zona francesa, el Govern britànic les va rebutjar.

Reg més es va tornar a tractar sobre aquest assumpte fora de les Proposicions actuals de discutir-ho a Londres a últims de l'actual mes de juliol.

L'actitud de França no està d'acord amb la d'Anglaterra. França sosté que la sobirania del Solda s'ha d'exercir al Marroc mitjançant les potències que protegeixen a Muley-Jusef, mentre que Anglaterra manté que la sobirania del Solda s'ha d'exercir mitjançant França en la zona d'influència francesa, mitjançant Espanya en la zona espanyola i mitjançant el Cos diplomàtic a Tànger i el seu interland.

La situació es pot resumir en la següent forma: França pretén que, no estant estipulada en els tractats que hi ha, la internacionalització de Tànger i jutjant aquesta incompatible amb les obligacions que per raó del seu protectorat li incumben, no la pot acceptar. Anglaterra argüeix que França signa compromisos concrets als quals està lligada i als quals honorablement no es pot sotstreure, a canvi dels quals va rebre compensacions com l'adhesió d'Anglaterra al conveni alemany de 1911 i el reconeixement del protectorat francès per la Gran Bretanya. — Havas.

Combats al Donegal

Dublin, 1. — Les tropes regulars britàniques han emprès una campanya en tota regla al comtat de Donegal, contra les partides de forces republicanes, havent-se incautat ja de grans quantitats d'armes i municions. — Havas.

Els combats de Dublín

Dublin, 1. — En el moment de la rendició del Palau de Justícia, el cap dels rebels declarà que l'explosió de la mina que col·locada sota l'hall central produí l'enfonsament de l'edifici, i que ferí 50 soldats regulars, d'ells 30 de greus, havia estat obra dels rebels. Afegí que lamentava que

no fos major el nombre de les víctimes.

Abans de la rendició, els rebels destruïren totes les armes.

La xifra total dels presoners s'eleva a 170. En veure's expulsats del Palau de Justícia, una part dels rebels s'apoderà de diversos edificis, entre ells una oficina de correus i dos hotels. — Havas.

Dublin, 1. — Una gran part de Sackville, principal artèria de Dublín, està en poder dels rebels.

El senyor Valera en persona, dirigeix les operacions.

Les bandes rebels circulen pels carrers, atacant els soldats regulars.

Tota la ciutat està transformada en un camp de batalla, i assegura que la lluita serà llarga i sangant. — Havas.

Londres, 1. — Comuniquen des de Dublín, que dels combats del dijous i del divendres, resultaren cinquanta morts i dos cents ferits. — Havas.

Les despulles del príncep de Mònac

París, 1. — Aquesta tarda han estat embarcades amb direcció a Mònac, les despulles mortals del príncep de Mònac. — Havas.

Conferència de Vandervelde a París

París, 1. — A les vuit d'aquesta nit s'ha reunit davant l'edifici de l'Acadèmia de Geografia una gran gentada, que esperava l'arribada de l'ex-ministre belga senyor Vandervelde, que anava a donar una conferència sobre el procés seguit a Moscou als contrarevolucionaris.

S'ha produït una petita batucada entre els comunistes i els socialistes, per pretendre els primers entrar a viva força al local. El públic s'ha posat de part dels socialistes, obligant als comunistes a anar-se'n.

Els comunistes militants Frossard, Benard i Ploch, que volien assistir a la conferència per a discutir-hi amb el senyor Vandervelde, no han pogut aconseguir llur propòsit per impedir els socialistes llur accés a la sala on havia de tenir lloc l'acte.

Uns quants comunistes que cantaven la «Internacional» fora de l'edifici, han estat dispersats poc a poc per la policia.

El senyor Vandervelde ha recordat en la seva conferència les circumstàncies en què acceptà la defensa davant del Tribunal de Moscou, dels contrarevolucionaris, i les peripècies del procés.

Ha acabat censurant determinats organismes sovietistes, entre ells i sobretot, l'administració de justícia, i demanant al proletariat francès i al de tot el món que intervingui per a impedir que siguin condemnats els esmentats contrarevolucionaris, perquè aquesta condemna hauria d'anar contra tota justícia. — Havas.

El deute mexicà

Nova York, 1. — El Govern mexicà ha ratificat el pla per al pagament del deute mexicà recentment signat pel ministre de Finances de Mèxic i el Comitè internacional de banquers. — Havas.

Oficials anglesos penjats a Irlanda

París, 1. — Li comuniquen de Londres a «Le Matin» que tres oficials anglesos capturats a Acroom per les forces republicanes han estat penjats. — Havas.

Els bolxevistes a Crimea

Londres, 1. — Comuniquen de Constantinoble al «Herald» que les autoritats soviètiques de Crimea s'han apo-

derat, a Yalta, del vapor americà «Herbert Hoover». — Havas.

La indústria metal·lúrgica belga

Brussel·les, 1. — Segons les últimes dades oficials, la indústria metal·lúrgica belga en tots els seus ramis ha augmentat en una proporció notable la seva producció, comparada amb el mes que acaba de finir. El mateix augment es nota en la indústria de construcció incloent la cristalleria i vidrieria. — Havas.

La delegació belga a Bolívia

Brussel·les, 1. — Telegrafien de Bolívia l'arribada a La Paz de la delegació belga, la qual ha estat rebuda amb gran entusiasme per la població i les autoritats. — Havas.

Falsificadors de Barcelona reclamats a París

París, 1. — Davant l'autoritat judicial s'ha presentat una denúncia per falsificació contra Lluís Buse i Donat Sánchez, els quals es troben actualment detinguts a Barcelona per robari i falsificació.

Sembla ésser que els detinguts ja foren denunciats anteriorment per falsificació d'una lletra de canvi de 7.000 dòlars, i el gener últim es van presentar a un Banc de París, prenent fer efectiva una lletra de canvi, igualment falsificada, per valor de 60.000 francs.

Les autoritats franceses sol·licitaren l'extradició dels falsificadors. — Havas.

Aiguats a l'Argentina

Buenos Aires, 1. — A conseqüència de les grans tempestes i persistents pluges descarregades a la República Argentina, ha quedat interromput el servei telegràfic.

Les aigües han ocasionat grans destrossos als camps i a les cases, enderrocant un convent.

Fins ara se sap que els temporals han causat un mort i nombrosos ferits.

Les pèrdues materials són importantíssimes, havent quedat en la misèria molts habitants dels llocs inundats. — Havas.

L'assassinat de Rathenau

Nova York, 1. — La policia ha detingut, a bord del vapor «President Taft», un individu cognomenat Petersen, de nacionalitat europea, el qual embarcà sense coneixement del capità.

Durant la travessia, confessà als oficials que pertanyia a la brigada «Erhard» i que estava assabentat de tots els antecedents de l'assassinat de Rathenau.

Afegí que no podria atornar a Alemanya, puix seria immediatament detingut i condemnat a mort. — Havas.

Berlín, 1. — El president del Consell de l'Imperi, senyor Ebert, ha designat ja els membres que han de formar el tribunal de justícia especial, creat per a la defensa de la República, entre els quals es troba el senyor Fehrenbach, socialista majoritari, i el senyor Fissel.

La policia ha detingut a Schwering, un dels membres de la Lliga de defensa de Mecklenburg, anomenat Iselman, el qual declarà que havia remès a un dels assassins la pistola automàtica que serví per a matar Rathenau.

El ministre de l'Interior ha publicat un Decret ordenant la dissolució de l'Associació de soldats nacionals i tots els grups regionals i locals de dita Associació. — Havas.

Berlín, 1. — El Reichstag ha apro-

vat el projecte de llei relatiu a la Convenció germano-polaca, acordant demés l'amnistia per als delictes comesos a l'Alta Silèsia.

En entrar Helfferich al saló de sessions fou atollida la seva presència amb grans rumors i als crits de «Al carrer, al carrer l'assassí!», llançats pels diputats de l'esquerra.

El president aconseguí restablir l'ordre. — Havas.

Berlín, 1. — La Prefectura de policia comunica que ha estat trobada en un recó de Berlín, la pistola amb què fou mort el senyor Rathenau.

L'arma contenia encara 24 càpsules sense disparar.

En ésser registrada la casa del propietari de l'automòbil, en el qual anaven els assassins del senyor Rathenau, la policia ha descobert un dipòsit d'armes que estava amagat darrera d'un mur i a l'interior d'un pou.

Entre les esmentades armes hi figuren un aparell llença bombes, quatre ametralladores pesades, cinc ametralladores lleugeres, 150 fusells i 30 caixes de municions. — Havas.

La Conferència de La Haia

La Haia, 1. — La impressió general causada per la Conferència és la que el aqüesta aconseguix mantenir-se dins del seu caràcter purament informatiu, pot durar dos mesos.

Del contrari, s'espera molt poc de l'èxit de la Conferència; i fins, sense fer aquesta salvetat, són pocs els delegats que tenen grans esperances posades en l'eficàcia final d'aquestes reunions, puix són tantes les necessitats de Rússia, i és tan gran la divergència que hi ha entre els soviets i les altres potències que no hi ha gaires motius per a sentir-se optimista. — Havas.

París, 1. — Amb motiu de la demanda de crèdits presentada pels delegats dels Soviets a la Conferència de La Haia, el diari «Le Temps» fa les següents reflexions:

«El redactor la seva petició el senyor Litvinov ha seguit una idea política general, i és la que el Govern de Moscou disposi únicament del diner.

Altrament, la major part dels crèdits podrien ésser emprats en demandes a l'estranger, però únicament allí on els bolxevistes trobessin interès, mentre que els contribuents de tots els països haurien de contribuir a la concessió d'aquests crèdits.

L'administració i l'economia dels bolxevistes serviria també per a salvar el comunisme rus i alimentant la revolució a tot el món. — Havas.

Combat entre francesos i alemanys

Oppeln, 1. — Sobre els successos esdevinguts a Hindenburg, ha estat facilitada a última hora la següent informació:

Una patrulla francesa intervingué per a impedir als alemanys que traïessin el mobiliari d'una casa d'uns veïns polonesos, que es trobaven absents.

Els alemanys aleshores es replegaron al parc de Donner, fent sobre els francesos foc de fuselleria i ametralladores.

La patrulla francesa es va veure obligada a refugiar-se en un edifici immediat. Però sabedor del que passava el cap de les forces franceses, trameté reforços, que sofriren també el foc dels alemanys, tenint un mort i tres ferits.

Dels alemanys, van ja identificats onze morts, la majoria dels quals encara conservaven el revòlver a la mà. — Havas.

Berlín, 1. — Comuniquen de Gie-

witz a l'Agència Wolf el següent:

«S'ha produït una col·lisió entre subdits alemanys i tropes franceses d'ocupació, havent resultat quinze morts i vint-i-cinc ferits.

Entre els morts figura un soldat francès.

Recorren els carrers automòbils blindats francesos.

S'ha proclamat l'estat de guerra reforçat. — Havas.

Nacionalistes detinguts

Isnabruck, 1 (Hannovre). — Tres nacionalistes sospitosos han estat detinguts avui mentre s'efectuava un registre en unes oficines del partit nacionalista alemany.

Als detinguts se'ls acusa d'haver ajudat als assassins d'Erzberger. — Havas.

En honor de l'ambaixador dels Estats Units a Berlín

Londres, 1. — L'ambaixador dels Estats Units a Berlín Mr. Gerard ha estat obsequiat amb un banquet durant el qual ha declarat que no jutjava de cap manera militarista a França i que el que simplement vol aquest país és protegir-se contra una invasió possible de les hordes rojes manades i organitzades pels alemanys. — Havas.

Incidents a Innsbruck

Roma, 1. — El diari «Italia» diu que en sortir de l'acte celebrat amb motiu de l'aniversari de l'anexió de l'Alt Adige, acte que va tenir lloc a Innsbruck, es va produir un incident amb motiu del qual resultaren ferides dues persones de nacionalitat italiana. — Havas.

Manifestació nacionalista

Munich, 1. — La manifestació de l'exèrcit nacionalista, celebrada el 29 de juny fou protegida per la policia, la qual es va veure en la necessitat de dispersar una contra-manifestació de caràcter socialista que s'havia organitzat. — Havas.

La vaga de tipògrafs a Berlín

París, 1. — Comuniquen de Berlín que avui no s'han publicat en aquella capital la majoria dels grans diaris, excepte els nacionalistes, a conseqüència de la vaga dels obrers tipògrafs. — Havas.

Causa per maltractes

Leipzig, 1. — El fiscal general en el seu informe contra Mikhelson, acusa en tres causes de maltractes a presoners de guerra, demana que s'imposi al processat, la pena de 20 anys de presó, denegant-li els beneficis de les atenuants.

La Sala dictarà sentència el vinent dilluns. — Havas.

La situació a l'Alta Sibèria

Oppeln, 1. — El Tribunal marcial interaliat ha condemnat a la pena de mort a tres individus pertanyents a la banda coneguda pel nom de «Brokas», els quals esgrogrenaren i assassinaren després a les immediacions de Oppeln un sargent anglès. — Havas.

La ratificació del tractat de Rapallo

Berlín, 1. — La Comissió d'Assumptes estrangers del Reichstag ha aprovat el projecte de ratificació del Tractat germano-rus de Rapallo. — Havas.

Trobada d'armes clandestines

Brunswick, 1. — La Comissió de control, ha trobat, prop de Halzmenhen, un dipòsit subterrani d'armes, entre les quals hi ha algunes ametralladores. — Havas.

GRANS MAGATZEMS
TÍVOLI

CASP, 17 i 19

(Davant del teatre)

FABRICACIÓ PROPIA : Major i detall

Grans rebaixes en Llenceria, Gèneres de punt i Confeccions blanques

Present del dilluns

6 Mocadors 2 pessetes

12 » 6 »

ELS DIJOUS VENDA DE RETALLS

L'aventura del Marroc

TOOTHOM, amics i adversaris polítics de l'illustre cabdill nacionalista, reconeix que l'oportunitatíssima intervenció d'En Francesc Cambó, obligant al Govern i a les oposicions a fixar llur criteri sobre l'aventura del Marroc, en ésser discutits els suposats de Guerra, ha enlairat el debat i ha tingut una transcendència indiscutible.

En Gaziol recordava jorns enrera que Walter Rathenau considerava En Francesc Cambó com a una de les cinc primeres capacitats polítiques de l'Europa actual. El seu discurs sobre l'aventura del Marroc, precís, concret, claríssim de paraula i de concepte, enlairant-se a les síntesis dels grans estadistes, sense perdre mai el contacte amb la realitat viva, demostra que la frase de Rathenau no era pas una exageració optimista. Com ha dit molt entertadament un diari, fent sobria justícia a l'illustre cabdill nacionalista, ha estat un discurs compost, més que de paraules, d'idees.

Contrastant amb el silenci i la desorientació del govern i de les oposicions, En Francesc Cambó ha fixat amb insuperable precisió el seu pensament i el seu programa. Mentre a Madrid discuteixen si cal aplicar a la zona d'influència espanyola del Marroc un criteri de conquesta militar o de protectorat civil, En Cambó ha fet remarcar de faísó incomparable tota la inanitat d'aquest dilema, inanitat que demostra una experiència fefaent i ineludible.

No cal parlar de conquesta militar, car l'acció de les armes, aconseguits els objectius que assenyalà la catàstrofe de juliol amb preemtorietat inajornable, no té ja ara cap finalitat pràctica. I no tenint una finalitat immediata, un objectiu concret, la seva continuació no fa sinó palesar tota la ineficàcia de l'instrument.

El país, que realitzà l'any passat sense cap protesta externa l'esforç enorme que li exigí el Govern, ha donat al poder públic, en homes i en diners, tots els elements necessaris per aconseguir la reparació més completa. Si amb tots aquests elements no han pogut ésser aconseguits altres resultats més positius, la culpa no és del país. I això mateix demostra que la persistència en l'actuació militar fóra perillosa i temerària, car suposaria continuar indefinidament els feixucs sacrificis imposats al país sense cap garantia d'eficàcia i de competència.

Tampoc cal parlar ja del protectorat civil. A Madrid no en tenen una idea clara. Per aquells polítics i aquells diaris, el Protectorat no és sinó una paraula, un ròtul, un alt càrrec. Res més. Es per això que En Cambó suscita amb el seu discurs un altre sentit de les coses, demanant que l'ocupació militar sigui reduïda estrictament a les costes i als llocs la guàrdia fàcil dels quals sigui possible. En lloc d'un protectorat, civil o militar, sobre gent que no vol ésser protegida, cal exercir una atracció per l'exemple, una suggestió de convivència amb una civilització la superioritat de la qual sigui frapant i viscuda.

El país acollirà segurament el discurs d'En Cambó amb adhesió entusiasta. Tothom desitja que acabi d'una vegada la campanya militar i comenci seriosament la repatriació de les tropes, però una veritable repatriació, no aquest camouflagge de repatriació amb què el Govern ha volgut enlluernar i entretenir l'opinió, cometent alhora la injustícia de retenir a l'Àfrica soldats que legalment ja no devien ser-hi, i unitats, com les procedents de Catalunya, a les quals ja caldria haver rellevat.

Té, a més a més, el discurs d'En Cambó el mèrit de la sinceritat. El mateix que predica ara En Cambó públicament, ho va sostenir en les solennitats íntimes dels Consells de Ministres, com ha reconegut noblement En Maura. I ho va sostenir amb tanta fe i tanta fermesa que havia ja anunciat la seva dimissió per al cas que fossin executats els acords presos a la famosa Conferència de Pizarra, acords encara inèdits en la publicació i en l'execució. L'observació, doncs, d'alguns diaris madrilenys que, tot i reconeixent l'exactitud incontrovertible d'aquesta austera interpretació de la realitat d'En Cambó, li retreuen que no l'apliqués del Poder estant, és totalment injustificada, car fou precisament del Poder estant, en les deliberacions del Consell de Ministres, on l'illustre cabdill nacionalista mantingué la seva tesi, tesi que no fou contrariada essencialment mentre ell fou ministre. El senyor Maura sabia — i ho ha reconegut així lleialment — que En Cambó hauria deixat d'ésser ministre al moment precís que l'acció militar hagués continuat ni un minut més de l'estrictament necessari.

I els darrers paràgrafs del discurs, els paràgrafs en els quals En Cambó evoca els altres problemes vius dels pobles peninsulars, els problemes socials i els problemes nacionalistes, acrediten la seva perspicàcia i la seva visió d'estadista. Car Espanya no podrà endegar eficaçment i definitiva el problema del Marroc ni cap d'altre, sense resoldre d'una vegada els seus plets interiors, els seus plets orgànics, la seva pròpia constitució interna.

Mentre Espanya no resti definitivament constituïda, reintegrada en la plenitud dels pobles peninsulars, al lliure desenvolupament dels quals no s'oposi cap perjudici anacrònic de la convivència, cap instint ètnic de dominació, cap sentit atàvic de la sobirania, ni el problema del Marroc, ni els problemes socials trobaran solució pràctica, ni serà deturada la seva marxa històrica, secular, envers la desintegració i la desfeita.

AL DIA

L'Apat

Totes les reialeses, totes les religions del món, han procurat sempre voltar-se de l'espectacle: les núvies s'engalanen per l'acte del casament; la naturalesa s'enjoia amb totes les gales de les flors i de les fulles per a celebrar la vinguda del bon temps. Tot acte transcendental, tot acte de vida i fecunditat, crida la festa a aparellar-se. El cor bateja més fort en els brogits alegres i en les multituds contentes.

L'apat del dia 9 al Palau de l'Art Modern de l'Exposició de Montjuich, serà un espectacle, serà una festa, serà un apoteosi.

Cap a vuit mil ciutadans, aplegats en taules immenses, celebraran joiosament els acords de l'Assemblea fets públics una hora abans en el grandios miting de la sala adjunta. Aquell casol immens, que d'aquí alguns anys estatjara les meravelles de les arts contemporànies, acoblarà els cors entusiastes, vibrants d'esperança i freturosos de victòria.

Dies després del gran apat dels cinc mil al Parc Güell, quants i quants es penedien de no haver-hi pres part, per a poder-se dir actors, testimoni de la grandiosa festa! Més ara, que l'espectacle sobrepuja el de l'any 16; més ara, que l'acte del Palau de l'Art Modern no serà un acte terminal sinó una decisió d'empenya en la continuïtat de l'obra salvadora de Catalunya.

Els que a Madrid, per desena o vintena vegada, donen per mort el moviment alliberador de Catalunya, veuran, en acabar-se l'apat del dia 9, que el catalanisme és més fort cada dia, que la voluntat dels catalans s'afirma una vegada més, amb resolució cada cop més forta, i que, al conjunt de l'alegria de l'apat de vuit mil germans vinguts de tots els indrets de Catalunya, el poble català s'alça com un sol home afirmant decididament la seva personalitat i el propòsit que sia reconeguda per a organitzar la segona llei de la pròpia naturalesa.

I no seran vuit mil ciutadans innuminats els que s'acobliran a l'apat: seran la representació de Catalunya: que, lligant uns als altres, hi haurà quasi tots els que els catalans han honorat amb llurs vots, expressió d'una continuïtat, salvadora: senadors, diputats a Corts, diputats de la Mancomunitat, alcaldes, regidors, presidents de societats que enlairen a les viles respectives el penó de Catalunya.

Festa i acte solemne a la vegada; coronament de les festes i punt de partida d'una actuació: això serà l'apat.

Amics, companys de tot Catalunya: no hi falteu!

POL

Cultura

S'avisava als que desitgin aspirar a alguna de les dues beques Maurici Serrahima i Josep Vilaseca i Mogas, fundades pel Col·legi d'Advocats, i consistents en una pensió de 150 pessetes, abonable des del dia primer d'octubre d'aquest any al 30 de juny de 1923, i que hauran d'ésser adjudicades per concurs decidit per la Junta de Govern, segons les bases prèviament establertes, que, amb data d'avui, sobre el termini d'admissió de les instàncies i documents acompanyatoris, que acabarà el dia 15 del vinent agost.

Així mateix, s'anuncia que, des del dia d'avui fins al 15 de desembre del corrent any, es poden presentar les sol·licituds per a optar al Premi de Llicenciatura Duran i Bas, consistent en l'import dels drets i despeses del títol de Llicenciat en Dret i Ciències Socials, que serà adjudicat per oposicions celebrades dintre de la segona quinzena del dit mes i amb subjecció al programa i condicions que obren a la secretaria del Col·legi.

Publicacions rebudes

— «Deutsche Zeitung fur Spanien». Número 143.
— «Mercurio». Revista comercial hispano-americana. Número 413.
— «Los Estados Unidos». Revista mensual. Número 35.
— «Revista Popular». Número 2679.
— «Revista de l'Institut de Sant Isidre». Número 13.
— «Colonización y repoblación interior». Número 13.

Els actes d'afirmació catalana

La Comissió d'Acció Política de la Lliga ha acordat celebrar els actes següents:

Primer. — Una Assemblea que tindrà lloc el dia 8 de juliol, a les quatre de la tarda, a la sala d'actes de la Lliga Regionalista, en la qual la Comissió d'Acció Política donarà compte de la seva gestió passada i exposarà el seu pensament per a l'esdevenidor.

A aquesta Assemblea hi quedaran convocats els afiliats a la política de la Lliga Regionalista que ocupin algun dels càrrecs següents:

Senadors
Diputats de la Mancomunitat
Alcalde i regidors de Barcelona
Alcaldes dels Ajuntaments dels caps de partit judicial de Catalunya i, en llur defecte, els representants dels regidors regionalistes dels mateixos Ajuntaments.

Presidents o delegats de les Associacions adherides a la Lliga Regionalista.

Segon. — El dia 9, a les onze del matí, acte públic, en el qual es donarà compte del resultat de les deliberacions de l'Assemblea, finit el qual es reuniran en un dinar tots els inscrits per als actes d'afirmació catalana.

Tercer. — Després del dinar, reunió de la Comissió d'Acció Política amb les organitzacions foranes de la Lliga Regionalista.

L'Assemblea se celebrarà a la Lliga Regionalista, Boters, 4. El miting i l'apat, a les immenses sales del Palau de l'Art Modern de l'Exposició de Montjuich.

Venda de tiquets

Llocs on se'n venen

Centres polítics

Lliga Regionalista, Boters, 4.
LA VEU DE CATALUNYA, Escudellers, 10 bis.
Casal Nacionalista de la Barceloneta, Mar, 16.
Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou, Wad-Ras 208.
Ateneu Obrer del Districte II, Mercaders, 38.
«Catalunya», Associació Autònoma del Districte V, Nou de la Rambla, 16.
Ateneu Autonomista del Districte VI, Plaça dels Angels, 2.
Casino de Sans, Sans, núm. 114.
Casino Regionalista de la Bordeta, Sagunto, 2.
Lliga Regionalista de la Cren Coberta, Corts, 380.
Ateneu «Democràcia», Aragó, 135.
Joventut de Les Corts, Plaça Concòrdia, 10.
Lliga Regionalista de Gràcia, Salmerón, 73.
Centre Autonomista Català de Sant Gervasi, Passatge Mulet, 14.
Centre Popular Catalanista de Sant Andreu, Sant Andreu, 146.
Centre Català d'Horta i Santa Eulàlia, Plaça Santes Creus, 2.
Ateneu Obrer Català de Sant Martí, Plaça Mercat, 2.
Ateneu Nacionalista Verdaguier, Nàpols, 215.
Centre Regionalista de Sarrià, Cuyàs, 14.

Establiments particulars

Llibreria Puig i Alfonso, Plaça Nova.
L'Atlàntida, Alegria, 23, Barceloneta.
Galeries Layetanes, Corts Catalanes.
La Lionesa, confiteria, Portaferrissa, 7.
Botiga de quadros, Fill de Pere Amigó: Petritxol, 10.
Orsola, Solà i C., mosaics, Plaça Universitat, 5.
Manuel Farreras, magatzem, Mendizábal, 22.
Mas i Roca, camisseria, Portaferrissa, 24 i 26.
Successors de Modest Amar, joieria, Argenteria, 65.

Les obres d'instal·lació

Com deïem ahir, han començat a una de les grans sales del Palau de l'Art Modern les obres de fusteria, encarregades a la casa Ribas i Pradell, per a la instal·lació de les immenses taules de l'apat monstre del dia 9.

Dos camions anaven i venien dels magatzems de la casa constructora al Palau portant taulells i cavallets.

S'han hagut de construir 890 cavallets i la pila de taules serrades és una muntanya.

Fet el càlcul de divisió de les taules, posant amplex els assistents — l'estació ho aconsella — resulta que podran menjar-hi còmodament 7.864 persones, nombre que, probablement, per les peticions que es reben i les noves reunions que arren de Catalunya se celebren avui, diumenge, el veurem assolit molt abans d'acabar la setmana que ve.

Per comprensiva indicació de l'encarregat de servir el dinar, no es podrà admetre ni una inscripció més.

Preguem als catalans

Per les raons dites i al·lisonats per l'organització del gran apat de cinc mil coberts del Parc Güell, l'any 16, que a darrera hora van haver-se d'instalar taules a corre-cuita, pertorbant l'organització de l'apat — que no és cosa senzilla —, preguem a tots els que vulguin assistir al de 8.000 coberts d'ara que no ajornin l'inscriure's, perquè una vegada tancada la inscripció, no s'admetrà ningú més, sigui qui sigui.

La Comissió d'Acció Política de la Lliga al poble de Catalunya

La Lliga Regionalista convoca el poble de Catalunya als grans actes que s'han de celebrar els dies 8 i 9 de juliol.

En primer terme, per afirmar, amb més força que mai, que persisteix indestructible la voluntat del poble d'obtenir el reconeixement i la consagració de la seva autonomia.

En segon lloc, per a marcar l'orientació a seguir en les circumstàncies presents.

En els darrers temps, la situació del món, per una banda, les circumstàncies de la nostra terra, per altra, han fet aparèixer més sumerta l'actuació del catalanisme polític. I com a conseqüència, a fora, esperits superficials, han cregut que podien esborrar del qüestionari polític espanyol el problema de Catalunya. I a casa nostra, una part de l'opinió catalana s'ha desorientat: alguns, oblidant el camí recorregut, han proclamat el fracàs de la política intervencionista i evolutiva; i una part del nostre poble s'ha deixat envair per un sentit de pessimisme descoratjador, sense tenir en compte que tots els moviments polítics tenen el llur ritme i que la santa continuïtat és condició indispensable de victòria.

Davant d'aquest estat d'esperit, que podria ésser pernicios per a la nostra terra, la Lliga Regionalista vol fer, una vegada més, afirmació de catalanisme, demostrant que pot variar, adaptant-se a les circumstàncies, la tàctica política; però que intervenint en el poder o lluitant en l'oposició, callant o actuant, conserva la unitat essencial de les conviccions catalanistes. Vol demostrar que el seu silenci no pot interpretar-se com afebliment dels seus ideals. I aspira a obtenir de l'organització nacionalista un ample vot de confiança que permeti als homes directors de la Lliga Regionalista emprendre amb més braó, noves campanyes.

No és aquest el moment de precisar-ne l'orientació i el sentit, que hauran de concretar-se com a resultat de les deliberacions de l'Assemblea que es prepara. Cal, no obstant, ja des d'ara proclamar que, siguin quines vulguin, no tindrà eficàcia l'esforç mentre no sigui la catalanitat nota essencial de totes les manifestacions de vida del nostre poble, mentre amb l'entusiasme i la unió de tots els qui sentin els ideals autonomistes no s'ofegui la veu d'aquells que entre nosaltres tenen l'audàcia de presentar-se com enemics sistemàtics de les aspiracions, no sols polítiques, sinó fins culturals i econòmiques de Catalunya.

A iniciar aquesta acció tendeixen els actes que es preparen.

La Lliga Regionalista demana a tots aquells homes representatius, per raó dels càrrecs que desempenyen en les Corts, en la Mancomunitat, en els Ajuntaments, en les Associacions polítiques, que a través de les mutacions dels temps i de la diversitat de les circumstàncies, han vingut atorgant-li llur confiança, que concorrin a pendre part en les deliberacions de l'Assemblea, en les quals, al mateix temps que la Comissió d'Acció Política donarà compte de la seva actuació passada, es marcarà el camí a seguir en l'esdevenidor. I crida a tot el poble de Catalunya perquè amb la seva assistència i amb el seu entusiasme doni, a l'acció que s'ha d'emprendre, la consagració i la força indispensable perquè tingui eficàcia.

Raimon d'Abadal. — Francesc Cambó. — Lluís Duran i Ventosa. — Josep Puig i Cadafalch. — Joan Ventosa i Calvell.

La llosa sepulcral d'En Rafel Casanova

El jovent entusiasta que forma la patriciana entitat «Els Montserratins» va pendre la iniciativa d'obrir una subscripció popular per a posar una artística llosa de marbre al peu de l'altar de la Pietat de l'església de Sant Boi del Llobregat, damunt la tomba on es guarden les despulles mortals del gran conseller, màrtir de la pàtria, En Rafel Casanova, que, després d'esser mortalment ferit damunt del baluart de Sant Pere, portant la bandera de Santa Eulàlia, posat al front dels defensors de la pàtria al si de 1714 va morir al Casal Bosch, de la vila de Sant Boi, essent soterrat a la dita església.

A la subscripció hi contribueixen l'Ajuntament de Barcelona, la Mancomunitat de Catalunya i les associacions patriòtiques de la nostra terra i d'Amèrica.

La Comissió, mentre s'està fent la subscripció, va realitzant l'obra que se li ha encomanat. L'artífex-joler En Ramon Sunyer Clara, va dibuixar el projecte, i el jove En Salvador Martorell ha fet en guix la «maquette» de la llosa.

Divendres la varem veure exposada al despatx d'En Sunyer, Granvia de les Corts Catalanes, 643, entresol.

Està molt ben projectada. Es sensa i de sever dibuix. La llegenda, escrita d'acord amb l'autoritat eclesiàstica, diu així:

«Vas que conté les despulles mortals del doctor en Dret don Rafel Casanova, conseller que fou de la ciutat de Barcelona — 1743 — Antiga propietat de don Lluís de Martí i de Muntaner.»

Al peu, en dos medallons, hi ha les dates 1714 i 1922.

La llosa va encapçalada amb l'escut de Catalunya, que té als costats dos genis de la pàtria amb les antorxes de la llibertat que s'apaguen. Aquesta allegoria va posada damunt dels escuts de València, Mallorca, Rosselló i Sardenya.

La llosa serà esculpida en marbre i posada solemnement al damunt de la tomba.

En Pere Rahola, president de l'Ateneu

A la sessió reglamentària efectuada ahir a la tarda a l'Ateneu Barcelonès per a l'elecció del que ha d'ésser el seu president durant el curs de 1922 a 1923, ha quedat designat per unanimitat de vots En Pere Rahola.

Polítiques

ARRIBAT

Ahir, procedent de Madrid, va arribar el diputat a Corts En Josep Crell.

Les Idees i les Imatges

ELS INCOMPATIBLES

Entre els descontents i els des-arrelats hem de desplaçar-hi la categoria dels incompatibles.

Hom comença, a voltes, per ésser un patriota descontent i acaba esdevenint, a la fi, un antipatriota des-arrelat. D'una modalitat a l'altra sol haver-hi un pont de transició. La majoria de descontents des-arrelats han passat, abans, pel període crític de la incompatibilitat que avui alludim.

Els incompatibles poden ésser representatius de les més nobles, transcendents i fines aspiracions o de les materialitats més baixes, fútils i rolletes. Indistintament llur incompatibilitat amb el cervell, el cor i la figura de la pàtria pot ésser originada per causes nombroses, de la més diversa qualitat intel·lectual, moral i estètica. Per a jutjar el valor de l'incompatible no cal fixar-se en el seu grau d'exteriorització, sinó en la significança, sentit i pregonesa del malentès bàsic causal.

Hom constata, aleshores, que qualitats incompatibilitats que passen per irreductibles són, en el fons, més aparatoses que reals, i que un cert nombre d'incompatibilitats, considerades amables i lleugeres, coven, en canvi, una intransigència, una xaradorositat d'oposició, una diferenciació gairebé absolutes.

JOSEP MARIA JUNOY

«La Vicaria» d'En Fortuny a Reus?

CAL INTENSIFICAR I PROPAGAR LA SUBSCRIPCIO

En l'última sessió de la Junta de Museus es donà compte de nombroses felicitacions rebudes d'entitats artístiques i culturals, i d'importantes personalitats de la nostra ciutat i de l'estranger. Així mateix es notificà l'estat de la subscripció oberta per a l'adquisició de la dita obra i per a intensificar l'acció encaminada a què l'entusiasme amb què ha estat rebuda la compra de tan popular pintura es tradueixi en forma pràctica, assegurant la possessió definitiva del quadre de Fortuny, que no seria possible si la Junta de Museus no pogués atendre el compromís econòmic contractat per a fi d'any.

La Junta, així mateix, consignà la seva gratitud a tots els subscriptors que amb assenyat desprendiment vénen contribuint a les llistes de cooperació, que seran publicades pròximament, en espera dels noms d'algunes personalitats de la nostra ciutat, que han indicat llur desig de contribuir a l'adquisició de «La Vicaria».

Igualment es féu extensiva aquesta manifestació d'agraïment a les entitats culturals i deportives de la nostra ciutat que han obert subscripció en llurs respectius locals socials, i als establiments i galeries d'art, on es reben també donatius a l'expressat fi.

Van afuint a les Oficines de la Junta de Museus les postals subscripció llur respectiu compromís les persones significades a les quals s'han tramès al tal objecte els dits impresos.

D'algunes poblacions catalanes s'ha rebut notícia que s'organitzen subscripcions, considerant que l'obra de Fortuny i que el Museu de Barcelona formen part del patrimoni artístic de tot Catalunya, i que a tot el país correspon enaltir i augmentar.

L'Ajuntament de Reus, patrocinant una iniciativa del Centre de Lectura d'aquella ciutat, ha sol·licitat de l'alcalde de Barcelona, com a president d'honor de la Junta de Museus, el que sigui portat a Reus, pàtria d'En Fortuny, el quadre «La Vicaria», i que s'exhibeixi allí durant alguns dies. En atenció a què a la ciutat de Reus hi va naixer En Fortuny i com a un homenatge a la seva memòria, la Junta de Museus, a proposta de l'alcalde, ha concedit, mitjançant determinades condicions de seguretat per a l'obra i prèvia l'autorització de

La batalla de Dublín

Consolidada la situació del grup Griffith-Collins per la victòria assolida en les darreres eleccions generals d'Irlanda, el Govern de Dublín s'ha decidit a fer un esforç per extirpar les freqüents manifestacions esporàdiques de violència i d'indisciplina que d'alguns mesos ençà es produeixen dins el territori de l'Estat lliure. I una de les seves primeres mesures ha estat la d'atacar el grup de forces irregulars republicanes que feia algunes setmanes s'havia apoderat del Palau de Justícia de Dublín, convertit en una fortalesa.

Es molt possible que l'últim debat a la Cambra dels Comuns sobre la qüestió d'Irlanda, debat que tingué per motiu la mort trágica del mariscal Wilson, hagi influït en l'actitud d'energia que acaba de pendre el Govern irlandès. La premsa britànica, i així mateix la de fora d'Anglaterra, havia remarcat ja que el to del discurs pronunciat per Mr. Winston Churchill fou molt diferent dels pronunciats abans sobre el mateix problema pel ministre de les Colònies. En els paràgrafs de l'orador es trasllua clarament l'amenaça que si el Govern de Dublín no posava aviat fi als desordres i a les insubordinacions irlandeses, el Govern anglès procediria pel seu compte i arribaria a declarar nul el tractat.

Mentre els partidaris del tractat anglo-irlandès no podien presentar una prova fefaent que representen la majoria dels pobles d'Irlanda, llur autoritat no era prou sòlida per a emprendre una acció repressiva contra els excessos dels extremistes. Aconseguida aquesta prova, per força havien d'emprendre tot seguit una acció encaminada a demostrar, no sols davant el Govern de Londres, sinó davant el món, que Irlanda és capaç de regir-se lliurement i ordenadament per les pròpies institucions nacionals.

Tres dies de batalla han calgut per a la reducció dels dos o tres centenars de republicans que s'havien fortificat en el Palau de Justícia i en llur barri. I per bé que hi ha hagut per les dues bandes proves de bravura personal, el desenllaç de la batalla lliurada en mig de la ciutat ha estat la rendició, sense condicions, dels assetjats.

Cal creure que el Govern de Dublín liquidarà de pressa, i amb el menor vessament possible de sang, l'estat d'intranquil·litat que dins el seu territori regnava. S'ha de tenir en compte, però, que els successos de Belfast constitueixen un altre problema i que estan en gran part fora de l'abast del Govern de Dublín.

A. ROVIRA I VIRGILI

les corporacions intervinents en la compra, declarant, però, en atenció a les esmentades circumstàncies, que seria per una sola i única vegada que el famós quadre d'En Fortuny sortiria del nostre Museu.

Per a decidir, doncs, sobre la exhibició de «La Vicaria» a Reus, s'espera la resposta de l'Ajuntament de la dita ciutat, a fi de cursar o no les sol·licituds de permís que són indispensables.

La reforma tributària al Senat

FELICITACIONS A EN DURAN I VENTOSA

Per la Unió Gremial s'ha cursat el següent telegrama

«Lluís Duran Ventosa. — Senat. — Madrid. — En nom Unió Gremial i entitats adherides a la mateixa, el felicitem xaradorosament per justa defensa que ha fet dels interessos del petit comerç indústria en front projectes tributaris Govern, que portarien greus perjudicis als productors i al país consumidor. — President, Noel Llopis; secretari, Francis Arja-laguet.»

Generalitat

Ahir al matí el senyor Puig i Cadafalch prengué possessió de la presidència.

Més tard va rebre els periodistes al seu despatx. Els reporters van donar la benvinguda al President i aquest va manifestar que tornava molt satisfet del seu viatge.

Per altra part — va afegir el senyor Puig — m'ha servit de repòs.

En amable conversa ha fet com una ressenya d'institucions culturals que havia tingut ocasió de visitar i que no donen per cert la impressió d'ésser de països devastats; establint comparacions entre aquelles obres culturals formidables i les d'Espanya.

El senyor Puig ha dit també que avui, diumenge, marxarà a Figueres per a assistir a diversos actes que es faran relacionats amb la Mancomunitat.

Aquest ha estat el motiu que s'encarregués de la presidència. De no haver-hi aquelles festes, hauria seguit dedicant-se al repòs uns dies més.

A Figueres acompanyaran el se-

nyor Puig els consellers don Agustí Riera i don Romà Sol.

Encara que les festes assenyalades ocupen únicament el diumenge, és probable que el programa s'ampliï i el dilluns s'ocupi a realitzar algunes visites i a fer la inauguració d'una estació telefònica.

Pel que toca a les reunions del Consell, corresponents a la present setmana, ha dit el President que s'havien despatxat diversos assumptes de tràmit, dels quals es facilitaria una relació a la premsa.

Ahir al matí va marxar a Girona el conseller senyor Riera, el qual a darrera hora de la tarda havia de marxar a Figueres.

També va marxar a aquella població, després de pendre comiat del President, el diputat senyor Noguer i Comel.

La setmana entrant no es reunirà el Consell Permanent de la Mancomunitat.

El conseller senyor Bofill i Matas marxarà a mitjan setmana entrant a Viladrau, on passarà part de l'estiu.

Protesta

Havent estat nomenats de R. O. don Ciril Tejerina, don Joan Sánchez Real, don Eduard Vicenti i don Alfred Alvarez Sanchez, jutges respectivament de Solsona, Santa Coloma de Farnès, Tremp, i fiscal de «Unió Jurídica Catalana», complint una de les finalitats per les quals fou constituïda, fa públic que la llei espanyola orgànica del Poder Judicial provisional, des de l'any 1870 en què es promulgà, està inspirada en el desconeixement més absolut de les modalitats catalanes, i, per tant, els funcionaris de la carrera judicial són nomenats prescindint completament que ignorin la llengua, el dret i la manera de ser catalans.

Amb aquesta ocasió la «Unió Jurídica Catalana», respectant, en que es mereixen les persones dels funcionaris nomenats, protesta de l'arbitrarietat que sota aquest punt de vista suposa el nomenament i afirma una vegada més la necessitat imperiosa que els homes que encarnen l'estament judicial a Catalunya tinguin amb el territori una penetració essencial.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIO, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

DARRERES INFORMACIONS

BARCELONA

Teatre d'Art

A l'Estudi Círcer tingué lloc anit passada la primera de les cinc sessions Mercè Nicolau anunciades.

S'ha representat el drama «Leonarda», de Bjornson, i ha estat currament interpretat pels artistes que han pres part en l'obra, distingint-se les senyores Nicolau, Alegret i Ortiz i els senyors Giménez i Comellas.

El selecte públic, que omplia la sala d'espectacles, aplaudí justament al final de cada acte.

La traducció de «Leonarda» és d'En Josep M. Jordà.

Explosió

En el nou music-hall «La Buena Sombra», situat al carrer del Ginjol, que ahir a la nit obria les portes per primera vegada, hi va haver poc després d'obrir una explosió de gas que va fer molt soroll, forçà alarma i algunes desferpectives.

Per aquest motiu es va suspendre l'espectacle anunciat.

Reunió de sindicalistes

Es reuniren al local del Sindicat Lliure, carrer de Sagristans, significats elements d'art tèxtil i fabril pertanyents al dit Sindicat Lliure i a l'antiga organització de l'Unió.

Els reunits, en nombre d'uns 50, es limitaren a canviar impressions sobre la conveniència de celebrar una assemblea magna perquè, tal com es féu amb els obrers del Ram de l'Aigua, procurar la fusió de tots els elements treballadors que pertanyen a l'art tèxtil i fabril.

S'acordà tornar a reunir-se per a fixar la data en què ha de tenir lloc la dita assemblea.

PENINSULA

Declaracions d'En Cambó

Madrid, 12, 12'30 matinalada «El Sol» publica demà les següents declaracions del senyor Cambó:

«Es evident que a Catalunya hi ha un pregon descontent per la tardança, que ja sembla intolerable, en iniciar una franca i lleial solució del problema català, la solució del qual no pot consistir en definitiva sinó en la concessió d'una completa autonomia. I la Lliga Regionalista, que reconeix la justificació d'aquest descontent, vol reunir en primer terme el seu Estat Major i després el major nombre dels seus partidaris per a deliberar i decidir amb aquell i per a exposar després a aquests els procediments que creu més adequats per a posar terme a una situació que de prolongar-se podria portar les més fatals conseqüències.

Creuen els directors de la Lliga Regionalista que els ofegaments i la preocupació pels conflictes socials primer i després pels successos del Marroc han pogut donar lloc a una preferència del problema català, però creuen també que el problema s'està agreujant en tals termes, que només una veguera inconcebible en els governants podria apartar l'atenció dels governants de la necessitat apremiant d'afrentar resoltament la seva solució.

Es avui tan ferm com abans el convenciment en nosaltres de que la solució del problema català és premisa obligada de tota obra de restauració de la força interior i del prestigi exterior d'Espanya, i a que així ho reconeguin els governants i ho comprenguin l'opinió han d'encaminar-se els nostres esforços.

Als nostres correligionaris de Catalunya, agitats per una explicable inquietud, hem de cridar-los l'atenció sobre la gran responsabilitat que contraurien si per imprudència o lleugeresa creessin i fomentessin els recels i els apassionaments que tant vegades s'han aprofitat per a justificar una resistència temeraria i imprudent.

Com més gran sigui la decisió dels catalans d'obrir la solució adequada al seu problema de llibertat col·lectiva, més grans han d'ésser les proves de serenitat i de temperança de les nostres paraules i de les nostres decisions.

A servir aquesta finalitat van en-

caminat els actes que prepara la Lliga per als dies 8 i 9 de juliol.

Tinc la plena confiança que la immensa majoria dels catalans atorgaran als directors de la Lliga un marge de confiança suficient perquè puguin realitzar un suprem intent per a arribar a la solució harmoniosa del problema català. No la tinc tan plena que la nostra veu sigui escoltada a Madrid i que el nostre esforç sigui atès. Però aquest trist presentiment no pot debilitar la nostra acció ni apartar-nos del camí que ens hem tractat en el compliment dels nostres deures amb Catalunya i amb Espanya, els interessos dels quals no solament no són antagònics, sinó que són consubstancials.

El problema de Catalunya, com el problema del Marroc, és de solució facilíssima. Si dels esperits desapareix la prevenció i el recel i de les paraules la retòrica i la fullaraca podem arribar fàcilment a una solució que a tots interessa per igual i que iguals avantatges ha de reportar a tots.

Els actes dels dies 8 i 9 no tenen cap semblança amb els que precediren a l'Assemblea de Parlamentaris. La situació és distinta i la finalitat és diversa, i la seva transcendència, en bé o en mal, en la via d'una solució o en un desviament complet, pot ésser més gran.

Concitem els directors de la Lliga Regionalista tot el pes de la nostra responsabilitat i estem disposats a afrontar, en compliment del nostre deure, els embats dels apassionats i inconscients, tant de Madrid com de Barcelona, els quals, essent en aparença els dos extrems oposats, signifiquen en realitat exactament el mateix: l'oposició a que la solució del problema de llibertat col·lectiva de Catalunya coincideixi o serveixi de base a la restauració de la força interior i del prestigi exterior d'Espanya.

ESMENA ACEPTADA

A la sessió del Senat, ha estat admesa per la comissió una esmena, autoritzant el Govern per a concedir a les poblacions on regeli la llei de taxa de lloguers, una exempció total o parcial de tota mena d'impostos i d'arbitris, tant de l'Estat com del Municipi, província i mancomunitat, per durant el termini de deu anys, a les noves construccions que es realitzin a partir de la publicació de la llei de reforma tributària, aprovant les bases de la dita comissió, que tendeixen a beneficiar amb l'exempció total les habitacions de petit lloguer i les construïdes als extra-radis de les poblacions, aspiració que venia compresa en una de les conclusions de la recent assemblea de Cambres de la Propietat, celebrada a Barcelona.

Tant el duc del Infantado com el senyor Argemí han estat molt felicitats per tan important concessió, que ha defensat amb eloqüència el senador senyor Azpitia.

L'IMPQST D'UTILITATS

Com a resultat de la sessió d'ahir al Senat, l'article 13 del projecte de reforma tributària, que es refereix a l'impost d'utilitats, ha quedat bonic modificat.

Foren admeses moltes esmenes dels marquesos de Hoyos i de la Mortara i dels senyors Duran i Ventosa, Ubierna i altres.

Després d'un discussió interessant entre el senyor Duran i Ventosa i el ministre de Finances, aquest ha acceptat, per a portar-ho al Reglament, indispensable per a poder executar la nova llei, el criteri de graduar en molts anys l'aplicació de l'impost de utilitats als comerciants individuals, en el mateix sentit proposat pel senyor Cambó, i potser encara en major nombre d'anys. Demés, sembla que no té la idea d'aplicar-lo, per ara, aquest impost d'utilitats.

També s'aconseguí una rebaixa considerable en el recarrec proposat pel Congrés sobre la contribució industrial que hauran de pagar els comerciants mentre no se'ls aplicui l'impost d'utilitats.

El senyor Duran i Ventosa recalca l'enormitat del recarrec del doble, després d'haver-se augmentat ja la contribució en un 50 per cent, fa dos anys, i un 25 per 100 ara.

El senyor Bergamín féu la declaració terminant que la facultat d'augmentar fins a doble no és referida al total de la contribució, és a dir, amb aquells recarrecs, sinó a la tarifa que es fixava en 1920, és a dir, abans dels esmentats augmentos. Això

representa que el recarrec substituirà de l'impost d'utilitats, en lloc de ser del 100 per 100, serà aproximadament d'un 50 per 100.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

El comunicat de Guerra d'aquesta nit, diu:

«L'Alt Comissari comunica a aquest Ministeri el següent: Sense novetats a Ceuta, Tetuan i Larraix.

En territori de Melilla, ahir tarda, la guarnició d'Ambar occidental féu explotar amb granades del número 1, una mina col·locada per l'enemic en lloc proper a una avançada que l'esmentada posició estableix durant el dia. El lloc ocupat per la mina fou descobert, en adonar-se de la remoció del terreny.

Ha volat la tercera esquadrilla Havilland, bombardejant l'antiga posició del morabo, al bosc de Sidi Ali i els poblets del camp d'Annual, fent foc damunt d'ells amb ametralladores.

Es reconegué també la vall de Picheli llançant algunes bombes al costat del morabo de Sidi-Sagut, d'on sortiren alguns individus que tirotejaven els duars.

A Alhucemas no hi ha hagut novetats.

Al Penyal de Velez, anit passada, es rellevà el destacament del Terc.

A les nou ha romput el foc de canó l'enemic, que es contesta, no havent-hi novetats.

VISTA D'UN RECURS

Aquesta tarda, a les dues, a la sala tercera del Suprem, del contencios administratiu, ha començat la vista dels recurs interposats pels alumnes de l'Escola Superior de Guerra, separats de l'exercici, en virtut de les relats ordres de 5 de novembre de 1919.

Avui no s'ha entrat en el fons de l'assumpte, puix abans s'havia de tractar de la qüestió de competència, així és, de si la sala tercera del Suprem és competent per a resoldre el recurs interposat pels ex-alumnes de l'Escola Superior de Guerra.

El primer litigant, don Antoni Aznar i 14 alumnes més; lletat, don Felip Lazcano; segon lletat, don Gabriel Martínez de Aragón, en nom del seu difunt fill don Conrat; tercer litigant, don Joan Borja de Quiroga, i un altre alumne més, lletat, don Angel Ossorio i Gallardo.

Comença don Felip Lazcano en nom del seu fill i 14 alumnes que foren expulsats.

Ha fet un detallat relat dels fets esdevinguts en els últims mesos de 1919. Relata les vicissituds perquè passaren les actes del tribunal d'honor format pels ex-alumnes, i assenyalà l'informe en contra, del Consell superior de Guerra i Marina.

Condemna l'actuació capriciosa dels tribunals d'honor per manca de prudència.

Diu que al Codi de Justícia Militar es manifesta d'una manera taxativa, que els tribunals d'honor estaran formats per individus de categoria superior, però del mateix cos.

Si la majoria creu que els fets no són deshonrosos, no hi ha lloc a l'acció del tribunal d'honor.

Diu que la llei estableix els casos que es pot entaular el recurs.

No recorrem contra la decisió d'un tribunal d'honor, sinó contra un acte de l'administració que actua mitjançant el ministeri de la Guerra.

Aquesta decisió és una iniquitat en la vida jurídica i nacional d'Espanya.

L'informe del senyor Martínez Aragón, comença per condemnar durament certes entitats que, ocults i anarquicament, i fora de la llei, obligaren, forçaren la formació del tribunal d'honor.

Impugna, com el senyor Lazcano, la legalitat del tribunal d'honor.

Ataca el ministeri fiscal, perquè diu es mostra inconseqüent.

No representa, en aquesta ocasió, la llei, sinó l'administració.

Al·ludeix paraules del general Vilalba, ministre de la Guerra, i al senyor Alendensilazar, president del Consell de ministres, que cregueren, com a única via de solució, l'establiment del recurs administratiu.

Torna a al·ludir al fiscal.

El president crida l'atenció del lletat, recomanant-li que en dirigir-se al ministeri fiscal, ho faci en termes menys durs, i que no puguin resultar molestos.

S'estén e consideracions sobre alguns articles de diversos Cossos legals i bases, per a fonamentar la interposició del recurs.

El president invita el lletat a que se cenyeixi a l'assumpte.

El lletat respon que pot deixar de parlar, amb la seguretat que té guanyat el plet.

El president li fa present que ara només es tracta de la qüestió de competència.

Segueix les seves manifestacions amb amplitud aclaparadora.

El president l'invita novament a que acabi.

Així ho fa l'orador.

Informe del senyor Ossorio i Gallardo.

Diu que ve a dilucidar una qüestió sense apassionaments.

Entén que ara només resta dilucidar si la Sala pot o no admetre el recurs que el tribunal creat en 3 de desembre de 1919 no pot entendre en assumptes anteriors.

Primer: la Reial ordre de 3 de desembre, és nul·la, puix inventa un tribunal d'honor.

Segon: aquest tribunal d'honor no està constituït dins la llei.

Al·ludeix la jurisdicció civil, i una declaració de la mateixa sala en jutjar un capità de carabiners.

Aquesta disposició no fou legislativa, sinó feta de l'alegria governativa d'un ministre que formà capriciosament un imaginari tribunal d'honor.

Invalida amb una Reial ordre una disposició que inventa un tribunal d'honor.

Aquesta és la qüestió a tractar.

No eren tantes d'honor les comeses pels ex-alumnes.

Fa al·lusió a la jurisdicció, citant diverses sentències.

Es pot tancar la porta als nostres legistes? No. Aquesta és la qüestió que cal dilucidar.

Aquest plet, que embolona tota Espanya, no pot morir escanyat.

De les nostres plomes i dels nostres llavis, no ha sortit res ni res sortirà que emmetzini la qüestió.

Tracta brillantment del problema de les Juntes.

Sols ho pot resoldre col·locant les coses al lloc que estaven abans del 3 de gener de 1919.

Informe del fiscal.

El senyor Amoretti comença el seu informe recollint les al·lusions dels lletats i les seves al·legacions i manté les exempcions d'incompetència al·legades en l'escrit de contesta a la demanda.

SOBRE EL DISCURS D'EN CAMBÓ

Els diaris continuen comentant el discurs pronunciat ahir al Congrés pel senyor Cambó.

El «Diario Universal», que elogia la diafanitat amb que expressa el líder regionalista, el seu pensament i que es mostra conforme amb moltes afirmacions del senyor Cambó, es mostra contrari a que es registri tropes i que la nostra acció al Marroc es circumscriu a ocupar el litoral.

«La Tribuna» diu que el senyor Cambó donà en el seu discurs d'ahir l'exemple als oradors que han d'intervenir en el debat, perquè aquest no sigui un d'aquests torneigs de sonoritat i grandiloqüència a que tan eficients són els parlamentaris espanyols.

Espera que el senyor Sánchez Guerra sabrà aprofitar la coincidència de criteri dels senyors Bergamín i Cambó sobre el Marroc, i parlarà amb la claredat deguda, ja que el president del Consell sab més que ningú que aquest Govern té la missió de resoldre definitivament el dit problema.

«La Acción», després de dedicar grans elogis al senyor Cambó, els discursos del qual, són un cas i un refrigi i un encoratjament surs al pas dels que troben contradicció entre el seu discurs d'ahir i la seva presència al Gabinet que va presidir el senyor Maura.

NOTES PORTUGUESES

Lisboa, 1. — El ministre de l'Interior, ha rebut una sol·licitud dels veïns de Figueira da Foz, demanant que es donin més facilitats als banyistes espanyols, per a passar la frontera. — Havas.

EL PROBLEMA DEL MARROC

Madrid, 2, 2 matinalada La impressió recollida després de terminat el debat sobre el Marroc, és la de que no s'han veïllumat solucions per la diversitat de parers exposats.

El Govern ha ratificat el seu criteri favorable al protectorat dins d'un període de transició per a aminorar el règim de l'acció militar.

El senyor Sánchez Guerra es mo-

trava satisfet del resultat del debat.

Avui, diumenge, assistirà a una conferència al ministeri amb els ambaixadors d'Espanya a París i Londres.

Ha negat el cap del Govern que ell vagi a presidir la delegació espanyola, la que assistirà a la Conferència internacional de Tànger a Londres. Unicament, en el cas de celebrar-se una reunió prèvia dels caps de Govern dels tres països interessats, ell estentaria la representació d'Espanya.

ESMENA

El Senat ha acceptat l'esmena del senyor Elias de Molins i incorporada al dictamen de la Comissió, autoritzant al ministre per a eximir de l'impost fiscal els traspassos de la propietat en les adquisicions de terrenys fetes per conreadors, i del pagament durant alguns anys, de la contribució.

COMITE PACIFISTA

S'ha constituït a Madrid un Comitè Pacifista; el qual ha començat la seva actuació dirigint un manifest al país.

Fonamenta el seu pacifisme l'esmentat Comitè en que la nostra actuació a Africa no és un problema d'expansió econòmica, ni un problema comercial, ni un problema d'expansió territorial, ni respon a un ideal religiós.

La reconstrucció econòmica d'Espanya és de més urgent necessitat per a la vida i els ideals de la nació que la nostra acció en terra africana.

Els problemes dels Estats moderns no són ja que conquesta de territori; són problemes de producció, de conquesta de mercats.

Recomana el Comitè a totes les entitats, corporacions o particulars que estiguin conformes amb l'idea pacifista que defensa, que es dirigeixin al Govern perquè segueixi sense dubtes la política de protectorat civil al Marroc.

ESTRANGER

La reducció d'armaments a França

París, 1. — El dia 3 del corrent i sota la presidència de M. Viviani, es reunirà la Comissió temporal mixta per a la reducció d'armaments, de conformitat amb la decisió de la Societat de Nacions.

La Comissió serà reforçada amb set nous membres. En representació d'Anglaterra, lord Robert Cecil; per França, M. Lebrun, ex-ministre; el senyor Urrutia, ministre de Colòmbia a Berna; l'ex-ministre de Negocis estrangers, príncep de Napieha, per Polònia; el coronel Rohner, conseller d'Estat del cantó de Berna i nacional, per Suïssa; l'ex-ministre senyor Torre, per Itàlia; i el senyor Alcalá Zamora, ex-ministre espanyol. — Havas.

París, 1. — Havas es recordarà, l'article quint del pacte, diu:

«Els membres de la Societat de Nacions reconeixen que el manteniment de la pau exigeix la reducció dels armaments nacionals al mínim compatible amb la seguretat nacional i amb l'execució de les obligacions internacionals imposades per una acció comú.»

De conformitat a l'establert en el text del dit article, el nomenament de la comissió temporal mixta ha recaigut exclusivament en personalitats que tenen la competència necessària en matèries polítiques, socials i econòmiques i no tindran caràcter de representants de llurs Governos respectius, tractant-se solament d'una comissió consultiva i no d'una conferència de plenipotenenciàries.

Ni la seva finalitat ni la seva competència pot estendre's a la conclusió d'acords internacionals, i, per tant, la comissió temporal es limitarà a estudiar les qüestions que emanen del conjunt del problema del desarmament per a presentar després la seva solució a la Societat de Nacions. — Havas.

París, 1. — La comissió mixta examinarà en les seves reunions el control de pressupostos de guerra, estadística d'armaments, destrucció d'excedents de material guerrer, fabricació privada de municions, material de guerra, etc., i el pla de reducció, en línies generals dels armaments de cada nació.

Demés, amb l'objecte d'assegurar la precisió d'aquestes proposicions, les resolucions de la dita Comissió revisaran la forma d'un projecte de tractat, que serà presentat a la Societat de Nacions abans que tingui lloc la seva reunió de l'any que ve. — Havas.

El tractat amb França

LA PROTESTA DEL FOMENT

El Foment del Treball Nacional ha elevat al president del Consell de Ministres la següent protesta:

«Excm. senyor: Si bé, des de l'adveniment d'aquell Govern, s'orienta la determinació de les relacions envers el que està succeint, amb tot, no podem imaginar que la deixació dels interessos nacionals assolís la magnitud que estem veient. Seran molt concisos, entre altres motius, per creure inútils les protestes.

A la disposició primera de la Llei d'Autoritzacions aranzelàries, que ha sospès de les Corts l'aprovació dels Tractats, es prevé terminantment que no poden concedir-se rebuixos del nostre Aranzel d'importació sino a aquell país que atorgui als productes espanyols avantatges equivalents. Quin és ha fet el Govern d'aquesta facultat? Atorgant a la República francesa 312 partides amb drets molt inferiors, molts d'ells, a la tarifa mínima del nostre aranzel, sense cap reciprocitat.

En l'esmentada disposició es fixa el 30 per 100 com a límit màxim de concessió. El senyor ministre de Finances ha introduït les paraules «ordinari», indicant al Senat que es tractava només de tres o quatre partides en les quals la rebuixa seria superior al 30 per 100.

Doncs, bé: fins al 30 per 100 hi ha concedides 186 partides: del 30 al 30, 78; del 31 al 40, 15; del 41 al 50, 12; fins al 57, 8; del 70 al 75, 3; del 80 al 92, 6. Veus aquí l'aplicació del «ordinari».

En el paràgraf segon de la disposició primera, es prevé que l'avantatge que concedeix el Govern a algun país, no es podrà aplicar a un altre sino en virtut de conveni especial, mitjançant l'obtenció d'avantatges equivalents a favor dels productes espanyols. Espanya es compromet en aquest Tractat a oferir tots aquests avantatges sense compensació de cap mena.

De manera que, el Govern espanyol va suprimir els coeficients per exigir França lliure supressió, com a condició prèvia i indispensable per a negociar. Per les mateixes exigències s'atribueix a França el rebuixament d'aquests coeficients en contra d'Alemanya. És aquesta la deguda correspondència a la nostra generositat i flexibilitat?

Mes, la part greu és el fet que, mentre les concessions que el negociador francès proposava en nombre de 600, i els negociadors espanyols havien reduït a 150, però amb la condició de rebuixar el coeficient dels vins a l'ur entrada a França, de 2/8 a 1/5, l'esmentat negociador francès, meroès a l'ús de «paraules enèrgiques» (paraules i actitud que li atribuïm el corresponent de «Le Temps» a Madrid), va declarar inútil l'ur pretensions, arrencant la concessió de 312 partides amb les rebuixes indicades, sense atorgar cap rebuixa, ni tan sols sobre els vins comuns francesos, tota vegada que en el Tractat no es fa concessió sobre vins.

No està de més fer constar que en la nostra exportació total, la del vi comú, Xerez i generós, tot just arriba a un promig de l'11 per cent, i no al 45 per 100, com apareix a la premsa, segons ha afirmat M. Serruys. El contrari és encara més gros si es té en compte que s'ha atorgat als vins comuns francesos una rebuixa del 47/20 per 100 en pipes, 50 en ampelles i 57/14 als escumosos.

Encara hi ha més. Al mateix temps que el nostre Govern concedeix a França tota la tarifa mínima, l'actual i l'esdevinent, disfrestant d'aquesta fets la clàusula de nació més afavorida, França només atorga la tarifa mínima a les patates (l'exportació de les quals està prohibida), a les llimones, les taronges i els plàtans, quan gairebé no n'hi ha. Per a un nombre determinat de partides se'n fa una concessió que bé pot qualificar-se d'extravagant, consistent en treure el quocient d'un tant per cent diferencial i variable entre la tarifa general i la mínima per a sumar-lo a aquesta i d'aquesta extravagància en resulti un recàrrec semblant al que exigeix que se suprimís de l'aranzel espanyol.

Doncs, ni així, no es compromet a no variar els drets, si les circumstàncies li exigeixen, i per de prompte, n'assenyala dues, o sigui la unió econòmica, o espècie de «Zollverein», amb els països limítrofs i les relacions especials que li convingui establir amb Alemanya per a les reparacions, aljudint, sens dubte, al pagament amb mercaderies.

Amb tal facilitat i desembaràs sense atendre ni escoltar els interessats, abusant notoriament de l'autorització parlamentària, s'han atorgat rebuixos en 100 partides dels articles metal·lúrgics, partides que comprenen centenars d'articles, la llista dels quals publicuem en el nostre «Memorandum», del 2 de maig; en 47 partides d'articles de llana, i en 39 partides dels articles de seda; havent produït ja nombroses anul·lacions i una paralitzadora incertitud en l'època de córrer els mostruats.

El Foment també ha de doldre's de la manera com ha començat a donar-se compliment a la consulta de la Junta d'Aranzels. Presentar un abultat «dossier», amb un creixent nombre de partides, sense fer altra cosa que apuntar el text, que ningú pot integrar de memòria, negar-se a concedir ni tan sols vint-i-quatre hores per a un examen, que no podria ésser més que lleugeríssim, no donar lloc a la deguda discussió, és condemnar a la indefensió, i fins té semblança amb els procediments de la nostra dissortada política.

Excel·lentíssim senyor: El Foment del Treball Nacional es dol d'haver d'assenyalar davant l'opinió pública que aquests procediments, aquesta forma i manera de portar-se i de governar, és un anacronisme. Creïem que els atutllis havien passat a la història i que havien entrat en un període de més erietat, i, sobretot, de més responsabilitat.

parlamentària, s'han atorgat rebuixos en 100 partides dels articles metal·lúrgics, partides que comprenen centenars d'articles, la llista dels quals publicuem en el nostre «Memorandum», del 2 de maig; en 47 partides d'articles de llana, i en 39 partides dels articles de seda; havent produït ja nombroses anul·lacions i una paralitzadora incertitud en l'època de córrer els mostruats.

El Foment també ha de doldre's de la manera com ha començat a donar-se compliment a la consulta de la Junta d'Aranzels. Presentar un abultat «dossier», amb un creixent nombre de partides, sense fer altra cosa que apuntar el text, que ningú pot integrar de memòria, negar-se a concedir ni tan sols vint-i-quatre hores per a un examen, que no podria ésser més que lleugeríssim, no donar lloc a la deguda discussió, és condemnar a la indefensió, i fins té semblança amb els procediments de la nostra dissortada política.

Excel·lentíssim senyor: El Foment del Treball Nacional es dol d'haver d'assenyalar davant l'opinió pública que aquests procediments, aquesta forma i manera de portar-se i de governar, és un anacronisme. Creïem que els atutllis havien passat a la història i que havien entrat en un període de més erietat, i, sobretot, de més responsabilitat.

Notícies

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. — Dia 1 de juliol de 1922.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les divuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 766'1, 764'2, 765'9.

Termòmetre sec: 21'7, 24'9, 23'6.

Termòmetre humit: 19'4, 21'0, 20'0.

Humitat (centèsimes de saturació): 79, 62, 70.

Direcció del vent: SSE, SO, SO.

Velocitat del vent en metres per segon: 4, 6, 5.

Estat del cel: Tapat, Nuvolós, Seré.

Classes de núvols: K.N., C.K., C.K.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 25'3; mínima, 19'5; mínima prop del sol, 17'8.

Oscil·lació termomètrica: 5'8.

Temperatura mitja: 22'4.

Precipitació acusada, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0'0 mm.

Recorregut del vent en igual període, 95 km.

Observacions particulars: Boira.

El director, E. Alcóbé.

Vanos Cardús Portaferriça, 10

L'encarregat d'un taller de bicicletes del carrer de Mallorca ha denunciat que se li va presentar un individu, que va dir que era guàrdia de seguretat, per llogar-li una bicicleta i no ha vis més ni l'home ni la màquina.

- Espluga de Francolí

Gran Balneari. Obert l'Hotel VILLA ENGRACIA, de primer ordre. Per al corrent juliol queden xalets mobllats per a llogar a Barcelona: Bruch, 114, principal. Telèfon A 935.

A les tres de la matinalada s'inicià un incendi a una botiga de roba del carrer de la Creu Coberta, 108, cremant-se una petita partida de carbó vegetal i algunes fustes.

Fosfo-Glico-Kola-Lecitinat, cura neurastènia. B. Domènech, Ronda de Sant Pau, 71.

D'un magatzem del carrer de Pere IV, propietat de Pasqual Jovin, van ésser robades totes per valua de 500 pessetes.

La porta era espanyada.

JOIES VILANOVA Unió, 6

A un individu que dormia a un banc del Saló de Sant Joan li van pendre una cartera que contenia un bitllet de mil coronas i quatre pa-pereutes d'empenyorament.

No devia quedar gaire satisfet el carterista.

Cristalleries J. Llorens, R. Flor, 30

Un administrador de la rifa establerta al carrer del Asalto ha denunciat que un dependent seu ha desaparegut amb 150 pessetes.

Una senyora ha denunciat que va encarregar a un camallé de portar

un bagul des de la Riereta al carrer del Portal Nou, i sens dubte el deu haver portat a la Ucraïna, perquè han passat dos dies i encara ningú l'ha vist.

RUM BELLESA Va base de noguera. Treu la blancor al cabell, tornant-li el seu color primitiu amb extraordinària perfecció. És inofensiu. És l'ideal. Venda a les perfumeries.

La Secció de Beneficència de l'Ateneu Obrer del districte II convida els seus socis protectors, als que hi són inscrits i als amics en general, que avui, diumenge, es trobin a l'estatge social a les cinc de la tarda, per acompanyar la senyora de la secció a la processó de l'església parroquial de Sant Cugat.

Lavabos pedestals, Waters, Escalfadors, Banyeres, des de 165 pessetes. Depositaris exclusius de la casa Tayfors (d'Anglaterra), Lacom Germans, Passeig de Sant Joan, 44.

Han sortit cap a Madrid els pilots del R. Aeri Club de Catalunya, senyors Guillem Xuclà i Alexandre Constantino, amb l'objecte d'ingressar en l'Aeronàutica Militar, on fa la alguns mesos es troba prestant servei el conegut pilot senyor Josep Canudas, individu del Consell Directiu del dit Club, i actualment oficial de complement.

-Sangrà Pelayo, 11 T. 1478 A. Banyeres

El vinent dimarts tindrà lloc a l'escola oficial de noies del carrer d'Assutries, 18, la festa escolar de fi de curs, inaugurant-se l'exposició dels treballs de les alumnes de les classes diurnes i nocturnes.

- La Loteria de la Sort

També en aquest sorteig la sort ha afavorit l'afortunada Administració de Loteries núm. 12, que don Miquel Valdés té establerta a la Rambla de les Flors, núm. 12. En el sorteig d'ahir ha venut el bitllet número 11442, premiat amb el segon premi de 60.000 pessetes, aproximacions i 80 bitllets del centenar. Són onze els premis majors que en el que va d'any ha venut el senyor Valdés.

La Secció Permanent d'Educació i Instrucció de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona posa en començament de les associades que el 30 quedaren tancades totes les classes que venien funcionant. Des del dia 1 al 9 de juliol inclusius estaran obertes les exposicions de treballs manuals, podent ésser visitades tots els dies d'onze a una del matí i de cinc a vuit de la tarda.

En el paper matamosques «Tan-glefot», les mosques resten adherides, evitant que calguin mortes damunt dels aliments, objectes, i a terra, com succeeix amb certs matamosques melzinosos.

La Secció Catequística del Círcol Catòlic de Gràcia (Trilla, 7 i 9), avui, a les quatre de la tarda, celebrà l'annual repartiment de premis als nens que assistiren a la Catequesis durant el curs de 1921 a 1922, amb una vetllada literario-musical.

Ahir, entre vuit i nou del vespre, va caure una paret d'un solar del carrer de Sardanyola (Hostafrancs), i va arrebregar la noia Hortensia Comas Soler, de nou anys, causant-li ferides contuses al front, fractura del fèmur dret, contusions diverses, i cruiximent general, de pronòstic greu.

Va ser auxiliada al dispensari d'aquella barriada, i després portada a l'Hospital Clínic.

Ahir tarda va ser conduït al dispensari de la Ronda de Sant Pere, Antoni Gaspar Urgellés, de quinze anys, habitant Rambla de Catalunya, 42, baixos, el qual tenia ferides a la cara i començat cerebral, pronòstic reservat, degudes a haver-lo atropellat, al Passeig de Gràcia, l'automòbil 5612. El xofer va ser detingut.

Uns individus discutien al carrer de Vilamari si feia més calor aquí o a València. Un tema tan sumament transcendental, va acalorar els esperits de tal manera, que un dels discutidors va clavar una garrota solenne a un altre, badant-li el cap.

El ferit, que té 21 anys i és manobra, va haver d'anar al dispensari. Quant l'agressor, va desaparèixer i ningú sap qui és.

Va ser auxiliada al dispensari de Gràcia, i després conduïda a l'Hospital Clínic, Dolors Mestre, de 30 anys.

El servei de telèfons

De «La Tribuna»:

«Sigue la zarabanda. — Centro!»

«(Estos puntos son silencios del Centro).»

—Centrocó!!

El abonado escucha atentamente, espera con paciencia y vuelve a llamar al cabo de un cuarto de hora.

Se oyen risas comprimidas.

Una voz áspera, aunque femenina, pregunta con cierto malhumor:

—¿Qué número quiere?»

—Ya le he dicho que el 1547 G!

Se hace el silencio. La señorita no vuelve a dar señales de vida y el abonado con el auricular aplicado al pabellón del oído reniega de su mala suerte y lanza interjecciones, apreciaciones y agravios que no hay para qué reproducir por lo gráficos.

Desesperado, da vuelta a la manivela durante tres o cuatro minutos y la señorita dice la palabra sacramental:

—Número?

—El 1547 G!

—No hay línea!

El abonado, en el paroxismo del furor arroja al suelo el auricular, que no llega porque la longitud del cordón lo impide.

A consecuencia de esto, pierde un correo en un asunto para resolver el cual necesitaba un dato, o al médico, a quien con urgencia llamaba para que visitase a un individuo de su familia, ha salido y no puede verlo hasta seis o siete horas después, cuando el enfermo tal vez no tiene remedio.

que va caure a l'Abaceria Central i es va fracturar greument la cama dreta.

En una casa del carrer de Provença, 580, el nen Joan Font, de dos anys, en un descuit de la seva mare, va arrebregar una ampolla de petroli i en va beure. Va ser auxiliat al dispensari de Sant Martí.

Al carrer de la Virtut, una bicicleta que va fugir, va atropellar el noi Francesc Mulet Molina, de sis anys, i li va fer ferides al cap. El van curar al dispensari de Gràcia.

A primera hora de la tarda, aprofitant que el personal era a dinar, van entrar lladres en un magatzem de la Diagonal, 456, de Toca Méndez, S en C, obrint amb clau falsa.

Van regirar tots els calaixos, i se'n van emportar dos fars evaluats en 180 pessetes cada un, dos de més petits, avaluats en 60, i una màquina d'escriure que val 800 pessetes.

La Junta Directiva de l'Associació de Propietaris de l'Exampia, de Sarrià, ha quedat constituïda en la següent forma:

President, don Ignasi de Caralt; vice-president primer, don Josep Vilà Marqués; vice-president segon, don Ramon Par Tusquets; secretari, don Joan B. Serra de Martínez; vice-secretari, don Ferran de Sagarra; arxiver, don Josep Segura Bayarri; tresorer, don Higinio Blanco; comptador, don Tomàs Rosés, i vocals: don Ignasi Mir Rovira, don Daniel Ripol, don Josep Fradera, don Miquel Carbó, don Manuel Comamala i don Andreu Espinós.

La novella entitat coral Schola Cantorum de Gràcia està preparant un concert de presentació a l'Orfeó Gracienc, amb motiu de les festes de l'estrena de la senyora.

En aquest concert, ultra la Schola Cantorum de Gràcia, que dirigeix el mestre Isidre Molas, hi pendrà part el benemerit Orfeó Gracienc, dirigit pel mestre Balcells.

Avui, a les onze del matí, tindrà lloc a la Schola Cantorum de Sant Just (Palma de Sant Just, 3, principal), la reunió mensual de «Els amics dels goigs».

-CARDÓ P. Tarragona per Mora la Nova. Es-tació hidromineral. Alçada mitja, 650 metres, màxima (1010) en ple bosc. Vies respiratòries, pell, intestins, diabètic, clima sec. Informes: LA IDEAL SAMARITANA. Arxos, 10, Tel. 5149 A.

L'Associació de Mercers al detall, farà avui al matí, la seva visita a l'Exposició Monogràfica de la punta i del vano, a la qual visita estan convidats els associats, reunint-se a les onze del matí, a l'encreuament del carrer de Muntaner amb la Diagonal.

La Junta general extraordinària del

Verdad es que al hablar con algún «técnico» telefónico le dice a usted, a lo mejor, que de estas cosas tiene la culpa el público «que no sabe hablar por teléfono» o que «daría la casualidad» de que el aparato no estuviese bien u otra vaciedad por el estilo.

Y entre tanto, la Administración chupando del bote, cobrando firma recibos para simular ante el país que son celosos en favor del Tesoro y para pretender quitar argumentos en favor de la entrega del servicio a la Mancomunidad, que es una de las pesadillas de esos «profundos y sapientísimos» técnicos que han descubierto el secreto de cobrar y no hacer nada.

La protesta, como un ras de maraca crece y se agiganta y llegará para los burladores un San Martín que los barrerá entre las carcajadas del ridículo.

De «Las Noticias»:

«Los señores Fusté y Ballús se nos quejan, en atenta carta, del mal servicio que presta a sus abonados esta red telefónica urbana señalándonos deficiencias como la demora en contestar a las peticiones de comunicación, las frecuentes equivocaciones de número, las interrupciones a media conferencia y el expediente de afirmar, sin ser cierto, que comunica al abonado con el que se quiere conferenciar.

Trasladamos estas quejas, ya sobradamente repetidas, a quien corresponde».

Reial Círcol Artístic, suspesa el propassat divendres, continuará demà, a les deu de la nit, al nou local social del carrer de Cortès.

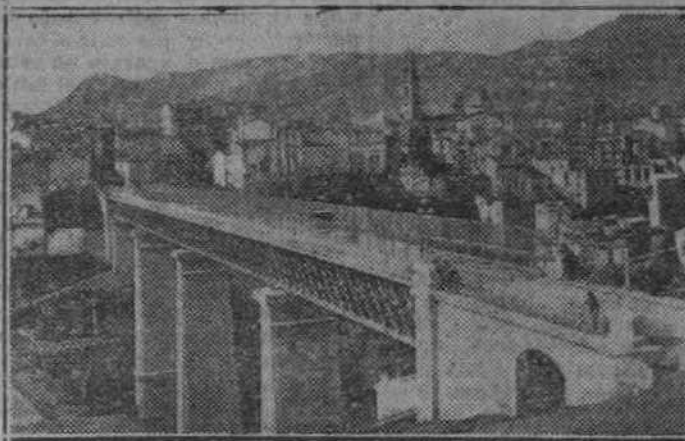
Aparell giratori gradual NOTTON (patentat). De gran precisió per a la contenció perfecta, comodíssima i permanent de totes les hèrnies i curació radical en els casos recents, en nens i adults. Sense acers ni ressorts molestos i perjudicials. De pilotes múltiples de goma, suaus, impermeables i rentables. Invisible i lleuger. Per la seva flexibilitat permet tots els exercicis, esports i els treballs més pesats. Les més altes recompenses a les exposicions de París 1918 i Barcelona 1921. Institut de Herniologia i Ortopèdia. Ronda de la Universitat, 7, Barcelona.

Per l'ensenyament català

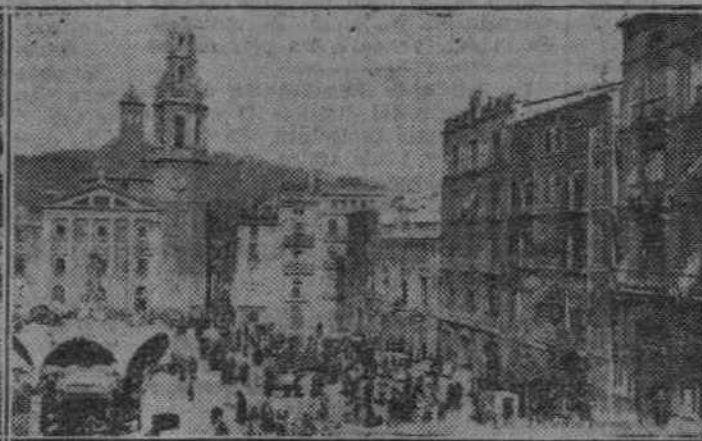
En el darrer Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, al qual van assistir el doctor N'Antoni de P. Aleu, president del Comitè d'Acció Catalana del Sud-Amèrica, i els senyors Josep Coma i Malé i Josep Esteve, president i soci, respectivament, de la Comissió Delegada del Camagney, van ésser acceptats els socis següents: 41 de Barcelona, 3 de Figueras, 2 d'Igualada, 2 de Lleida, 1 de Mataró, 2 de Montgat, 10 de Sabadell, 12 de Terrassa, 2 de Vich, 1 de Badalona, 2 d'Antofagasta, 3 d'Iquique i 1 de Tocopilla (Xile).

Es va acordar també trametre afusius condols a les famílies dels malaguanyats socis el doctor N'Eduard Xalabarder i el Notari En Josep Surribas (Q. A. C. S.), que tan sincera afecció havien demostrat per l'obra de la Protectora i tan assenyalsats serveis portaven prestats a Catalunya.

La Gran Catalunya: ALCOI

L'esvelt Viaducte Canalejas

La Plaça Major

De la típica festa de Sant Jordi

Hem anat passant per l'horta de tarongers i d'arròs. Van seguint pobles importants. El cel, en la tarda assolada, té també un to propi de les taronges. L'aire té una brisa cítrica que enamora.

En mig de la planura apareix una muntanya, i a dalt, un castell: és Xàtiva. Tot aquest reialme que anem veient, el conquereix el Rei En Jaume anant eixamplant Catalunya, i en aquest castell de Xàtiva, el seu últim descendent directe, alt i ros com ell, hi havia de trobar una trágica fi.

Anem continuant i el paisatge canvia. Apareix la vinya en terrenys que recorden el nostre Vallès. Puig el típus grassó i de pell fina dels habitants del pla. Marxen les últimes palmeres. La naturalesa es va fent aspra. Travessem muntanyes amb cingleres espantoses. Hi ha trosos en els quals sembla el Bergadà. S'ha fet nit i andevinem la remença d'una fàbrica. Al fons d'un immens barranc es veuen multitud de llums: és Alcoi.

La ciutat del Serpis, salvaguardada per la serra de Mariola, sembla una colònia de catalans del Nord que s'hi hagués traslladat. Tant la fonètica, com les paraules, com el geni industrial — la fase superior de la civilització, que deia Spencer — com el patriotisme del cavaller Sant Jordi, com tot, fan d'Alcoi la ciutat més semblant a les del Llobregat encà.

Les fàbriques van de nit i de dia. A hores fixes els carrers s'omplen de la multitud treballadora. Les notes primes, d'una cara llargueta i salada, tant si surten del teler com del taller d'estoigs de paper de fumar, van endreçades com si fossin modistes de la Rambla. Igual que totes les poblacions de felna es veu arreu una austeritat que fa la gent serena.

I el treball els devora tant, que fins els nuclis espirituals viuen dins l'individualisme dels forts. El dia que l'ànima alcoiana s'adoni d'ella mateixa — certs senyals anuncien l'adveniment — veurem correspondències fortes en terres alacantines.

Ara, a l'altra banda de la població hi ha estat inaugurada una sala d'espectacles El Viaducte Canalejas—oh, l'efusiva cordialitat lleuantina d'En Canalejas!—hi porta tot seguit. Dalt de la sala s'hi ha instal·lat una terrassa a l'aire lliure, amb gust i vessament de llum parisencs.

Des d'allí es veu tot Alcoi, i a la vora. Des d'allí se sent l'estrepit dels telers de baix el barranc. Des d'allí, trobant-se com a casa, el barceloní del districte III, a 500 quilòmetres lluny, veu entre imatges com continua la Catalunya gran.

Dues quartilles sobre Alcoi

El senyor secretari de la redacció de l'important diari LA VEU DE CATALUNYA, al qual he tingut l'honor i plaer de conèixer, m'invita amb gran amabilitat i finesa a escriure unes línies referents a esta ciutat, per a inserir-les en la patriòtica i valenta publicació de Barcelona, defensora i enaltidora de totes les coses grans i belles de la gran regió de parla catalana.

Jo, com a entusiasta regionalista de cor i d'ànima, amador de lo del nostre oasi, no puc menys d'acceptar tal deferència, i, encara que hagi de ser breu per varies raons, diré quelcom sobre Alcoi, ja que és una ciutat que té un caràcter fortament paregut a les ciutats catalanes.

...

La ciutat d'Alcoi és una població antiquíssima, puix ja en el segle XIII donà proves de ser una vila, encara que petita, puix que l'any 1276 tingué una batalla contra els moros, que foren vençuts per les hostes del Rei En Jaume I, per la intercessió del que des de llavors és el nostre Patró, el gloriós Cavaller Sant Jordi. «Patró també d'eixa terra, que s'aparegué, muntat en brau cavall blanc, sobre els murs de la població i tirant dards matà a Aladrach, cabdill moro — diuen les cròniques.

Des d'aleshores res no queda avui del que en podríem dir la part material, desgraciadament, però no és el mateix quant a l'espiritual, i així sí que podem dir per fortuna, puix la tradició d'estos fets està tan arrelada en l'ànima de sos fills, que, lluny de perdre's, pareix que cada dia tinga més força i més vitalitat; per a comprovar-ho, no hi ha com visitar la nostra ciutat en les festes commemoratives d'estes glòries tots els anys, en arribar el 23 d'abril.

L'esperit d'Alcoi és altament industrial; sos habitants, tots, treballen dia i nit en infinitat d'indústries diferents; però la més important a la localitat és la de panyos o teixits de llana, de la qual n'hi ha un bon nombre: unes quaranta entre grans i petites. Després, segueix en importància la fabricació del paper, de la qual deu haver-hi una quinzena de fabricants. També trobem aci altres fabricacions de menys importància, com la de capells i gorres, gèneres de punt anglès, fi per a costir, vetes, calces, fundacions de ferro i tallers de construcció de maquinària, caixes de cartó, etc.

Es una població que a força de constància i treball ha pogut trencar la cadena de llargues muntanyes que l'empresonava, i, per fi, ha eixit a expansionar-se en camins de ferro i carreteres, per varies bandes, a buscar comunicacions de mar i terra, vers on poguessen eixir els productes elaborats per la mà infatigable de l'home. Son esforc i sa prosperitat, no els deu sinó a l'activitat i amor al treball de sos habitants. A l'Estat Central espanyol no li pot agrair cap ajuda, sinó, al contrari, reprovar-li el seu comportament, que consisteix a elixerretar-la, tant com pot, a tributs i pagos de totes lleis i condicions.

La parla d'Alcoi és ben pareguda a la de Catalunya, puix sa fonètica

és molt acatalanada, a part d'un gran nombre de modismes i particularitats ben semblants. Els costums, els apellatius de les persones són els mateixos, i la indústria del teixit és com a Terrassa i Sabadell. L'intercanvi de mercaderies entre Barcelona i Alcoi és grandíssim i la comunió de relacions entre catalans i alcoians és constant.

Es, doncs, este tros de terra, una continuació d'eixe bell i magnífic país que lluita per ser gran i independent, per fer-se conèixer dels de fora i dels de dins: d'estos encara més que dels estranys, que no volen reconèixer la nostra personalitat, no perquè no ho creguen de justícia, sinó perquè no convé a llurs conveniències.

Recibíxoa, doncs, la gran ciutat dels Comtes, com a capital de tot el territori de llengua catalana, una coral salutació d'Alcoi per conducte d'estes corregudes línies d'un conseqüent regionalista.

A. VALOR ALBORS.

Alcoi, juny de 1922.

Notes sobre prehistòria alcoiana

Constituida, tota aquesta part Nord de la província d'Alacant, per una sèrie d'altres i laberíntiques muntanyes que entre llurs rugositats formen ameníssimes valls fertilitzades constantment pels rierols que baixen de les muntanyes, no podia passar desapercebuda per a l'home primitiu, més en contacte que l'actual amb les belleses de la naturalesa, elegint-la com a punt a propòsit d'estatge.

Als límits d'aquest article tan curt, és difícil poder tractar tot el desenvolupament i evolució de les antigues civilitzacions que han deixat llurs petjades a la regió alcoiana, havent de limitar-se a donar una idea general i podrien dir cinematogràfica.

Començant per l'època paleolítica, res, fins avui, no s'ha trobat que ens en demostrí l'existència; si bé la presència dels molars pertanyents a l'espècie «Elephas antiquus», Falconer, trobada en un dipòsit del quaternari mitjà, fa sospitar que pogué existir alguna indústria de l'home de tan remotes edats; però la falta de grans obres per a explotacions industrials dificulta molt la tasca.

Els primers vestigis ben definits que trobem, pertanyen al període anomenat eneolític, assentats els seus dipòsits sobre tossals d'escassa alçada i punts estratègics, així com també en coves. El material es compon d'una ceràmica amb dibuix incís fet sense torn, i una altra de llisa, però vasta i granulosa, amb alguns mugrons col·locats als caires com volent representar algun ornat; molins de braç de pedra; destals de fi poliment, la major part de diàbasi, i algun objecte de bronze. Entre la ceràmica lleu sense torn havem d'assenyalar una varietat de superfície polida, que col·loquem, per bé que amb dubtes, en les primeres edats del ferro.

Entrem seguidament a la segona edat del ferro o època de Tène, la qual es manifesta en aquesta regió amb tot l'esplendor i una gran densitat de població, trobant-se establerta tan prouant civilització en algaríes de vagades superiors als 1.000 metres sobre el nivell del mar i dominant, per consegüent, extensos panorames. Tot

el material trobat revela un poble no d'escassa cultura i mantenint constants relacions amb les colònies gregues i fenícies de la costa, distant uns 50 quilòmetres; la ceràmica pintada amb originals dibuixos geomètrics i altres composicions representant escenes de caça o lluita, donen una idea perfecta d'un coneixement artístic molt desenvolupat, valent-se al costat de productes indígenes altres d'estrangers com la ceràmica campaniana i l'hel·lenística amb pintures vermelles sobre fons negre.

I finalment no falta tampoc la profunda petja de la civilització romana en les capes més superficials, consistent en el fang vermell sigilat amb fina labor incisa, lluernies i diverses monedes que corresponen a les principals fases de la dita dominació. L'her agest i feréstec abandona per força o conveniència les altures, baixant a les valls i poblant les prades, i així deixa d'ésser un perill per al dominador, acabant per fusionar-se els dos pobles, després d'una lluita tenaç que durà dos segles.

Com a característica de les nostres excavacions, ens cal assenyalar la particularitat, fins ara, de no haver trobat armes, i aquesta dada induïx a pensar el caràcter poc bel·licós d'aquests habitants, dedicats, si hem de jutjar per les eines trobades, al pacífic cultiu de l'agricultura, alternant amb l'exercici del pastureig.

CAMIL VISEDO

Les festes de moros i cristians d'Alcoi. Son origen històric: descripció i significació dels actes de festa més principals.

LLEUGER PRELUDI

Ja anteriorment, prous anys arre, foren descrites pel doctor Vicens Carbonell en 1868, a son «Celebre centuria que consagrà la llustre y Real Villa de Alcoi», en la pàgina 225. Posteriorment, en 1855, En Josep A. Llobet i Vallisera, amb els seus «Apuntes històrics acerca de las fiestas que celebra cada año la ciudad de Alcoi a su Patron S. Jorge».

El caràcter d'estes obres és descriptiu-històric, més descriptiu que històric, degut a què en els segles XVII, XVIII i XIX els estudis històrics no estaven tan perfeccionats com hui, a causa sens dubte dels mètodes antics d'investigació històrica, de crítica i als prejudis que predominaven en els autors en les dues últimes centúries envaïdes del filosofisme enciclopèdic.

Hui la història s'escriu d'altre modo, perquè, el que no passava en les anteriors èpoques, l'estudi d'esta ciència s'ha fet més objectiu, s'acut més a les fonts vives de la història, als documents, a la numismàtica, als monuments, etc.; en fi, en una paraula, s'aplica més conscienciosament la crítica a la investigació de la veritat històrica: és el que diu Balmes en «El Criterio» i a son capítol XX la «Filosofia de la Historia».

Seguint, tant com sigui possible (per la lleugeresa d'este treball escrit a vola ploma), este sistema, valga a estudiar el

Origen històric de les festes d'Alcoi a nostre (perquè també ho és de Catalunya) patró Sant Jordi.

Fixeu-vos en l'època que es desenvolupen els fets històrics que passo a analitzar: és el segle XIII. Què succeïa a l'Espanya de llavors? Es l'època de la Reconquesta del territori espanyol del poder polític musulma, que des del principi de la invasió començaren els espanyols a lluitar contra ell des dels riscos de Covadonga i demés muntanyes del nord de la península.

Este època estava prou avançada, puix baix aquell poder sols quedava el xicotet reialme de Granada, regit per l'emir Mohammed II i contra el qual lluitaven els dos Estats cristians fronterers: Castella i Aragó; que tenien per monarques N'Alfonso X el Savi i En Jaume I el Conqueridor, respectivament.

Extensos i poderosos estos dos Estats cristians pareix impossible que anaren tan a poc a poc en el treball de la reconquesta. Les causes d'este fet s'encontren en la turbulència d'esta època, en la qual les lluites intestines de nobles contra nobles, d'estos contra el rei, del rei contra aquells, i del poble, representat en els Municipis, contra ú i altres, debilitaren de tal manera el Poder públic que únicament quan pujava al tron algun príncep energic es feia respectar de tots. Tal li acontregué al d'Aragó, que, degut a tindre este caràcter i ésser profundament polític, és a dir, dur contra els portats i tercos, blanes amb els submisos a la seua voluntat, que no era ara que abatere els enemics de la Religió i de la Patria per a fer-les grans a les dos.

Front a estos dos Estats indígenes, quedava el format per descendents de l'invasor, gent de sang diferent a la dels naturals d'aquells, i si bé els dividien majors diferències, s'unien davant l'odiat rumi, cosa que no els passava als cristians, puix moltes voltes pactaven amb els prínceps àrabs contra llurs germans de fe. Per esta causa tenia més cohesió el petit reïne de Granada Agò, unit a què estava més poblat, degut a les expulsions de moros dels reïnes cristians pel motiu de les sublevacions que tramaven contínuament per a recuperar el que perdien, puix és molt natural que no es conformassen amb la situació de dominats els que pocs anys abans havien sigut dominadors; qui és l'humà que de senyor es conforma a passar a criat dels qui fins poc eren, no criats, sinó esclaus seus? Este era el cas dels moros que, vençuts en batalles campals i en sublevacions i conspiracions descobertes, fugien a buscar als de la seua sang.

En este cas s'encontrava Al-Ayrah, que quan s'apoderà En Jaume I de Xàtiva (1243) i de Biar (1244), poblacions més fortes que les d'estos territoris, no va tindre més remei que anar entregant-li a poc a poc a aquell poblacions i castells després de segles de dominació i senyoriu.

Recordés i vençut Al-Ayrah (El Blau), ja pel 1253 va promoure una rebel·lió entre els moros que s'havien quedat en estos territoris amb les anteriors condicions la majoria, puix n'hi havia molta que conservaren les hiesendes i altres béns, però fou vençut per En Jaume I obligat a aban-

donar els seus terrenys, que eren els d'alcalde de la Jovada; probablement el refugiaria també a Granada, puix que l'any després, en 1275, aproximant l'ocasió que Mohammed II va entrar en son auxili el príncep Yacub Abu Yussuf, rei dels Beni-Merins d'Àfrica, nous senyors dels reialmes del Marroc i de Fez, contra el rei de Castella Alfons X, per acabar-se unes capçaleres comercials que ell considerava, per unes addicions que li feren i que es va veure obligat a complir-les per paraula que havia donat per galanteria a la reina de Castella en Sevilla on ell anà, humiliant, i volia venjar-se, apareix de nou El-Ayrah pel mes d'abril, pels voltants de l'aleshores Vila d'Alcoy, al front de nombrosos exèrcit compost d'africans, granadins i paisans que arrastra sublevants, puix que no tenien de cristians sinó la forma, sent de cor mahometan.

Com va aplegar a estes terres? Segurament desembarcant en algun port de la costa entre la Vila (Villajosa) i Dénia, i com que coneixia pam a pam el terreny, per ser de per act, travessant Altona s'encontra pel 21 o 22 d'abril de 1276 per esta contornada.

El propòsit d'ell era presentar batalla a En Jaume, sabent que s'encontrava malalt a Xàtiva, i enconfrontant-se a eon camí la Vila d'Alcoy, llavors plaça forta, com a bon capità volia conèixer les forces que comptava per a no ser sorprès per l'espalla. Per això deixà el gros del seu exèrcit al barranc de Noret, i, acompanyat solament d'alguns mil o des mil soldats (es calcula que disposava d'uns 30.000 combatents), es dirigí a la Vila, cap a la porta de Sant Marc (on hui és plaça de Sant Jordi) i reclamà la rendició de la plaça, contestant els alcohians negatívement, s'enlaurà batalla i hagueren sofert els alcohians una espatxada d'atrocitat el en el moment de més perill no se'ls ocorre acollir-se al Sant del dia, i a continuació van veure esgarriar el cel i apareixer muntat sobre brics cavall blanc a Sant Jordi

tirant sagetes a dreta i esquerra. El terror s'apodera dels moros al veure a Hualí, com ells li diuen, puix ja el coneixien per altres ocasions, i fugiren cap al barranc de Noret, on s'havia quedat el gros de l'exèrcit, però perseguits per les menades que havia tramés En Jaume a esta, el mando de quaranta cavallers, notícies dels moviments i corrieres dels àrabs per estos terrenys, i reposats estos del terror passat i rancorosos per la mort de son capità Al-Ayrah, i més nombrosos que aquells, que no esperaven enconfrontar-se allí tan nombrosos enemic, foren derrotats els cristians i degutats; però mort son capità, els capotals de l'exèrcit moro acordaren alçar el camp i anar a continuar la idea de llur capità. A l'efecte, es dirigiren cap a Xàtiva, anant-se'n per l'únic punt practicable en aquells llunyans temps, que

era pel collet de Molit Terra de Benicadell, per a tan nombrosos exèrcit. De tot lo descrit se'n guarden documents.

Descripció i significat dels actes de festa més principals.

Respecte a la descripció dels actes de festa més principals, seria molt llarg descriure'ls punt per punt; basten enumerar-los per a donar una idea aproximada del que són.

Hi ha tres dies de festa: el primer, a les cinc del matí, després d'hissar l'estendard cristià a la torre de l'homenatge del castell, que per a estos actes es construeix a la plaça de la Constitució, es realitza una diada consistent en que alguns individus (feters) de cada companyia formen una esquadra (fila) i acompanyada per una banda de música

recorre els carrers assepyalats a les deu, l'entrada de cristians; que significa la feunio de tota la gent d'armes de les aldees, pagos i alqueries, que, amb llurs famílies, fugien dels moris i es-reunien a l'ombra del castell per a defendre-les millor. A les dues de la vesprada, l'entrada de moros, l'acte més bonic de totes les festes; significa l'aproximació de l'exèrcit enemic, rodeja el castell, és a dir, li dona volta com sitiand-lo. A les sis, passeig; l'acte més divertit de totes les festes; no té cap significat.

Segon dia: dia del patró Sant Jordi: es repeteix la diada a la mateixa hora. A les nou, processó de trasllat de la imatge del Sant de l'església titular a la parroquial, on se li diu la major a gran orquestra i sermó. Al vespre, a les cinc, processó de trasllat de la imatge des de

la parroquial a la titular, volta general, és a dir, per quasi tota la població. La processó del matí significa l'eixida dels cristians per la porta de Sant Marc, per a pelear amb els moros; llavors va ser quan s'aparegué Sant Jordi. A la nit, a les nou, retreta.

Tercer dia: dia de l'alarde o simulacre de la batalla. Este dia són capacos de tornar sord al qui tingui el timpan més fort.

Tots estos actes de diades i passeigs i el simulacre són entreteniments per a embellir les festes; no tenen ningun significat.

Comentaris finals

Este fet històric i tradicional és el que commemoren tots els anys els alcohians amb sumptuoses festes rememoratives d'aquell succeís; vestint-se de moros els uns i de cristians els altres, que simulen la referida batalla.

Segons estadístiques caseres, eixiran a les festes cap a uns 800 o 900 feters, repartits en la següent forma: uns 300 als cristians, i uns 400 o 500 de moros. Cadascun porta, el dia de l'alarde, el seu arcabús. Hi ha 22 o 23 companyies, entre moros i cristians; cada una contracta una banda de música. L'aldarull que s'arma així és gros, puix la majoria d'elles són de poblets de la comarca.

No cal sinó mirar els programes de festes per a veure que tots els actes allí apuntats responen a rememorar aquell fet històric; i com el encara oïssen, des dels diversos punts d'Espanya on pugui haver un alcohí, la trompa bèlica que cridava als murs als alcohians d'aquells temps, acuden a esta població tots els anys, no enconfrontant satisfacció més gran, ni més pura, que encasquetar-se un turbant i enfilat-se una xilava o arrebossar-se en una capa de cristià.

JOSEP PEREZ GIBERT.

Alcoy, juny, festa de Sant Pere 1922.

Josep Pérez Domènech

Fàbrica de capses de cartró

Sant Llorenç, n.º 14

— Telèfon 709 —

Alcoy (Alacant)

FABRICA
de teixits
de llana
i cotó

Vicens Tormo

ALCOY

(Alacant)

Josep Olcina Llorens

FÀBRICA DE PANYOS
Novetats en teixits de llana
== Muletons i afelpats ==

ALCOY (Alacant)

Ridaura i C.^{ia}

Fabricants de paper de fumar

Marques:

"El marro", "Carreras de caballos",
"La Margarita", "Alfabeto", "Tortuga",
"Castillo", "Oráculo", "Cero" i altres.

Sant Jordi, 10 :: ALCOY (Alacant)

Municipi

ALLARGAMENT DEL CARRER DE CAMBRILS

Al Negociat d'Urbanització i Reforma està exposat el projecte de prolongació del carrer de Cambrils des del camí de Sant Genís al carrer de Sant Camil formulat en primer del present mes per l'arquitecte.

PIANOS DE MANETA

Demà, dilluns, dia 3, a dos quarts de dotze del matí se celebrará al nou Saló del Consistori la subhasta de les nou patentes per a circular per la via pública altres tants pianos de manubri durant l'exercici actual; el plec de condicions està de manifest en l'alcaldia central del Negociat municipal d'Ingressos.

ALLARGAMENT DEL CARRER DE COELLO

La Comissió d'Eixampla en la seva última Junta acordà aprovar el projecte de les obres d'obertura del carrer de Coello entre Can Miralletes i la Rambla de Volart; i el projecte per a la construcció de l'empedrat i altres obres d'urbanització en l'en-

creuament del carrer de Cortis amb el de Muntaner.

També prengué en consideració una moció dels senyors Rocha, Santamaría, Blajot, Esteve, Prim, Gasó i Pons i Arona relativa a la urbanització del carrer de Llança entre Aragó i València.

ELS PARES DELS SOLDATS DE QUOTA

Ha estat presentada a l'Ajuntament una instància, que subscriuen alguns pares de soldats de quota que lluiten a l'Àfrica i que han complert llurs terminis de servei, sol·licitant que l'Ajuntament de Barcelona interessi del Govern que llurs fills siguin repatriats per no ésser forces voluntaries. Entre altres consideracions es lamenten en la instància que no s'hagi tingut en compte el disposat pel ministeri de la Guerra, és a dir, que les unitats enviades a l'Àfrica fossin repatriades per rigurosos ordre d'antiguitat de sortida de la península, com succeeix amb el primer regiment d'artilleria de muntanya que havent sortit amb bastant d'antioritat al segon, aquest ja fa temps que ha estat repatriat.

BENEFACTORS DE LES COLONIES ESCOLARS

En la secretaria de la Comissió de Colònies escolars i destinades al Pa-

tronat infantil s'han rebut quantitats dels particulars i entitats següents: Senyor comte de Godó, Futbol Club Barcelona, Successors de Modest Amar, Javier Flaquer, don Joan Matas Oriach, don Lluís Pons Tusquets, Dr. Andreu, don Josep Rovira Bruguera, don Alfred Constantí, don Josep Llimona, donya Maria Vidal de Jover, don Vicens Vidal Casacuberta, don Isidre Gasol i donya Encarnació Pascual, Vidua de Jané.

VISITES

Ha complimentat al senyor alcalde el president de l'Audiència senyor Alvarez Vega.

DELEGACIONS

L'Alcaldia ha delegat la seva representació en el tinent d'alcalde senyor Tusell per al repartiment de premis que celebrará avui, diumenge l'Escola municipal de Tall del carrer d'Aragó; i en el regidor senyor Bordas per al repartiment de premis que celebrará també avui l'obra de l'Apostolat de la preservació de la Fe al Palau de la Música Catalana.

Excursionisme

Ens comunica la Secció d'Esports de Muntanya del Centre Excursionis-

ta de Catalunya que el vinent dimecres tindrà lloc a la sala d'actes de la dita entitat, carrer del Paradís, 10, principal, a les deu de la nit, el repartiment de premis de la marxa per muntanya que, sota el nom de concurs d'excursionisme, s'efectuà el passat maig, per les serres del Montnegre.

Queden invitats a aquest acte tots els socis de centres i agrupacions excursionistes.

L'acte d'avui

M. Albert Thomas, director del «Bureau International du Travail», de Ginebra, s'ha dirigit en atenta lletra al president de la Comissió Mixta del Treball en el comerç d'aquesta ciutat, expressant-li la seva viva satisfacció en saber que el col·laborador d'aquell organisme, M. J. P. Seyler, ha obtingut el primer premi, concedit pel Jurat del Concurs Internacional obert per aquesta Comissió Mixta. M. Thomas anuncia que farà pública la notícia en les informacions del «Bureau»; agraïx les felicitacions dirigides a M. Seyler, i acaba dient amablement: «Le Bureau International se trouve très honoré de cette distinction qui vient de lui être accordée».

M. Jean P. Seyler ha arribat a Bar-

celona, acompanyat de la seva distingida i bella esposa, i ha fet la seva visita d'atenció a la Comissió Mixta.

Els consols de diversos països a la nostra capital, agraïnt la invitació rebuda, han comunicat que assistiran gustosos al solemne acte del repartiment de premis que se celebrará avui, a les onze, a la Sala de Cent, de les Cases Consistorials.

Ingrés al cos de Mossos d'Esquadra

Havent de procedir-se com més aviat millor a les proves d'aptitud per a l'ingrés al Cos de Mossos de l'Esquadra, es prevé als sol·licitants que han de tenir la instància i els documents a les oficines del Cos, abans del dia 10 de l'actual.

Si per causes especials no pot presentar-se cap dels documents, s'admetran les sol·licituds, amb la reserva de complir aquest l'esmentat requisit, i a satisfacció del cap del Cos.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

Moviment del Port el dia 1

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor anglès «Araña», de Huelva, amb càrrega general.
Goleta espanyola «Comercio», de Sant Feliu, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Mallorca», de Palma, amb càrrega general i 147 passatgers.
Pellebot espanyol Joven Luisa, de Sant Carles, amb arròs.
Berganti goleta itàlia «Elvira», de Licata, amb carbó vegetal.
Vapor portuguès «Amarante», de Rosario de Santa Fe, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Andraka Mendis», de Newcastle, amb carbó.
Goleta espanyola «Los Amigos», de Alghero, amb llagostes.
Pellebot espanyol «Joven Alberto», de Sant Carles, amb llust.
Vapor belga «Colombier», de Màlaga, amb càrrega general.
De Palma de Mallorca, hidro-avió «Barcelona», amb correspondència.

VAIXELLS DESPATXATS:

Vapor espanyol «A. Cola», amb càrrega general, cap a València.
Vapor espanyol «Catalina», amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.
Vapor espanyol «Comercio», amb càrrega general, cap a Gandia i escales.
Vapor espanyol «Posta Arolas», amb càrrega general, cap a Liverpool i Palma.
Vapor espanyol «Mortico», de transit, cap a Gènova.
Vapor espanyol «V. La Roda», amb càrrega general, cap a Melilla i escales.
Vapor espanyol «Cabo Roche», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.
Vapor espanyol «José Maria», amb el seu equip, cap a la mar.
Vapor espanyol «Santa Rosa», amb el seu equip, cap a la mar.
Balandra espanyola «S. B. B.», amb M. a Port Vendre.

VAIXELLS SORTITS:

Vapor anglès «Churruca», amb càrrega general i transit, cap a Tarragona.

Vapor espanyol «Peña Castillo», amb càrrega general, cap a Mahó.

Vapor espanyol «Mahón», amb càrrega general, cap a Mahó.

Vapor espanyol «Ramón», amb càrrega general, cap a Màlaga i escales.

Vapor espanyol «Tambra», amb càrrega general, cap a Les Palmes i escales.

Vapor espanyol «Malvarrosa», en llust, cap a Tarragona.

Vapor interalliat «Bellaura», amb transit, cap a Casablanca i València.

Hidroavió «Barcelona», amb correspondència, cap a Palma de Mallorca.

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRÀFICA
TELEGRAMS OFICIALS DEL DIA D'AVUI

Liverpool	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tercer telegrama	Quart telegrama	TANCA
Disponible	13.08	00.00	00.00	00.00		00.00
Futurs:						
Juliol	12.58	00.00	00.00	00.00		00.00
Octubre	12.23	00.00	00.00	00.00		00.00
Gener	11.89	00.00	00.00	00.00		00.00
Març	11.73	00.00	00.00	00.00		00.00
Maig	11.61	00.00	00.00	00.00		00.00

Alexandria	Obriment ahir	Obriment avui	Jumel	Tanca anterior	Obriment avui	TANCA
Futurs						
Juliol			18.25	00.00	00.00	00.00
Nov.			18.70	00.00	00.00	00.00

Nova York	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible	22.10	00.00	00.00	00.00
Futurs:				
Juliol	21.56	N.	00.00	00.00
Octubre	21.52	21.42	00.00	00.00
Desembre	21.30	21.20	00.00	00.00
Gener	21.05	20.92	00.00	00.00
Març	20.95	00.00	00.00	00.00

Nova Orleans	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible	21.50			00.00
Futurs:				
Juliol	21.42			00.00
Octubre	21.05	00.00		00.00
Desembre	20.74	00.00		00.00
Gener	20.53			00.00
Març	20.33			00.00

Barcelona, 1 de juliol de 1922.

Accidents marítims

NOTES DEL LLOYD

Londres, 29. — El vapor portuguès «Porto» és a Lisboa, reparant avaries. La càrrega és transbordada al vapor «Faro».

LA FIRA DE MOSTRES

Han començat els treballs de confecció del Catàleg de la quarta Fira Oficial de Mostres de Barcelona que se celebrarà en la vinent primavera. Per a donar més propaganda a les llistes d'expositors i aventajar als que s'hagin inscrit anticipadament, el Catàleg es publicarà en diversos toms que és el que està en vies de confecció i que conté la llista de més de dos mil industrials inscrits fins avui. El dit tom contindrà els noms de les cases que s'hagin inscrit fins el dia 15 de juliol. Les adhesions es reben a les oficines de la Fira, situades al Palau de la Fira (Parc de la Ciutadella).

Borsa de Barcelona

Cotització única del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa i el Mercat Lliure de Valors

Sessions del dia. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nord a 62.70 i a 62.75; Alacants, a 67.25; Andalusos, a 51.45; Filipines, a 190.00; i Colonials, de 65.25 a 65.00. Diferències de les operacions a terme. — De la tanca d'ahir, a les cinc

de la tarda a la d'aquest matí, es puja 0.05 de Nords, Alacants i Andalusos, i 0.50 de Colonials. Des d'avui fins a terme de setembre no hi haurà sessió a Borsa, els dissabtes.

REBLEI

Anuncis oficials

COMPANYIA DELS CAMINS DE FERRO DEL NORD D'ESpanya

En el sorteig efectuat avui davant del notari de l'Illustre Col·legi i Districte d'aquesta Cort, don Modest Cort de Caballero, de les accions corresponents al venciment del primer d'agost pròxim, han resultat amortitzades les següents:

Línia de Lleida a Reus i Tarragona

744 accions.

Números 3.917 a 64 — 10.401 a 66 — 10.468 a 500 — 17.201 a 500 — 19.501 a 50 — 19.533 a 600 — 21.401 a 500 — 22.901 a 57 — 22.959 a 30.000 — 31.301 a 400 i 44.001 a 700.

Els possessors d'aquestes obligacions podran efectuar-ne el cobrament des del primer d'agost del present any, als llocs següents:

A França: Conforme els anuncis que allí es publiquen.

A Madrid: Al Banc d'Espanya i a les Oficines de Títols que la Companyia té instal·lades a la seva estació del Príncep Pio i al Palau de la Borsa (Lealtad, 1).

A Barcelona: A l'Oficina de Títols instal·lada a l'estació del Nord.

A Bilbao: Pel Banc de Bilbao.

A Santander: Pel Banc Mercantil i pel Banc de Santander.

A Valladolid, León, Saragossa, Sant Sebastià i València: Per les Oficines de Caixa que la Companyia té a les seves respectives estacions.

I per últim a les Agències i corresponents del Banc Espanyol de Crèdit a tots els llocs no expressats, i per totes les sucursals del Banc d'Espanya.

Madrid, 16 de juny de 1922. — El Secretari general de la Companyia, Ventura González.

Anunci publicat a la «Gaceta» de Madrid el dia 24 de juny de 1922.

Els catalans a Lourdes

VARIETAT

Ultra els sacerdots, els noms dels quals hem donat en el transcurs d'aquestes ressenyes, figuraven a l'expedició de l'Hospitalitat el familiar de l'Arquebisbe de Tarragona, don Magi Albages; el catedràtic d'aquest Seminari, doctor Carbó; el capellà de la nostra Casa de Caritat, don Josep Borrás i Aguilera; don Joan Grau, de Vich; don Joan Farré, de Verdú; don Francesc Fané, de les oficines del Palau Episcopal i gran col·laborador de la Junta de la Peregrinació; don Joan Masclans, beneficiat de Sant Jaume; don Amadeu Pujol, beneficiat de la Merce; don Joan Sirvent, beneficiat de Betlem; don Ramon Naves, de Bellvís; don Joan Vilaplana, rector d'Esparraguera; don Ramon Baucells, vicari de Vilanova; don Zenón Mense i don Josep Riera Doy, d'Arenys de Mar; don Gaspar Mestres i Mas, d'Anglesola; don Pere Mestres i Mas, d'Olot; don Seglmon Font i Palmerola, de les oficines d'aquest Palau Episcopal; don Jaume Dachs i Andreu, de Sant Hipòlit de Voltregà; don Lluís Vergés Freixa, de Tortosa; don Joaquim Pagès Modolell, de la parròquia de la Concepció; don Ramon Santandreu, beneficiat de Sant Agustí; don Angel Sanjust, de Sant Salvador de Guardiola; don Ernest Curi, d'Arenys de Munt; don Andreu Miró, de Castelltallat; don Antoni Romeu, de Badalona; don Josep Prat i don Ramon Ferré, de Sant Quirze de Besora; don Pere Muntadas, de Sant Martí de Marles; don Pere Barriol, d'Alpens; don Joan Bautista Canovas, de Sant Francesc; don Magi Altamira, de Sallés; don Enric de Miró i de Vilavieja, vicari de Sarrià; don Josep Prat Rosell, de Pont de Vilomara; don Fortià Solà Moreta, beneficiat del Carme; don Josep Conill, capellà de l'Hospital Clínic; don Josep Ferré, de Valldore; don Tomàs Miralpeix i don Carles de Bolós, de Girona; l'Escolapi del Col·legi de Terrassa, P. Prudenci Soler; el menor caputí P. Felip Neri de Palma de Mallorca; els felipons PP. Torrents

i Homs, i els camils PP. Arenete i Canrio.

Tots ells han estat excel·lents guies i amics dels pelegrins laics que han estat a Lourdes. L'ur presència a totes les processons i actes de pietat ha donat a les nostres festes un alt relleu que, sense la presència de la clerecia, segurament no haurien assolit.

D'altra banda, els pelegrins han tingut a tota hora facilitat per a confessar-se. Els confessoris de la Basílica destinats a sacerdots catalans sempre han estat concorreguts. Que a Lourdes acostumen a netejar-se més nafres de l'esperit que del cos.

La presència dels esmentats sacerdots al pelegrinatge és més digna d'elogi, si es té en compte que la setmana que els catalans han estat a Lourdes, degut a les festes que té, no és gens fàcil trobar sacerdots substituïts per als actes dels nostres temples.

També volem congnar el nom de les senyoretes que portaven el braç el braçal honorable de l'Hospitalitat. Totes elles pertanyen a famílies distingides, i s'han fet mereixedores d'elogi per la caritat amorosa amb que han assistit els malalts. Llurs noms són els següents:

Carme i Lourdes Sagnier, Montserrat i Maria del Carme Rosales, Montserrat Caralt, Carme Ferrer, Cecília Conde, Carme i Dolores de Fontcuberta, Josefina Vidal Topete, Núria Sagnier, Pilar i Montserrat Cuadras, Maria Francisca Muntadas, Isabel Góngora, Clementina Coll, Dolores i Maria Lluïsa Marnet, Montserrat Pascual, Carolina Jordà, Remei Romanya, Teresa Brossa, Angela Matas, Mercè Guasch, Dolores Permanyer, Maria Cortés, Rosa Vall-llobera, Aneta Serra, Maria Mitjans, Josepa Rovira, Rosa Mas, Dolores i Mercè de Sentmenat, Rosa Conill, Maria Suárez Bravo, Mercè Aytier, Mercè Sentmenat, Pilar Montobbio, Maria i Carme Anst, Maria Rosa Conde, Maria i Josepa Viver, Teresa Martí, Josepa Tarragó, Assumptió Puiggròs i Josepa Iborra.

També han exercit d'infermeres les

senyores donya Àfrica Ortembach de Suárez Bravo, donya Concepció Oña, vídua d'Anet, donya Angels Puig, vídua de Caralt, donya Isabel Rosés, donya Francisca Rius, donya Anna Dalmau, vídua de Ferrer; donya Maria Roig de Rubio i la senyora vídua de Corominas.

Els periodistes que han format part de l'expedició són: Aizcorbe, del «Diario de Barcelona»; Borrás de Palau, d'«El Correo Catalán»; Sarafina d'«El Noticiero Universal»; Didac Priu, de «La Vanguardia»; Ferrer, de «Las Noticias»; i Costa i Deu, de LA VEU DE CATALUNYA.

Tant per part dels elements directores del romiatge, com per part dels doctors Macià i Noguera, ens han estat donades tota mena de facilitats per al compliment de la tasca que se'ns havia encomanat, dispensant-nos a la vegada atencions que sincerament agraïm.

El dia de Sant Joan va fer-se a una de les capelles del temple del Roser, la recepció a l'Orde dels «Hospitalers», del metge de la peregrinació, doctor don Lluís Noguera i Molins, i de don Lluís Agustí i Salas, membre ben significat entre el benemerit grup d'organitzadors del romiatge.

Va assistir a l'acte el director espiritual de la peregrinació, doctor Codina i Serri, la Junta de la peregrinació i altres significades personalitats.

Una vegada fou imposada solemnement la medalla de la benèfica Associació als senyors Agustí i Noguera, entre aquests i els altres associats es va canviar l'abraçada i el bes tradicional.

El Bisbe de Tarbes va tenir la gentilesa d'obsequiar amb un dinar al Cardenal-Arquebisbe de Tarragona, membres de la Junta de l'Hospitalitat Diocesana de Barcelona, senyors Sala Vallet i Agustí, secretari d'aquest Govern civil, senyor Luengo, i els sis metges que han format part de la peregrinació, tenint cura dels nostres malalts.

En aquesta festa íntima van ésser-hi igualment convidats M. Le Bec,

del Bureau de Constatacion, i el misbe missioner monsenyor Cochín, que aviat tornarà a les Índies angleses, on exerceix el seu apostolat.

El diumenge, el P. Pijoan, acompanyat de mossen Josep Cardona, beneficiat de Sabadell, i de mossen Josep Vich, rector de La Garriga, van fer una visita al senyor rector de la parròquia de Lourdes, per a parlar-li de la construcció en aquell temple d'un altar dedicat a la Verge del Montserrat, Patrona de Catalunya.

Sembla que la bella idea dels catalans va ésser molt ben rebuda pel venerable sacerdot que regeix aquella parròquia.

S'ha publicat el número 6 del Butlletí que porta per títol «Lourdes», i que és orgue de la Hospitalitat de Nostra Senyora. El departament es va fer moments abans de la sortida de la peregrinació de Barcelona, a tots els pelegrins. Porta un retrat del bisbe de Tarbes i de Lourdes, que és excel·lent amic dels catòlics catalans, i el sumari està compost pel programa dels actes del romiatge i advertències ben interessants per als que formaven part de la religiosa expedició.

Entre els pelegrins va trobar-s'hi a manca en el romiatge d'enguany el nostre distingit amic i digne president de la Junta de l'Hospitalitat, don Marià Montobbio.

El Sr. Montobbio es troba en una clínica d'aquesta ciutat, on ha sofert una operació quirúrgica. No cal dir que tots varem doldre'ns que el que tantes vegades ha format part com a entusiasta organitzador d'aquestes expedicions, no pogués figurar a la d'enguany. Per a ell es van dirigir fervoroses pregarres col·lectives a la Verge, expressió dels vots que tots fem perquè ben aviat es trobi curat del tot.

Com a totes les peregrinacions, a les portes del gran Santuari de Maria es va impressionar una placa dels pelegrins catalans. Es aquesta fotografia un bell record gràfic de la peregrinació.

Molts pelegrins van adquirir-lo a

Lourdes mateix, abans de sortir del Santuari. Altres no ho van fer, i ara no senten. Els que vulguin adquirir-lo, poden demanar-lo a la Llibreria «La Hormiga de Oro», la qual cuidarà de servir tots els que li demanin.

Per la cultura popular

S'ha fixat pels carrers de Gràcia Sant Gervasi el següent cartell:

Als aprenents del Districte VIII. A vosaltres, homes de demà, generació que omplenà de glòria la nostra raça, és a qui ens adreçem per que vinguen a l'entorn nostre a saturar-vos de l'energia que a nosaltres ens anima d'ençà de molt temps, per a dur a terme la regeneració de nostre poble.

No ignorem que en el nostre districte hi ha enclavada una Escola Complementària d'Oficis, la qual té una vida i un històric força enviables; aquesta Escola és avui objecte d'una notable reforma que l'engrandirà i l'enobrirà encara més en profit dels elements escolars que l'ingressen; però, com sia que per a l'ingrés en aquesta Escola s'exigeix la possessió de les quatre regles fonamentals de l'Àritmètica, i, desgraciadament, dintre la classe obrera, pel causes que no ens toca esbrinar, hi ha bastants elements que no arriben a la possessió de tan elementals coneixements, ni molt menys, nosaltres l'Agrupació d'alumnes i ex-alumnes de l'esmentada Escola hem pres l'acord de crear un Curset d'estiu durant els tres mesos de Juliol, Agost, Setembre, a l'objecte que tots els que tinguen desig d'ingressar en l'Escola i no us troben en les condicions requerides per a la mateixa, reben la deguda preparació perquè no siguin refusats per les formalitats de l'ingrés.

Ja ho sabeu, doncs: tot el que vulgui ingressar a l'Escola, assisteixi a aquest Curset, puix seran preferits els que hi hagin vingut. L'inscripció gratuïta.

Barcelona, juny de 1922. — La Tarda.

Notes: La inscripció tindrà lloc des d'avui al 8 de juliol, de vuit a nou de vespre, en la Tinència d'Alcaldia: Plaça d'en Rius i Tauler, 2.

Les classes seran alternes de vuit a nou del vespre i seran donades en la Tinència, a causa de fer obres en l'Escola, i començaran el dia 18.

Sardanes

PER A AVUI

Matí, a les onze. — Grandioses Aplecs Sardanes a la Conreria, organitzats pel Foment de la Sardana de Badalona.

Shonarrà la nostra dansa nacional amb sardanes a la plaça de Víctor Balaguer (Sans) per la molt renomada cobla «La Principal del Vallès», de Sabadell, organitzades pels Pomalls de Joventut «Fe, Esperança i Caritat», «Poncelles de la Divina Pastora» i «Fuster de Nazaret».

Tarda, a les quatre. A la font de les Monges (Conreria), gran audició, a càrrec de les cobles «La Principal Barcelonina», «La Principal», de Perelada, i «La Selvatana», de Cassà de la Selva.

Nit, a les deu. — El Foment Sardanes de Sant Martí donarà una audició de Sardanes a càrrec de la popular cobla barcelonina «Barcelo».

En cas de mal temps l'audició se celebrarà al local de l'Ateneu Obrer Català.

Foment de la Sardana de Badalona. Per a finalitzar les grans audicions de sardanes celebrades a la Conreria, l'elemental Foment donarà una altra audició a la plaça de la Casa de la Ciutat, a càrrec de les mateixes cobles del matí i tarda.

De Societat

Celebraren una conferència el comitè de Guell i el president de la Cambra de la Propietat, En Joan Pich, per a concertar la manera de portar a la pràctica l'ajuda de la propietat urbana de Barcelona per a la ràpida construcció del Palau Reial. Convingueren en dirigir una circular als propietaris, terminada l'època estiuenca, durant la qual queda poc menys que paralitzada la vida barcelonina, invitant-los a que contribuïssin a tal empenya, ja adquirint accions o obligacions de les emeses o prenent part a la subscripció pública oberta, en la quantitat que fos necessària.

FIVE

Espectacles

TEATRE TIVOLI

Companyia de comèdia de MERCE PEREZ DE VARGAS

Avui, diumenge, últimes funcions de la temporada. Tarda, a dos quarts de cinc, i nit, a les deu.

COMIAT DE LA COMPANYIA

El grandios exit.

LOS ENEMIGOS DE LA MUJER

Novel·la de Vicenç Blasco Ibañez, adaptació escènica, en sis capítols, d'Eduard Marquina. Protagonista: Mercè Pérez de Vargas. Butaca de primera classe, 5 pessetes; de segona classe, 3 Ptes. (inclosos els impostos).

TEATRE TIVOLI

(Telèfon 5060 A)

Grandiosa Companyia de vodevil i grans espectacles

SANTPERE-BERGES

Dimarts, nit, a les deu. DEBUT DE LA COMPANYIA. FUNCIO D'HONOR, dedicada a la CIUTAT DE BARCELONA, i en la seva representació a l'EXCEL·LENTISSIM AJUNTAMENT. 111 representació de la tragicomèdia popular catalana, evocació de la vida barcelonina de l'any 1840, en tres actes i un epilòg (sis quadros), escrita per Amichatis i Mantua.

BAIXANT DE LA FONT DEL CAT O LA MARIETA DE L'ULL VIU

Formidable exit. L'esdeveniment de l'any. — Es despatxa a comptaduria.

Teatre de Novetats

COMPANIA COMICO-DRAMATICA

ALBA-BONAFA

Avui, diumenge, tarda, a les quatre: El pas de comèdia dels germans Quintero, AMOR A OSCURAS. La joia còmica en dos actes, de J. Muñoz Seca i P. Pérez Fernández.

DE LO VIVO A LO PINTADO

grandios exit. L'entremès dels germans Quintero, CABELLOS DE PLATA. Nit, a les deu: La comèdia en tres actes dels germans Quintero.

LA PRISA

exitos d'aquesta companyia. — Demà, 13 d'abonament a GRAN MODA: CABELLOS DE PLATA I LA PRISA. — Es despatxa a Comptaduria.

ELDORADO

Companyia Velasco Sarsuella i Revistes

Avui, diumenge, tarda, a les quatre. Colossal espectacle. La sarsuella còmica en un acte i tres quadros, dels senyors Garcia Alvarez i Asensio Masó, música dels mestres Alonso i Garcia Alvarez, EL BUENO DE GUZMAN, i la preciosa revista en 12 quadros, letra de Tomás Borrás, música dels mestres Aulí i Benlloch, posada en escena per Eulogi Velasco.

ARCO IRIS. Vestuari de Pascual, de París; Schuller, de Nova York, i GRAN GERARD, de Barcelona. Decorat de CASTELLS i FERNANDEZ, de Barcelona, i germans Tarazona, de Nova York. Els perfums que s'usen en el quadre Violeta, són de la marca GUIDOR, de Barcelona. Director d'orquestra, Julià Benlloch. Nit, a les deu. El sainet en un acte i un sol quadre, d'Antoni Ramos Martín, LA REAL GANA i el formosíssim espectacle de grandios exit ARCO IRIS. — Demà, dilluns, a tres quarts de cinc: Gran matinée de Moda. Esdeveniment artístic. ESTRENA a Espanya de la preciosa revista en sis quadros, libre dels senyors Josep Elizondo i Tomás Borrás, música del malaguanysat mestre Quinto Valverde, LA SEÑORITA DEL AÑO. Luxosa presentació escènica. 600 representacions consecutives en els principals coliseus d'Amèrica. — Tots els dies, a la nit, el formos espectacle ARCO IRIS, l'exit dels exits.

TEATRE COMIC

Avui, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre. Primer: «La bella Diana»; segon: «Flor silvestre»; tercer: «Ruido de campanas»; quart: «El finitíu de la revista «Arrós en fesols i naps». Nit, a dos quarts de deu. Primer: «La bella Diana»; segon: «Ruido de campanas»; tercer: «La chita del Aguilay»; quart: l'obra del dia, la revista valenciana «Arrós en fesols i naps». — Demà, dilluns, tarda, a dos quarts de cinc. Extraordinari vent popular, amb motiu d'haver assolit la 50 representació de la revista «Arrós en fesols i naps», es posarà per primera vegada en funció de tarda, amb un excel·lent programa. Nit, a dos quarts de deu, esplèndida funció.

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia del Teatre Infanta Isabel de Madrid

Direcció: Artur Serrano

Demà, dilluns, debut, a les cinc de la tarda, amb la comèdia LA LOCA AVENTURA. Nit, a les deu. El grandios exit, LOS ENEMIGOS DE LA MUJER, novel·la de Vicenç Blasco Ibañez, adaptació escènica, en sis capítols, d'Eduard Marquina. — Dimarts, tarda, a les cinc. Matinée popular. LO CURS, comèdia en tres actes, de Jacint Benavente. Protagonista, Mercè Pérez de Vargas. Nit, a les deu. L'obra del dia, LOS ENEMIGOS DE LA MUJER.

Es despatxa a Comptaduria.

Telèfon 4134 A.

Coliseu Pompeia

Travessera, 8 i 10. Telèfon 272 G. Avui, diumenge, tarda, a un quart de cinc, i nit, a dos quarts de deu. LA MASA DE LA MANICA (un acte) FRENTE A LA VIDA (tres actes)

PALACE CINE

SALO DE MODA

Avui, diumenge, d'onze a una. Matinal selecte. Tarda, a dos quarts de cinc. Sessió única. Nit, a les deu. Magnífics programes, figurant-hi la famosa pel·lícula ANATEMA, i l'estrena del colossal film LA MASCOTA DEL REGIMENT, i estrena del cinquè i últim episodi de la colossal sèrie de grandios exitos: L'AVENTURERA DE MONTECARLO. — Demà, dilluns, formosos programes, amb importants estrenes.

Diorama

Selecte programa per avui, diumenge. Tarda, grans sessions. Nit, augment de programa i estrena de la superproducció «Arizona», per Douglas Fairbanks; «Odís i sacrificis», marca Goldwing; «La tragèdia de Sato» (Pararamount), per Vivian Martin i Sessue Hayakawa; «Vocacions d'estiu», comèdia de gran broma; «A força de voler-la» (Ajuria), per Enid Bennet. Demà, insuperables estrenes: «El deute de Rio Jim», per William S. Hart; «Anatema»; «La diadema robada» i «Arizona», per Douglas Fairbanks.

Saló Catalunya

Gran Cine de Moda

Notable sextet Jordà-Moltó. — Avui, diumenge, gran matinal d'onze a una. Tarda, sessió continua, el grandios exit «Els emigrants», gran exclusiva marca Svenska, assumpte de gran interès i sensació, presentació inequívoca; «Fatty té la grip» (represa), gran broma; «Perfidia humana». Nit, gran estrena: «Per on ve la felicitat», grandiosa creació del simpàtic artista Tom Moore. — Demà, dilluns: «La neba que no vol exercir» (represa), per Margarida Fisher. — Dimarts, Programa Ajuria: «La desterrada social», per Elsie Ferguson.

Frontó Principal Palace

Avui, diumenge, tarda, a les cinc en punt, dos grans partits a cistella a preus econòmics. Nit, a un quart d'onze, grandios partit a cistella. VICENTE i EMILIO contra SANTI i SANJUAN. — Demà, dilluns, no hi ha partits.

FUTBOL

Avui, tarda, a les cinc

Espanya F. O. contra Unió Esportiva. Primers equips complets. Camp de la Unió Esportiva de Sans.

GRANCONCURSHÍPIC INTERNACIONAL

als Parcs del Reial Polo Jockey Club (Carretera de Sarrià)

Avui, cinquè i últim dia, a les quatre de la tarda. Copa de S. M. el Rei, baró de Benimaclet: centat 4.000 pessetes en premis i tres copes. Despatx d'entrades i localitats a la taquilla del Teatre Novetats d'encre a una i des de les dues en amunt a les del Reial Polo Jockey Club.

PARC

Cada nit concert per la BANDA VERGARA. Funcionament de totes les atraccions. Esmerat servei de Café-Restaurant. Avui, diumenge, tarda, concert per la BANDA DE CAÇADORS DE BARCELONA. Nit, última representació dels famosos ciclistes i maibristes excentrics.

OBSON FLORY

ENTRADA DE PASSEIG 50 CENTIMS

TURO PARK PARC DE MODA

Deliciosos jardins. Magnífiques atraccions. Avui, tarda, elevació de globus i figures grotesques. Sardanes cobla «Barcelo». Putxinel·lis. Tarda i nit esdeveniment artístic, selectes concerts i cant a la terrassa del Restaurant per una notabilíssima

ORQUESTRA VIENESA

Composta de vuit senyorettes i dos senyors. Coberts a 750 pessetes a la carta. Autòmnibus des de la Plaça de Catalunya al TURO-PARK. ENTRADA DE PASSEIG I PESSETA

Font de les Monges (Montalegre)

III Aplec Sardanes organitzat pel Foment de la Sardana de Badalona. Matí, a les deu, audició de 10 sardanes.

Tarda, a les tres, audició de 15 sardanes.

Nit, a la Plaça de Casa la Ciutat (Badalona), audició de 14 sardanes. Cobles: «La Principal Barcelonina», «La Selvatana» i «La Principal», de Perelada.

Casa Beethoven

Tenim un gran assortit d'òperes antigues i modernes, d'ocasió, que realitzem a preus sumament econòmics.

EDEN CONCERT

Avui, la cèlebre estrella NINON, LOLITA ALCAZAR i MACY.

Fills de F. Mas Sardà

20, Rambla del Centre, 20

VALORS — CANVI — CUPONS

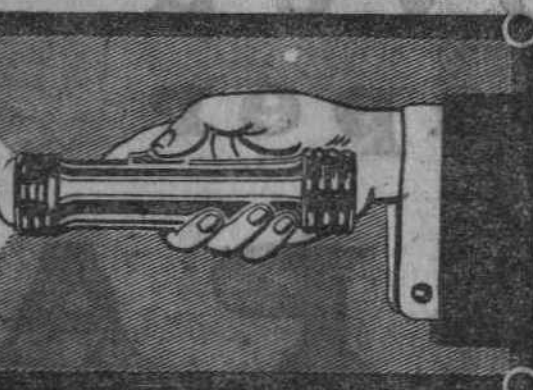
Negociem els cupons de l'Estat, Ajuntament, Mancomunitat, Diputació i Companyies Ferrocarrils i Industrials, venciment primer de juliol de 1922.

Al CAMP i a la CIUTAT

AMB UNA LAMPARA DE MA I PILA ELÈCTRICA

LOT

TINDREU LLUM BLANCA I PERMANENT A TOT ARREU

De venda: Especialitats Lofly, Pelayo, 56 - E. Schilling, Fernando, 23 - Beristain i C., Fernando, 1 - J. Vilalta, Cucurulla, 2 - Vicenç Ferrer, Plaça de Catalunya 12

BIENORRAGIA (PURGACIONES)

en todas sus manifestaciones, uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis, gonorrea, etc., por crónicas y rebeldes que sean, se curan pronto y radicalmente con los

Cachets del Doctor Soivré que depuran la sangre y los humores, comunican a la orina sus propiedades antisépticas y microbicidas: sus admirables resultados se experimentan a las primeras tomas, la mejoría progresa hasta el completo y perfecto restablecimiento de todo el aparato genito-urinario, curándose el paciente por sí solo, sin intervenciones ni lavados en que haya de intervenir el médico, y nadie se entera de su enfermedad. Basta tomar una caja para convencerse de ello.

Venta, 5 ptas. franco: SÍGALA, Rambla de las Flores, 14; FARMACIA GELART, Princesa, 7 y principales farmacias de España, Portugal y Américas.

PANYOS I DRILS

J. Mir Vives, S. A., Ronda Sant Pere, 15. La casa millor assortida i més econòmica en Panyeria. Drils i Folres de totes menes. Recomanem sastres. Vendes a l'engros i detall. Retalls els dilluns i divendres.

XALETS

I SOLARS per a vendre. Al lloc més pintoresc de la costa, damunt del putxet de Sant Cristòfol, vora la mar, a deu minuts de l'estació de Vilanova i Geltrú. Rao: Ronda Universitat, 7, ler

S'ADMETEN

fins a les vuit de la nit quantitats per a imposar en el

GIR POSTAL

en l'Administració principal de Correus

Certificació de cartes, Valors declarats, Sobres moaders

i gestió de la tramitació de tota classe d'assumptes en les Oficines de Correus

EMPRESA IDEAL D'INFORMACIÓ

Rbla. Flors, 18, baixos. Telèfon 4863 A.

Medicaments

químico-farmacéuticos, específicos farmacéuticos, algunas minerales, es reben directamente de los puntos d'origen. Farmacia de Botellat, Bala, Rambla de Catalunya núm. 10, cantonada Ronda de la Universitat.

Joies d'ocasió

Safates i serveis de plata, a pes. Compror or, plata, platí, brillants i perles.

Juveliers de J. Nàñez Rambla de les Flors, 8 A Cardenal Casafins, 8

Ventiladors

des de 35 ptes. LAMPARES PHILIPS, preus de fabrica. Existències en tots els tipus. MAGATZEM DE MATERIAL ELECTRIC, carrer de GRAVINA, núm. 8.

TERRENYS

els millors de Santa Coloma de Gramanet, i torre al poble de Dos Rius. Rao: Sant Pau, 70 «CRUZ BLANCA».

Fuca de Gèneres de Punt

se'n ven una en bones condicions, en deguda marxa, pròpia per a gènere entrellat, situada en aquesta capital. Si precisa es posarà al comprador al corrent de negoci. No més tractar amb l'interessat. Escriure a Tirolenses 2662, Pelayo, 1.

Dues cases

de baixos i un pis al carrer de Sant Joan de Noya, per vendre. 1.200 pams de terrany net gravamen. Directament a Botellat, 45, 1.er, d'onze a una i de quatre a sis.

APOPLEJIA (Feridura) — PARALISIS —

Angina de pecho, Vajez prematura y demás enfermedades originadas por la Arteriosclerosis e Hipertensión

Se curan de un modo perfecto y radical y se evitan por completo tomando

— RUOL —

Los síntomas precusores de estas enfermedades: dolores de cabeza, ramba o calambres, zumbidos de oídos, falta de tacto, hormigueos, vómitos (desmayos), modorra, ganas frecuentes de dormir, pérdida de la memoria, irritabilidad de carácter, congestiones, hemorragias, varices, dolores en la espalda, debilidad, etc., desaparecen con rapidez usando Ruol. Es recomendado por eminencias médicas de varios países; suprime el peligro de ser víctima de una muerte repentina; no perjudica nunca por prolongado que sea su uso; sus resultados prodigiosos se manifiestan a las primeras dosis, continuando la mejoría hasta el total restablecimiento y lográndose con el mismo una existencia larga y una salud envidiable.

VENTA: Sagalá, Rambla Flores, 14, Barcelona, y principales farmacias de España, Portugal y Américas.

Demandes

A la MERCERIA

BONET, Claris, 15, falta corredor de placa i viatiant. Indir sense conèixer l'article i tenir bons informes.

APRENENTS

faltos a la MERCERIA BONET, Claris, 15.

EBANISTA

falta. Sant Pau, núm. 70 «CRUZ BLANCA»

Lloguers

Pianos de lloguer de variats preus. Bruen, n.º 78, entrad. C. BIEGER.

Professor de piano i solfeig s'ofereix; Consult. de Cant. 341

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que necessita per a fer-les antiga Casa T. COSTAS, Palla, 13 i 15, pral.

IVORRA Y PAYÀ

ALCOY

**Proveu
el paper**

PAY - PAY

**Si us agrada re-
comaneu-lo als
vostres amics.**

**Si no us agrada agraiïrem
que ens escriviu dient-nos
el per què.**